

สร้างการเปลี่ยนแปลงบนโลกใบนี้

สร้างโลกของเราขึ้นมาใหม่

บทนำ

เราต่างล้วนเห็นพ้องต้องกัน ว่าขณะนี้ เป็นช่วงเวลาวิกฤติของโลกใบนี้ อย่างที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ว่าเป็นช่วงเวลาไครอส (*kairos moment*) และพระเจ้าทรงเรียกคริสตจักรทั่วโลกให้ฟัง อธิษฐาน และลงมือปฏิบัติงาน นี่เป็นสถานการณ์คับขันเร่งด่วน เพราะการทรงสร้างของพระเจ้ากำลังคร่ำครวญ ผู้คนกำลังทนทุกข์กันทุกแห่งหนทั่วโลก

หนังสือเล็ก ๆ เล่มนี้ แม้จะเขียนขึ้นโดยบุคคลเดียว¹ ทว่าได้รับแรงบันดาลใจและผ่านการหล่อหลอมความคิด รวมถึงผ่านการตรวจทานจากคริสเตียนในทุกทวีปทั่วโลกซึ่งได้อธิษฐานร่วมกัน แบ่งปัน รั้งฟัง และทำงานร่วมกัน แม้เราจะมาจากประเทศต่าง ๆ และมีวิถีปฏิบัติทางความเชื่อแตกต่างกันออกไปตามบริบทของตัวเองก็ตาม แต่เราต่างล้วนมีความรักและหลงใหลในสิ่งเหล่านี้ ได้แก่

- พระคำของพระเจ้า (พระคัมภีร์ และพระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นถ้อยคำแห่งชีวิต)
- คนของพระเจ้า (คริสตจักร และคนทุกคนบนโลกใบนี้ เพราะมนุษย์ถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า) และ
- โลกซึ่งพระเจ้าทรงสร้าง (โลกซึ่งมีความเปราะบาง งดงาม และมีความสลบซับซ้อน ซึ่งพวกเราต่างอาศัยอยู่ ฟังพา แบ่งปัน และได้รับการทรงเรียกให้ทำนุบำรุงมัน)

คำถาม:

¹ เดฟ บู้คเลส (Dave Bookless) เกิดและเติบโตในประเทศอินเดียจนอายุสิบขวบ ก็ได้ย้ายไปตั้งรกรากยังประเทศอังกฤษจนถึงปัจจุบันนี้ ในช่วงสามสิบปีที่ผ่านมา เขาอาศัยอยู่ในย่านชานเมืองลอนดอน ซึ่งเป็นย่านที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ได้แก่ คนอินเดีย โซมาลี ศรีลังกา และปากีสถาน ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้โยกย้ายจากประเทศของตนมาที่อังกฤษ เดฟมีความปรารถนาแรงกล้าในการนำเอาข่าวประเสริฐมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน เขาแต่งงานและมีลูกสาวสี่คน เป็นศิษยาภิบาล ได้รับปริญญาเอกด้านศาสนศาสตร์ ได้เขียนหนังสือหลายเล่ม (ซึ่งปัจจุบันหนังสือเหล่านี้ได้รับการแปลหลายภาษาแล้ว) เขาได้ไปบรรยายในกว่าสี่สิบประเทศทั่วทั้งหกทวีป เขาทำงานให้กับ A Rocha International ซึ่งเป็นองค์กรคริสเตียนที่ทำงานด้านงานอนุรักษ์ และตลอดสิบปีที่ผ่านมา ก็ได้มีส่วนร่วมรับใช้ในการเป็นผู้นำในองค์กรชั้นนำอย่าง the Lausanne Movement และ World Evangelical Alliance รวมถึงมีส่วนในการจัดการประชุม creation care ในสิบสองพื้นที่ของโลกด้วย

- คุณสัมผัสได้อย่างไรบ้าง ว่าการทรงสร้างทั้งหลายต่างคร่ำครวญ ผู้คนกำลังทนทุกข์ทรมานทั้งในท้องถิ่นที่คุณอาศัยอยู่ หรือในพื้นที่อื่น ๆ นอกเหนือจากบริบทของคุณ
- คุณคิดว่าพระเจ้าทรงรู้สึกอย่างไรบ้างต่อสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นเหล่านี้
- พระเจ้าทรงเรียกคุณและคริสตจักรให้ตอบสนองต่อสถานการณ์เหล่านี้ได้อย่างไรบ้าง

เรื่องราวต่าง ๆ ที่เราแบ่งปันในหนังสือเล่มนี้ รวมถึงรายงานหรือข่าวที่พูดสถานการณ์โลก ซึ่งเราจะทำการสรุปให้เห็นภาพนั้น อาจจะกระทบจิตใจและทำให้เกิดความเศร้าใจได้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นอาจเรียกได้ว่าเป็นโศกนาฏกรรมในระดับที่เกินกว่าจะจินตนาการหรือประเมินความเสียหายได้ ทั้งนี้ เราไม่ได้ต้องการสื่อสารเรื่องความสิ้นหวัง แต่ต้องการพูดถึงความหวังต่างหาก ในขณะที่คุณอ่านหนังสือเล่มนี้ คุณจะเดินทางผ่านเนื้อหา คุณอาจจะรู้สึกไม่สบายใจกับข้อเท็จจริงใหม่ ๆ ที่หนังสือกล่าวถึง หรืออาจจะลึกถึงสิ่งที่ตนเองเคยรู้มาก่อนหน้านี้แล้วแต่มองข้ามสิ่งเหล่านั้นไป หนังสือเล่มนี้จะนำคุณย้อนกลับไปหาพระคัมภีร์เชื่อมโยงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้นว่าสอดคล้องอย่างไรบ้างกับสิ่งที่พระคัมภีร์ได้บันทึกไว้ในปฐมกาลจนถึงพระธรรมวิวรณ์ เกี่ยวกับการทรงสร้าง ตลอดจนการทรงสร้างใหม่ของพระเจ้า คุณจะได้รับการท้าทายให้ตั้งคำถาม ท้าทายให้คิดทบทวนสิ่งที่คุณคิดและปฏิบัติ รวมถึงการลำดับความสำคัญเรื่องหรืองานต่าง ๆ ของคริสตจักรหรือองค์กรของคุณเอง และสุดท้าย คุณจะได้อ่านเรื่องราวที่เปี่ยมไปด้วยคำหนุนใจและความหวัง ซึ่งหยั่งรากบนพระคำของพระเจ้า และงานของพระเจ้าในปัจจุบันนี้ในทั่วทุกมุมโลก ซึ่งเราอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงประทานแรงบันดาลใจแก่คุณให้ลุกขึ้นมามีส่วนร่วมในการดูแลอภิบาลการทรงสร้างของพระองค์ร่วมกัน

ตอนที่ 1

บริบท: เรากำลังอยู่ใน “ช่วงเวลาที่ทำทนาย”

1. เราเชื่อมโยงสื่อสารกันได้ดีขึ้นจริงหรือ?

ลองนึกย้อนกลับไปในยุคปู่ย่าตายาย พวกเขาน่าจะใช้ชีวิตแตกต่างจากยุคปัจจุบันนี้พอสมควร ซึ่งยุคนั้นผู้คนอาศัยอยู่ร่วมกันในชุมชนและเป็นครอบครัวขยายโดยไม่มีโยกย้ายถิ่นฐานไปไหน ปัจจุบันนี้วิถีชีวิตผู้คนแตกต่างไปจากเดิมค่อนข้างมาก คนสมัยก่อนมักจะอยู่ในชนบท ซึ่งบรรพบุรุษได้ตั้งรกรากกันมานานรุ่นแล้วรุ่นเล่า ในปัจจุบัน กว่าครึ่งหนึ่งของประชากรโลกอาศัยอยู่ในเมือง ซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ภาษา เชื้อชาติ และศาสนา ผู้คนปะปนกันและปฏิสัมพันธ์กันในทุก ๆ วัน เราต่างโยกย้ายออกจากพื้นที่ที่บรรพบุรุษเคยอยู่อาศัย มาสู่สังคมโลกาภิวัตน์ซึ่งมีการเคลื่อนย้ายปรับเปลี่ยนแทบจะตลอดเวลา

คนรุ่นก่อนอาจจะเดินทางออกจากประเทศหรือเมืองของตนเนื่องจากสถานการณ์บีบบังคับ เช่นหนีภัยสงครามไปเป็นผู้ลี้ภัย หรืออาจจะโยกย้ายถิ่นฐานเพื่อตั้งรกรากในดินแดนที่เอื้อให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ในขณะที่ปัจจุบันนี้ผู้คนได้รับความสะดวกสบายจากการเดินทางทั้งไปทำงานและไปท่องเที่ยวพักผ่อน แม้กระทั่งได้พบเห็นความเป็นไปต่าง ๆ ในประเทศอื่น ๆ ผ่านทางโทรทัศน์หรืออินเทอร์เน็ต ซึ่งบางครั้งเราไม่เห็นค่าของสิ่งเหล่านี้ด้วยซ้ำ นี่คือการแตกต่างที่เกิดขึ้นกับคนแค่ชั่วสองอายุเท่านั้น ช่วงก่อนหน้านั้น เหตุการณ์หรือสิ่งที่ยูนอกเหนือชุมชนท้องถิ่นถือว่าเป็นสิ่งแปลกใหม่มาก แต่ปัจจุบันไม่เป็นเช่นนั้นแล้ว เพราะเราต่างสามารถเดินทางผ่านโลกไซเบอร์หรือบางส่วนก็มีทุนทรัพย์มากพอที่จะออกเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ และไปสัมผัสผู้คนกับวัฒนธรรมอื่น ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้ได้เห็นสถานที่และผู้คนในพื้นที่อื่น ๆ

ในพระธรรมกิจการ 17:26-27 นั้น อัครทูตเปาโลได้เทศนาในเมืองเอเธนส์ว่า ‘พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติมาจากคนๆ เดียวให้อยู่ทั่วพิภพโลก และทรงกำหนดเวลาและเขตแดนให้เขาทั้งหลายอยู่ด้วย เพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาพระเจ้าและมุ่งหวังจะค้นหาและพบพระองค์ ที่จริงพระองค์ไม่ทรงอยู่ห่างไกลจากเราทุกคนเลย’ ในที่นี้ พระคำตอนนั้นบอกกับเราว่ามนุษย์และพระเจ้ามีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกันด้วยสถานที่และบริบทเฉพาะเจาะจง ซึ่งเป็นสิ่งที่ชนพื้นเมืองท้องถิ่นทั้งหลายต่างเข้าใจในความสัมพันธ์นี้เป็นอย่างดี

คำถาม:

- การที่ปัจจุบันนี้คนจำนวนมากไม่ได้ “ตั้งรกราก” (ลงหลักปักฐาน) ในที่สถานที่แห่งเดียวอีกต่อไปแล้ว นั้นส่งผลกระทบต่อประชากรใดหรือไม่?
- คำพูดที่อาจารย์เปาโลกล่าวไว้ในพระธรรมตอนนี้มีความหมายอย่างไรบ้างต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐานในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นผู้อพยพเพราะเหตุผลด้านเศรษฐกิจ หรือไปอาศัยอยู่ในสถานที่ที่ห่างไกลบ้านของตน?
- สำหรับคุณแล้ว คุณคิดว่าคำว่า “บ้าน” มีความหมายว่าอย่างไร?
- คุณคิดว่าความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับถิ่นอาศัยของคุณและการรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่นั้น หรือเรียกง่าย ๆ ว่า “ราก” นั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับพระเจ้าหรือไม่?
- คุณพบพระเจ้ายากขึ้นไหมเมื่อคุณไม่ได้หยั่งรากลึกลงไปในพื้นที่หรือชุมชนใดชุมชนหนึ่ง?

2. เราต่างได้รับข้อมูลข่าวสารดีชิ้นจริงหรือ?

โทรศัพท์ ทีวี โทรทัศน์หลากหลายช่อง สื่อสารมวลชน และอินเทอร์เน็ต สิ่งเหล่านี้ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการติดต่อสื่อสารไปโดยสิ้นเชิง เราสามารถค้นหาคำตอบได้ภายในชั่ววินาที ซึ่งในสมัยก่อนนั้นต้องพึ่งพา

ห้องสมุดเพื่อค้นหาข้อมูล บางครั้งเราแทบจะรับมือกับข้อมูลท่วมท้นไม่ไหว หรือความคาดหวังให้เราทำงานอย่างรวดเร็วตลอดเวลา และโลกโซเชียลที่โหมกระพือข้อมูลข่าวสารจำนวนมากสู่สายตาและสมองของเรา

เราจะรู้ได้อย่างไรว่าข้อมูลอันไหนเชื่อถือได้หรือไม่ได้ เจ้าของสื่ออย่างหนังสือพิมพ์ สถานีโทรทัศน์ และสื่อต่างอื่น ๆ คือผู้ที่บงการและควบคุมเรื่องราวที่จะนำเสนอหรือไม่นำเสนอ รัฐบาลก็สามารถเข้ามาขัดขวางองค์กรผลิตสื่อไม่ให้นำเสนอเรื่องราวหรือให้โปรโมตบางเรื่องได้ด้วย โซเชียลมีเดียส่วนตัวของเรามักจะกลายเป็น “กระบอกเสียง” ซึ่งคัดกรอง “เพื่อน” ที่มีความเห็นค่อนข้างตรงกัน แต่แล้วเราก็มักต้องประหลาดใจว่าคนในโลกโซเชียลที่เป็นเพื่อนกับเรากลับมีความเห็นแตกต่างจากเราก่อนข้างมากด้วย ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในเรื่องนี้ คือเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลก และเหตุการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด-19

ถึงแม้ว่าชุมชนและหน่วยงานทางวิทยาศาสตร์ชั้นนำของโลกได้รวมตัวกันเพื่อพยายามจัดการกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลกและเชื้อโควิด-19 แต่ส่วนใหญ่แล้วคนมักจะรับข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่ออย่างเฟซบุ๊ก WhatsApp หรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ตามความชอบส่วนตัว ซึ่งส่งผลกระทบต่อทำให้เกิดความสับสนและบ่อนทำลายความน่าเชื่อถือต่อสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ๆ แนนอน ชาวปลอมมีอยู่มานานแล้ว รัฐบาลต่าง ๆ และผู้ที่ต้องการโจมตีรัฐบาลต่างใช้กลยุทธ์เดียวกันในการสร้างโฆษณาชวนเชื่อเพื่อให้คนเชื่อถือฝ่ายของตนและต่อต้านฝ่ายตรงกันข้าม จนมีบางคนพูดว่าปัจจุบันนี้เรากำลังอยู่ในยุคไร้ความจริง เพราะคนมักจะเชื่อในสิ่งที่ตนเองรู้สึกสบายใจ แทนที่จะยึดหลักความเป็นจริง

คำถาม:

- คุณใช้โซเชียลมีเดียอย่างไรบ้างและส่วนใหญ่รับข้อมูลข่าวสารจากช่องทางใด?
- คุณใช้เกณฑ์อะไรบ้างในการตัดสินใจว่าจะเชื่อถือใครได้หรือไม่ได้?
- เราจะกล่าวได้หรือไม่ว่าคริสเตียนมักจะพูดความจริงอยู่เสมอ?
- ในยุคล่าอาณานิคมนั้นเคยมีองค์กรคริสเตียนซึ่งมีฐานรากแข็งแรงได้ใช้อำนาจในทางมิชอบเพื่อยึดครองดินแดน เช่นเดียวกัน คุณคิดว่าปัจจุบันนี้ยังมีองค์กรคริสเตียนลักษณะเช่นนี้หรือไม่?
- คุณคิดว่าประโยคที่พระเยซูทรงตรัสไว้ต่อไปนี้หมายความว่าอย่างไร? “ท่านทั้งหลายจงระวังพวกผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ ที่มาหาท่านนุ่งห่มเหมือนแกะ แต่ภายในนั้นร้ายกาจเหมือนหมาป่า” และ “เพราะฉะนั้น พวกท่านจะรู้จักเขาได้เพราะผลของพวกเขา” (มัทธิว 7:15, 20)

3. ความไม่มั่นคงปลอดภัยทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ

ยุคท้ายศตวรรษที่ยี่สิบเป็นช่วงเวลาสงบสุขและมั่นคงสำหรับหลายภาคพื้นบนโลกใบนี้ หลังจากจบสงครามโลกเขย่าขวัญสองครั้งนั้นแล้ว จักรวรรดิเก่าล่มสลายไป หลายประเทศได้รับเสรีภาพจากผู้ยึดครอง

เป็นช่วงเวลาที่สถาบันสันติภาพอย่างองค์การสหประชาชาติถือกำเนิดขึ้น รวมทั้งการเติบโตด้านการค้าโลก ส่งผลให้เกิดการยกระดับมาตรฐานการดำรงชีพ สาธารณสุขและงานด้านสุขภาพพัฒนามากขึ้น การศึกษาก็ดีขึ้นตามลำดับ และเกิดสันติภาพในหลายพื้นที่ แนนอน นี้ไม่ใช่สภาพจริงสำหรับทุกพื้นที่หรือทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ณ ขณะนี้ที่ล่องเข้าสู่ศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ด กลับพบว่าเป็นยุคแห่งความไร้เสถียรภาพ ความไม่เท่าเทียม และความแน่นอนอย่างยิ่งยวดแทบจะทั่วโลก เราเห็นสิ่งเหล่านี้ประจักษ์ชัดได้ด้วยสิ่งที่เกิดขึ้นดังต่อไปนี้คือ

1. ความไม่เท่าเทียมทางสังคมเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ คนรวยกระจุกกันอยู่ราวหนึ่งเปอร์เซ็นต์ ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาเยอะ ๆ กับคนแทบทั้งโลกรวมเข้าด้วยกัน [Oxfam, 2023] และดูเหมือนว่าช่องว่างนี้จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในทุกปี ระบบเศรษฐกิจโลกเอื้อให้กลุ่มคนร่ำรวยมหาศาลเหล่านี้เลี้ยงจ่ายภาษี ขณะเดียวกันเข้าไปมีอิทธิพลต่อการเมืองในระดับนโยบาย ขณะเดียวกัน งานวิจัยบ่งชี้ว่าปริมาณความสุขของคนในประเทศลดลงเมื่อช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนกว้างมากขึ้น² เมื่อเกิดความไม่เท่าเทียมมากขึ้นเรื่อย ๆ นั้น ย่อมมีกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบมากกว่า เช่น สตรี เด็ก ชนเผ่า คนพิการ และชุมชนพื้นเมือง เป็นต้น ในหลายประเทศ คนในชนบทไม่สามารถอยู่อาศัยหรือดำรงชีพได้อีกต่อไป ดังนั้น พวกเขาจึงอพยพเข้าเมืองเพื่อหางานทำ ทำให้เมืองขยายตัวอย่างรวดเร็ว มีเพียงคนหยิบมือเดียวเท่านั้นที่สามารถสร้างฐานะให้มั่นคงได้ คนส่วนใหญ่ยังคงต้องหาเช่ากินค่าในเมืองใหญ่กันอยู่ดี นอกจากนั้น ปัจจัยอื่น ๆ ก็มีส่วนส่งเสริมผลักดันให้ผู้คนเดินทางสู่เมืองใหญ่กันมากขึ้นด้วย เช่น ความขัดแย้งในพื้นที่ สภาวะไร้เสถียรภาพ โครงสร้างทางสังคมที่ไม่เป็นธรรม และสื่อต่าง ๆ ที่ประโคมข่าวถึงความน่าอยู่ของเมือง เป็นต้น ประชากรโลกมากกว่าครึ่งในปัจจุบันอาศัยอยู่ในเขตเมือง ส่วนใหญ่อยู่ในชุมชนเมืองที่ยากจน ทั้งถิ่นฐานซึ่งบรรพบุรุษเคยอาศัยอยู่ แล้วย้ายเข้ามาสู่เมือง สุ่มเสี่ยงต่อการถูกกดขี่และเอาเปรียบจากนายจ้าง เจ้าของที่ นายทุน และกลุ่มคนต่าง ๆ
2. ระบบการเงินมีความสั่นไหวสูงมากและไม่ใช้ระบบที่มีกลไกรับประกันใช้ทุกคนในสังคมอีกต่อไป ในปี 2008 ซึ่งเป็นปีที่เกิดวิกฤติเศรษฐกิจโลกนั้น คนจำนวนมากถึงกับต้องสูญเสียบ้านและเงินเก็บ ในขณะที่ธนาคารขนาดใหญ่และสถาบันการเงินซึ่งมีความมั่งคั่งเหล่านั้นกลับได้รับการโอบอุ้มจากรัฐบาลของประเทศตน สภาพเศรษฐกิจโลก ณ ขณะนี้กำลังส่งผลทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมมากขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งยังส่งผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง และในบางพื้นที่ก็เกิดความขัดแย้งและแตกแยกขึ้นด้วย ระบบทุนนิยมโลกอาศัยหลักคิดว่าการเติบโตนั้นจะไม่มีขีดจำกัด ทั้งที่ในความเป็นจริงนั้น เราต่างอาศัยอยู่บนโลกใบนี้ที่เต็มไปด้วยความจำกัด ซึ่งเราอาจจะเรียกความจำกัดนี้ว่า

² Harvard Business Review, 2016: <https://hbr.org/2016/01/income-inequality-makes-whole-countries-less-happy>

สุดเขตแดนของดาวเคราะห์โลก หมายความว่าเราไม่สามารถใช้หรือทำลายทรัพยากรที่มีอยู่ตามอำเภอใจอย่างไม่บันยะบันยังได้ ผลที่ตามมาคือเกิดขยะปริมาณมหาศาลอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ซึ่งส่งเสียงต่ออันตรายที่จะเกิดขึ้นตามมาเป็นอย่างมาก ตัวอย่างเด่นชัดคือเหตุการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา เป็นประจักษ์พยานสำคัญว่าระบบเศรษฐกิจโลกนั้นไม่คำนึงถึงผลกระทบรุนแรงเมื่อเราทำลายธรรมชาติ และเราไม่สามารถรับมือกับไวรัสขนาดเล็กจิ๋วได้เมื่อเกิดการเคลื่อนย้ายประชากรโลกอย่างรวดเร็วเนื่องจากการเดินทาง ท่องเที่ยว หรือการค้าขาย นี่แสดงให้เห็นว่าแท้จริงแล้วทุกสิ่งบนโลกใบนี้ล้วนเชื่อมโยงเกี่ยวข้อยังกันอย่างใกล้ชิด เราไม่อาจทำลายธรรมชาติโดยไม่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมได้เลย

3. ความสุดโต่งทางการเมืองทวีความรุนแรงมากขึ้น เมื่อสถานการณ์ทางสังคมและเศรษฐกิจไม่มีความเสถียร คนก็มักจะมองหากลุ่มคนเพื่อโยนความผิดให้ ในยุคจักรวรรดิโรมันนั้น พวกคริสเตียนเป็นเหยื่อและถูกป้ายสีว่าเป็นพวกก่อให้เกิดโรคระบาดและการสูญเสียกำลังในกองทัพ ในยุคนาซีเยอรมันนั้น คนยิว ชาวโรมา (ยิปซี) กลุ่มเกย์ รวมถึงคนพิการและอีกหลายกลุ่มถูกข่มเหงทำร้าย ปัจจุบันนี้ก็เช่นกัน กลุ่มคนที่มีกำลังมากทั้งหลายมองหาช่องทางที่จะใช้ประโยชน์จากความไม่แน่นอนของสถานการณ์ปัจจุบันและทำการข่มเหงรังแกคนที่คิดต่างจากตน ซึ่งบางครั้งอาจรวมถึงการใช้อาวุธยุทโธปกรณ์ในการจัดการกับกลุ่มอื่น ๆ ที่แตกต่างทางความเชื่อ ซึ่งมักจะทำให้กลุ่มคนที่เป็นเหยื่อเหล่านั้นต้องอพยพออกจากแผ่นดินซึ่งบรรพบุรุษของตนเคยอาศัยอยู่มาเนิ่นนาน หลายประเทศเริ่มประสบกับภาวะไร้ประชาธิปไตย หรืออำนาจที่มากขึ้นเรื่อย ๆ ของบริษัทยักษ์ใหญ่หรือของรัฐเอง การโจมตีกลุ่มคนที่วิพากษ์วิจารณ์และนักข่าว และแนวโน้มที่จะตราหน้าคนบางกลุ่มว่าเป็น “ตัวปัญหา” โดยเฉพาะอย่างยิ่งบางชาติพันธุ์หรือบางศาสนา สิ่งเหล่านี้นำไปสู่ภาวะชาตินิยมชาติพันธุ์นิยม และภาวะเกลียดกลัวคนต่างชาติ ซึ่งกลายเป็นสาเหตุหลักที่เร่งให้เกิดการอพยพย้ายถิ่น ส่งผลให้เกิดผู้อพยพขึ้นในหลายพื้นที่

คำถาม:

- มีสัญญาณอะไรบ้างที่บ่งบอกหรือชี้ให้เห็นว่ากำลังเกิดความไม่เสถียรทางสังคมและเศรษฐกิจ และความสุดโต่งทางการเมืองในพื้นที่ที่คุณอาศัยอยู่?
- คริสตจักรต่าง ๆ ตอบสนองต่อสิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้อย่างไรบ้าง?
- คริสตจักรได้ทำการสอนหรือพูดถึงข้อความในพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระทัยของพระเจ้าต่อความยุติธรรมและต่อคนยากไร้ทั้งหลายหรือไม่ (สดุดี 82:3, อีสยาห์ 1:17, มีคาห์ 6:8, มัทธีว 25:31-46)?
- ตัวคุณเองได้มีส่วนร่วมหรือทำอะไรบ้างกับประเด็นดังกล่าวข้างต้น ไม่ว่าจะเป็โครงการช่วยเหลือคนยากไร้และผู้อพยพ?

- คริสตจักรทั้งหลายมีอิสระในการพูดหรือเจรจากับผู้มีอำนาจหรือไม่ หรือพวกเขาถูกข่มเหงเมื่อไม่ทำตามสิ่งที่รัฐบาลบอกหรือไม่ยอมทำตามธรรมเนียมปฏิบัติของสังคม?
- มีการถกประเด็นทางการเมืองกันในคริสตจักรของคุณหรือไม่ คนในคริสตจักรฝึกฝืนหรือโน้มเอียงไปยังแนวคิดทางการเมืองด้านเดียวหรือไม่ หรือคุณคิดว่าคริสเตียนไม่ควรเข้าไปยุ่งกับเรื่องการเมือง?
- ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์และสิ่งที่พระองค์ทรงตรัสเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้าเกี่ยวข้องกับอย่างไรบ้างกับประเด็นดังกล่าวข้างต้น?

4. โควิด-19 เขย่าโลก

การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาได้สร้างความเปลี่ยนแปลงให้แก่โลกใบนี้อย่างชนิดหน้ามือเป็นหลังมือ รวมถึงสร้างความท้าทายอย่างมากในสถานการณ์ยากลำบากแห่งการดำรงชีวิตซึ่งก็มีความยุ่งยากเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว เรียกได้ว่าทุกคนบนโลกใบนี้ต่างประสบกับพายุลูกเดียวกันโดยพวกเขาอยู่ในเรือคนละลำ บางประเทศมีระบบสาธารณสุขที่ยอดเยี่ยม ทุกคนสามารถเข้าถึงบริการสุขภาพ ในขณะที่หลายประเทศมีเพียงคนรวยเท่านั้นที่สามารถจ่ายค่ารักษาพยาบาลได้ ในพื้นที่ชนบทห่างไกลในประเทศยากจนทั้งหลายนั้น แม้แต่จะตรวจสอบจำนวนผู้ติดเชื้อไวรัสและจำนวนผู้เสียชีวิตจากโควิด-19 ก็เป็นสิ่งที่ยังไม่อาจจะทำได้ด้วยซ้ำ ในประเทศร่ำรวยนั้นหน่วยงานภาครัฐหิบบิ้นความช่วยเหลือทางการเงินแก่คนที่ไม่สามารถทำงานได้ในช่วงโควิดระบาด แต่รัฐบาลในประเทศส่วนใหญ่บนโลกใบนี้ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ ส่งผลทำให้เกิดภาวะขัดสนอย่างรุนแรงเพราะต้องสูญเสียรายได้อย่างกะทันหันนั่นเอง

หันกลับมามองที่คริสตจักรกันบ้าง สำหรับพวกเราส่วนใหญ่แล้ว พบว่าการระบาดของโรคได้สร้างการเปลี่ยนแปลงอย่างมหาศาลต่อคริสตจักรเช่นกัน คริสตจักรจำนวนมากต้องปรับเปลี่ยนไปใช้ระบบออนไลน์ บางแห่งก่อตั้งคริสตจักรออนไลน์ขึ้น แต่ความท้าทายหลังโควิดผ่านพ้นไปแล้วก็คือการพยายามดึงสมาชิกให้กลับมานมัสการตามปกติที่คริสตจักร คริสตจักรได้ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางให้ความช่วยเหลือในช่วงวิกฤติ โดยการเอื้อเพื่ออาหารแก่คนหิวโหย ดูแลใส่ใจคนที่โดดเดี่ยว และปลอบประโลมผู้ที่โศกเศร้า อย่างไรก็ตามพบว่าเกิดความสับสนและการเห็นต่างเกิดขึ้นท่ามกลางคริสเตียนด้วยเช่นกัน

คำถาม:

- เกิดคำถามหรือประเด็นปัญหาอะไรบ้างในคริสตจักรของคุณในช่วงที่โควิดระบาด?
- ทศคนคิดต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปในช่วงเวลานั้นหรือไม่ อย่างไร?
- มีคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับสาเหตุของการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสนี้หรือไม่ หรือมีคนในคริสตจักรที่คิดว่านี่เป็นสัญญาณบางอย่างจากพระเจ้าหรือไม่?

- ข้อสงสัยต่าง ๆ ได้นำไปสู่การถกกันหรือไม่ว่าเมื่อใดเราควรเชื่อฟังและเมื่อใดที่เราไม่ควรฟังสิ่งที่ภาครัฐบอกกับเรา?
- ความเหลื่อมล้ำไม่เท่าเทียมซึ่งเกิดขึ้นจากการแพร่ระบาดของโรคครั้งนี้ได้นำไปสู่การพูดคุยหรือการลงมือช่วยเหลือผู้ที่ยากไร้และคนชายขอบทั้งหลายหรือไม่?

การบอกว่าเหตุการณ์การแพร่ระบาดของโควิดเป็นการลงโทษจากพระเจ้าหรือเป็นสัญญาณบ่งบอกยุคสุดท้ายนั้นเป็นปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นตลอดมาในหน้าประวัติศาสตร์คริสเตียน ตั้งแต่พระเยซูคริสต์ทรงเสด็จสู่สวรรค์ก็ปรากฏว่ามีเหตุการณ์หลายต่อหลายครั้งที่ยุคคนเชื่อต่างพากันบอกว่ายุคสุดท้ายกำลังจะมาถึงในเร็ว ๆ นี้แล้ว บางทีพวกเขาก็ทิ้งบ้านเรือนและงานเพื่อรอคอยการเสด็จกลับมาของพระเยซู และหลายครั้งพวกเขาหยุดกิจกรรมปกติและไม่สนใจสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นรอบตัวอีกต่อไป หยุดใส่ใจและมอบความรักให้แก่เพื่อนบ้าน ไม่ให้ความช่วยเหลือหญิงหม้ายและเด็กกำพร้า แล้วมุ่งแต่เพียงอธิษฐานกับรอคอยเท่านั้น และผลก็ปรากฏอยู่เสมอว่าการคาดเดาและลงความเห็นเช่นนี้ไม่ได้เป็นความจริงเลย ในพระธรรมมัทธิว 24:36-44 พระเยซูทรงตรัสเตือนพวกเราว่าบุตรมนุษย์จะกลับมาอย่างขโมยในตอนกลางคืนและไม่มีใครรู้วันหรือโมงไหนดังนั้น แม้แต่ทูตสวรรค์หรือตัวพระบุตรเองก็ไม่รู้วันหรือยามนั้น ดังนั้น แทนที่จะรอคอยสัญญาณต่าง ๆ พระเยซูทรงทำทนายให้เราเตรียมพร้อมอยู่เสมอต่างหาก

ถ้าเช่นนั้น เราควรเตรียมตัวให้พร้อมอย่างไร ในบทต่อไปของพระธรรมมัทธิว 25 นั้น พระเยซูทรงเล่าเรื่องราวสามเรื่องเพื่ออธิบายเกี่ยวกับการเตรียมพร้อมนี้ เรื่องที่หนึ่ง คือหญิงพรมจารินฉลาดและโง่เขลา คนโง่นั้นเอาตะเกียงไปแต่ไม่มีน้ำมัน ในขณะที่คนที่มีปัญญาเติมน้ำมันลงไปในตะเกียงของตน เรื่องที่สองนั้นเกี่ยวกับเจ้านายคนหนึ่งกำลังจะออกเดินทางไกล จึงมอบเงินให้แก่คนรับใช้สามคน สองคนแรกนำเงินไปลงทุนได้กำไรสองเท่า ในขณะที่อีกคนเอาเงินไปซุกดูลืมฝังไว้ เมื่อเจ้านายกลับมา ก็ชื่นชมคนที่ใช้ตะลันต์ในการทำให้เพิ่มพูนมากขึ้น และบอกคนรับใช้ที่สามว่าเป็นคนเกียจคร้านและชั่วช้า และโยนเขาออกไปยังที่มีดภายนอก เรื่องสุดท้ายพระองค์ทรงเล่าเรื่องการเสด็จมาพิพากษาโลก โดยแยกคนเหมือนแยกแกะกับแพะออกจากกัน เรื่องราวที่พระเยซูทรงเปรียบเทียบเปรยนี้แสดงให้เห็นชัดเจนเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระองค์ ดังนั้น การรู้จักพระเยซูและเตรียมตัวเองให้พร้อมสำหรับการกลับมาครั้งที่สองนั้นสามารถกระทำได้โดยการช่วยเหลือคนหิวโหยอดอยาก ให้น้ำแก่คนที่กระหาย ต้อนรับคนแปลกหน้า หาเสื้อผ้ามาห่มคลุมให้แก่คนที่เปลือยกายไว้เครื่องนุ่งห่ม และการเยี่ยมเยียนผู้ต้องขังในคุกทั้งหลาย

หรืออาจจะกล่าวได้ว่า การเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาของพระเยซูและไม่ต้องถูกพิพากษานั้นสามารถทำได้โดยการใช้เวลาและชีวิตของเราในการรับใช้โลกใบนี้ที่แตกหักและขาดแคลน ให้เราจุดตะเกียงฝ่ายจิตวิญญาณของให้ลูกโซติช่วง ส่องสว่างแก่โลก เปลี่ยนแปลงโลกด้วยความเมตตาและความยุติธรรมของพระเยซู ให้เราเพิ่มพูนความสามารถและตะลันต์ที่พระเจ้าทรงมอบให้แก่เราโดยการทุ่มเท

ทำงานเพื่อแผ่นดินของพระองค์ มากกว่าแค่ไปฝังตัวอยู่ในพิธีกรรมในคริสตจักรแล้วรอการกลับมาของพระเยซู เราสามารถพิสูจน์ตัวเองว่าเป็นลูกแกะของพระเยซูผู้ทรงเป็นผู้เลี้ยงที่ประเสริฐได้ด้วยการรับใช้พระองค์ ผ่านการหยิบยื่นความช่วยเหลือแก่คนยากไร้ คนที่ประสบความยากลำบากและเจ็บปวดเหล่านั้น

ให้เราลองย้อนกลับไปคิดถึงช่วงโควิด พระเจ้าไม่ได้ทรงพอพระทัยกับการที่เราสามารถดูแลอาคารคริสตจักรได้เป็นอย่างดี หรือสามารถสร้างสื่อคริสเตียนบนโลกออนไลน์อย่างสวยงาม แต่พระเจ้าทรงพอพระทัยที่เราปรนนิบัติพระเยซู และส่องสว่างสู่มุมที่มีดมม มอบความรักและห่วงใยแก่คนที่เจ็บป่วยและกำลังจะเสียชีวิต ช่วยเหลือคนขัดสนและถูกข่มเหง

พวกเราที่เป็นคริสเตียนสามารถเรียนรู้บทเรียนสำคัญหลายประการจากเหตุการณ์การแพร่ระบาดของโควิด นี้ มีตัวอย่างของผู้เชื่อทั่วโลกได้ค้นพบบทเรียนผ่านการอ่านพระคัมภีร์ อธิษฐาน และแสวงหาที่จะเข้าใจสัญญาณของสิ่งที่เกิดขึ้น เช่น

- **เราไม่สามารถควบคุมอะไรได้เลย:** มนุษย์ในปัจจุบันนี้มักจะคิดว่าตนเองสามารถควบคุมหรือกำหนดชะตาชีวิตของตนเองได้ เรามักจะคิดว่าการศึกษา การทำงานหนัก เทคโนโลยี ยา และวิทยาศาสตร์สามารถช่วยเรารอดพ้นจากปัญหาที่มนุษยชาติเคยประสบในอดีต เราหลอกตัวเองว่าเรามีความเข้าใจโลกมากพอที่จัดการกับทุกปัญหาได้ มีการพยายามใส่ความคิดให้แก่กันว่าเราสามารถเจริญและดีขึ้นกว่าเดิมได้อย่างไม่มีข้อจำกัด เราจะมีรายได้และมาตรฐานการดำรงชีพที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ และระบบเศรษฐกิจโลกนั้นจะเอื้อประโยชน์ให้แก่มนุษยชาติทั้งหมด

แต่ในความเป็นจริงแล้ว ชีวิตเป็นสิ่งที่เปราะบาง และจำเป็นต้องพึ่งพาพระคุณของพระเจ้าเป็นอย่างมาก พระธรรมยากอบ 4:13-15 กล่าวว่า “พึงให้ตึนะ ท่านทั้งหลายที่พูดว่า วันนี้หรือพรุ่งนี้เราจะเข้าไปในเมืองนี้เมืองนั้น จะอยู่ที่นั่นสักปีหนึ่ง และจะค้าขายแล้วได้กำไร แต่ท่านไม่รู้เรื่องของวันพรุ่งนี้ ชีวิตของพวกท่านเป็นเหมือนอะไร? ก็เป็นเหมือนหมอกที่ปรากฏอยู่เพียงชั่วครู่แล้วก็จางหายไป แต่พวกท่านควรจะพูดว่า ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรด เราจะยังมีชีวิตอยู่ และจะทำสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น” ทั้งพระคัมภีร์และเชื้อไวรัสโคโรนาได้ทำลายความเชื่อที่ว่ามนุษยชาติสามารถควบคุมทุกอย่างได้ พระเจ้าทรงสร้างพวกเราทั้งหลายเพื่อให้เราพึ่งพาพระองค์และพึ่งพาการทรงสร้างของพระองค์ด้วย ดังนั้น การเจริญรุ่งเรืองและการอยู่รอดของมนุษย์จึงขึ้นกับว่าเราดูแลโลกใบนี้ดีเพียงใดนั่นเอง

- **สุขภาพของเราขึ้นอยู่กับสุขภาพของโลกและธรรมชาติ:** เชื้อไวรัสเล็กจิ๋วสามารถสร้างความสับสนอลหม่านขึ้นแก่มวลมนุษยชาติ ทำลายเศรษฐกิจและชีวิตมากมาย ตลอดช่วงเวลาสามสิบปีที่ผ่านมา ผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายได้ออกมาเตือนว่าการทำลายป่าและสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ

โดยเฉพาะสัตว์ป่าที่คนล่าเพื่อนำมาเป็นอาหารนั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ไวรัสมากมายหลายชนิดที่อยู่ในสัตว์ป่าขยายตัว จนข้ามมาแพร่กระจายในร่างกายมนุษย์ ซึ่งจะนำไปสู่การแพร่ระบาดทั่วโลก³ ตัวอย่างเด่นชัดก่อนหน้านี้คือการแพร่ระบาดของเชื้อโรค Ebola, SARS, West Nile Virus, Zika, MERS และแม้กระทั่งเชื้อ HIV เหล่านี้ล้วนเป็นสัญญาณเตือนว่าสามารถเกิดการระบาดใหญ่เมื่อไหร่ก็ได้ ดูเหมือนตอนนี้จะสายเกินแก้แล้ว เราไม่สามารถโทษว่าพระเจ้าทำให้เกิดสิ่งนี้ขึ้นหรือบอกว่าเป็นการลงโทษจากพระเจ้า อันที่จริง เราควรโทษตัวเองมากกว่า เพราะมนุษย์ต่างละโมภโลกมาก โดยการกอบโกยและทำลายระบบนิเวศของโลก จนในที่สุดผลกระทบก็ย้อนกลับมายังมนุษย์

ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์นั้นเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับความสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ กับพระเจ้า กับตัวเราเอง กับผู้อื่น และกับการทรงสร้างของพระเจ้า วิชาชีววิทยาหรือการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตทั้งหลายกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว ในแง่นี้ หลักข้อเชื่อและวิถีแบบคริสเตียนจึงเป็นความเชื่อที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีววิทยา เมื่อเราทำลายแกนหลักของความสัมพันธ์ทั้งโดยการเห็นแก่ตัวและความโลภ ผลคือเราเองที่ท้ายที่สุดต้องประสบกับผลกระทบเชิงลบ เพราะทุกองค์ประกอบในทุกความสัมพันธ์มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันอย่างลึกซึ้งในสายใยแห่งชีวิตนี้ ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า กับเพื่อนบ้านทั่วโลก กับดิน ฟ้า และการทรงสร้างทั้งหมดซึ่งพระเจ้าทรงประสงค์ให้เราเป็นผู้รักขาดูแล เมื่อเราทำลายธรรมชาติ ระบบนิเวศจึงพังทลาย นำไปสู่การล่มสลายของความสัมพันธ์ต่าง ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ พระเจ้าทรงประสงค์จะย้ำเตือนเราว่าเราไม่สามารถควบคุมทุกอย่างได้ และเราจำเป็นต้องพึ่งพาการทรงสร้างทั้งหลายของพระองค์

- **ให้เรากร้องไห้คร่ำครวญ:** พระคัมภีร์พูดถึงการตอบสนองต่อโรคภัยไข้เจ็บและความผิดบาปที่เกาะกินทำลายมนุษย์โดยให้เราคร่ำครวญ การนมัสการตามหลักพระคัมภีร์นั้นประกอบด้วย “การสรรเสริญและนมัสการ” เสมอ นอกจากนั้น ยังประกอบด้วยการร้องไห้คร่ำครวญ การระบายความในใจและการไว้ทุกข์ด้วย (อย่างเช่น กว่าจะสามสิบเปอร์เซ็นต์ของพระธรรมสดุดีนั้นพูดถึงการคร่ำครวญ) เราควรคร่ำครวญเมื่อเรานึกถึงจำนวนคนติดเชื่อและเสียชีวิตจากเชื้อ Covid-19 โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่ามกลางคนยากไร้และเปราะบางทั้งหลาย แม้จะยังมีการถกเถียงกันจนถึงปัจจุบันนี้เกี่ยวกับสาเหตุที่แท้จริงของการแพร่ระบาดใหญ่ และยังไม่ได้คำตอบที่แน่ชัด แต่เรารู้ว่าต้นกำเนิดไวรัสนั้นมาจากสัตว์ป่า นักวิทยาศาสตร์ต่างเชื่อว่ามนุษย์มีความเสี่ยงเปราะบางต่อเชื้อโรคที่จะระบาดอีกในอนาคต เพราะเรายังไม่หยุดทำลายแหล่งที่อยู่และชีวิตสัตว์ป่า เราจึงควรคร่ำครวญเสียใจกับความเสียหายที่เกิดจากน้ำมือของเผ่าพันธุ์มนุษย์ การทำลายสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง เป็น

³<https://www.nationalgeographic.com/science/article/experts-warned-pandemic-decades-ago-why-not-ready-for-coronavirus/>

การกระทำที่ตรงกันข้ามกับคำสั่งของพระเจ้า ซึ่งให้เราเป็นผู้รักชาติดูแลการทรงสร้างของพระองค์ การกระทำของเราส่งผลต่อทั้งสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง และส่งผลให้เราเองต้องทนทุกข์ด้วย

การร้องไห้คร่ำครวญนั้นไม่ได้หมายถึงแค่การเสียใจหรือรู้สึกผิดเท่านั้น เป็นการร้องไห้เพราะสำนึกว่าเราเป็นส่วนหนึ่งของปัญหา และมีเพียงพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เท่านั้นที่สามารถเปลี่ยนแปลงหัวใจของเราได้ เป็นการคร่ำครวญในสวนลึกของหัวใจถึงปัญหาที่ใหญ่เกินกว่ากำลังความสามารถของเราจะแก้ไขได้ พระธรรมโรม 8:22 กล่าวว่า “เรารู้ว่าสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดนั้นกำลังคร่ำครวญด้วยกัน และเจ็บปวดแบบหญิงคลอดลูกมาจนทุกวันนี้” ข้อต่อมายังกล่าวต่อไปอีกว่า “และไม่ใช่เท่านั้น แต่เราเองด้วย ผู้ได้รับพระวิญญาณเป็นผลแรก ตัวเราเองก็ยังคร่ำครวญคอยการที่พระเจ้าจะทรงให้มีฐานะเป็นบุตร คือที่จะทรงไถ่กายของเรา” และท้ายสุด ในข้อ 26 “พระวิญญาณก็ทรงช่วยเมื่อเราอ่อนกำลังด้วย เพราะเราไม่รู้ว่าจะอธิษฐานขออะไรอย่างไร แต่พระวิญญาณทรงช่วยขอแทน ด้วยการคร่ำครวญซึ่งไม่อาจกล่าวเป็นถ้อยคำ” จากพระธรรมตอนนี้เราเห็นความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดระหว่างการทรงสร้างทั้งหลาย มนุษย์ และหัวใจของพระเจ้า ปัจจุบันนี้เราประสบกับความเจ็บปวดใหญ่หลวงและปรารถนาจะหลุดพ้น แต่ดูเหมือนความเจ็บปวดกลับยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น ทว่า ขณะเดียวกันแสงแห่งความหวังและการปลดปล่อย อันจะนำไปสู่ความชื่นบานในอนาคตนั้นก็ใกล้เข้ามาด้วยเช่นกัน ในขณะที่เราคร่ำครวญกับชีวิตผู้คนจำนวนที่สูญเสียชีวิตจากโรค Covid-19 เสียใจกับการสูญพันธ์ุของสิ่งมีชีวิตมากมายหลายชนิด ประสบกับผลกระทบของวิกฤติสภาพอากาศโลก แต่ก็เป็นช่วงเวลาหัวใจของคริสเตียนประสานใกล้ชิดและทนทุกข์ร่วมกับการทรงสร้างทั้งหลายและเชื่อมโยงใกล้ชิดกับพระทัยของพระเจ้าผู้ทรงประทานลมหายใจแก่ทุกสรรพชีวิต และแม้เราจะทนทุกข์เคียงข้างการทรงสร้างอื่น ๆ พระเจ้าก็จะทรงปลอบประโลม ประทานกำลังและความหวังให้แก่เราด้วย

การร้องไห้คร่ำครวญนั้นไม่ควรเป็นจุดจบของสิ่งที่เราต่างกำลังประสบอยู่ แต่ควรนำไปสู่การลงมือกระทำการ พระเจ้าได้ปลุกเร้าจิตใจของเราให้เป็นผู้สร้างความเปลี่ยนแปลงบนโลกใบนี้ที่เราเองต้องการเห็นสิ่งดี ๆ เกิดขึ้น (สุภาษิต 3:6; 2 พงศาวดาร 7:14) สิ่งนี้เองที่นำพาเราไปสู่จุดหมายต่อไป ...

- **เราได้รับการทรงเรียกให้สร้างโลกที่ดีขึ้นด้วยรากฐานแห่งพระคัมภีร์:** หลังจากเหตุการณ์การแพร่ระบาดใหญ่นี้ได้ผ่านพ้นไป คนจำนวนมากต้องการอย่างยิ่งยวดที่จะกลับไปใช้ชีวิต “ตามปกติ” แต่เราพึงระลึกว่าเพราะการใช้ชีวิตแบบปกตินี้เองที่นำเราไปสู่การระบาดครั้งรุนแรง! ระบบเศรษฐกิจโลก ณ ขณะนี้มุ่งเน้นและส่งเสริมให้มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติอย่างมหาศาล รวมถึงการเติบโตของการเดินทางระหว่างประเทศนั้นเอื้อให้เชื้อโรคแพร่กระจายทั่วโลกอย่างรวดเร็วด้วย

เหตุการณ์การระบาดใหญ่ของเชื้อโรคครั้งนี้สะท้อนให้เห็นชัดเจนถึงความอยุติธรรมและความไม่เท่าเทียมกัน แต่เราไม่ควรปล่อยให้สถานการณ์เช่นนี้ดำเนินต่อไป เราคงไม่ต้องการเห็นภาพประชากรส่วนใหญ่ของโลกยังคงต้องทำงานหนักหามรุ่งหามค่ำ อยู่ห่างไกลครอบครัวและญาติพี่น้อง เพียงเพื่อจะแลกกับเงินซึ่งก็ไม่สามารถซื้อความสุขที่แท้จริงได้ มีแต่จะทำให้ห่างไกลจากการทรงสร้างของพระเจ้าและห่างจากคนอื่น ๆ ด้วย เราคงไม่ต้องการเห็นโลกซึ่งห่างสรรพสินค้าขนาดยักษ์และรถติดเป็นสิ่งสามัญอีกต่อไป พระคัมภีร์ได้พูดถึง “ชีวิตที่ดี” ด้วยมุมมองที่แตกต่างจากที่บรรดานักการเมืองและโฆษณาทั้งหลายพยายามใส่ความคิดให้เรา โรม 12:2 กล่าวว่า “อย่าลอกเลียนแบบอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบพระประสงค์ของพระเจ้า จะได้รู้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรดียอดเยียม” และตลอดพระธรรมเล่มนี้ก็ได้พูดถึงความหมายของชีวิตที่ดี และคุณค่าที่คนของพระเจ้าสามารถนำมาปรับใช้จริงในชีวิตของตนกับสถานการณ์ปัจจุบัน

คำถาม:

- คุณจะตอบสนองต่อบทเรียนสำคัญจากการแพร่ระบาดใหญ่อย่างไรบ้าง?
- มีเรื่องหรือสิ่งใดบ้างที่คุณคิดว่าเป็นปัญหาหรือน่าท้าทาย?
- เราจะร่วมกันได้อย่างไรบ้างในฐานะพระกายของพระคริสต์ จะทำงานร่วมกับคริสตจักรอื่น ๆ ได้อย่างไร เพื่อกระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าในชุมชนของเรา ประเทศของเรา และโลกซึ่งพระองค์ทรงสร้างนี้?

5. ความสับสนอลหม่านด้านสิ่งแวดล้อม

ก่อนจะเข้าสู่การพิจารณาความงมงายของนิมิตและสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ซึ่งเป็นหัวใจหลักของการเขียนหนังสือเล่มนี้ ให้เรามาศึกษาอีกด้านหนึ่งซึ่งเป็นอีกหนึ่งบริบทสำคัญของสถานการณ์โลก ณ ขณะนี้ โลกที่พวกเราต่างอาศัยอยู่กับระบบนิเวศซึ่งเราพึ่งพานี้กำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างมหาศาลและรวดเร็วมาก ปัญหาหลัก ๆ ที่เรากำลังประสบอยู่ (ความอยุติธรรมทางสังคม ความไม่เท่าเทียมทางเศรษฐกิจ การอพยพย้ายถิ่น ลัทธิชาตินิยม ความเสี่ยงที่จะเกิดการระบาดใหญ่อีกในอนาคต) เหล่านี้ล้วนมาจากรากเหง้าของปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมโลกนี้เอง

ลองจินตนาการดูว่าโลกใบนี้เปรียบเสมือนยานอวกาศขนาดใหญ่ มีประชากรมนุษย์โลกแปดพันกว่าล้านคนอาศัยอยู่ร่วมกับสิ่งมีชีวิตอีกนับล้านชนิด มันล่องลอยไปในอวกาศ และมีปัจจัยทุกอย่างพร้อมสำหรับทุกชีวิตที่จะอยู่รอดและเจริญงอกงาม ได้แก่ อากาศ น้ำ อาหาร อุณหภูมิที่เหมาะสม มีพืช แร่ธาตุ และอีกมากมาย ซึ่งพระเจ้าได้ทรงย้ำกับเราในพระธรรมปฐมกาลบทที่ 1 ว่า ‘ดีมาก’ ซึ่งเป็นสภาวะที่แสนวิเศษ! เท่าที่ทราบ ยัง

ไม่มีการค้นพบว่ามียอดดาวอื่นที่มีสภาพสมบูรณ์แบบ ละเอียดอ่อน มีความสมดุลทั้งความร้อนและความเย็น มีพืชพันธุ์ทำหน้าที่เปลี่ยนคาร์บอนไดออกไซด์เป็นก๊าซออกซิเจน มีการหมุนเวียนของกระแสน้ำใน มหาสมุทร มีชั้นบรรยากาศ และมีสิ่งมีชีวิตหลากหลายชนิด

ทว่า ในปัจจุบันนี้ ดาวโลกใบนี้กำลังประสบกับปัญหาใหญ่ยิ่งยวด ระบบต่าง ๆ ที่มีความละเอียดอ่อนซับซ้อนนี้กำลังถูกทำลาย พื้นที่อยู่อาศัยของมนุษย์กำลังลดลงเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพพื้นที่เอื้อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี โลกใบนี้กำลังแบกรับแรงกดดันจากการใช้ทรัพยากรมากกว่าที่มันจะสามารถให้ได้ คนจำนวนมากพยายามยื้อแย่งอาหารและน้ำที่มีปริมาณจำกัด อากาศในหลายพื้นที่ไม่สะอาดมากพอที่จะหายใจเข้าไปอีกต่อไป ชนชั้นปกครองและผู้มีอำนาจก็ดูเหมือนจะนำพาผู้คนไปสู่หายนะเนื่องจากไม่สามารถจัดการกับปัญหาสิ่งแวดล้อมได้

สาเหตุที่การแก้ปัญหานี้เป็นเรื่องท้าทายอย่างมากก็เพราะว่ามีหลายปัจจัยร่วม ผสมผสานกันสร้างปัญหานี้ขึ้นมา อีกประการหนึ่ง คือแต่ละประเทศพยายามแก้ปัญหาตามวิธีของตัวเอง ซึ่งปัญหาสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นปัญหาระดับโลก ดังนั้น ทุกภาคส่วนบนโลกจะต้องร่วมมือกัน หนังสือเล่มนี้ไม่ใช่ตำราทางวิทยาศาสตร์⁴ ดังนั้น เราจะเจาะลึกลงไปยังรายละเอียดว่าด้วยปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เราต่างกำลังเผชิญอยู่ แต่จะพยายามนำเสนอภาพรวมของปัญหาอย่างตรงไปตรงมา เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนว่าทำไมจึงต้องพูดถึงปัญหานี้

- **วิกฤตสภาวะอากาศโลก:** นับตั้งแต่มนุษย์ค้นพบถ่านหิน น้ำมันและก๊าซปิโตรเลียม สิ่งเหล่านี้ก็กลายเป็นพลังงานขับเคลื่อนโลก โดยนำไปใช้กับเครื่องจักรกลทั้งหลาย ขณะเดียวกัน ก๊าซเรือนกระจกก็เพิ่มปริมาณมากเกินในชั้นบรรยากาศของโลกเราอย่างรวดเร็วด้วย อันที่จริง โลกถูกห่อหุ้มด้วยก๊าซต่าง ๆ ซึ่งเอื้อต่อการปรับสภาพอุณหภูมิ ถ้าหากไม่มีก๊าซเหล่านี้ อุณหภูมิโลกก็จะเย็นเกินไป หรือถ้ามีมากหรือหนาจนเกินไป ก็จะส่งผลทำให้อุณหภูมิสูงตามไปด้วย ตามข้อมูลที่ศึกษาวิจัยมานั้น พบว่ามีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ประมาณ 280 ppm (parts per million) อยู่ในชั้นนอกของชั้นบรรยากาศโลก ซึ่งปริมาณขนาดนี้ช่วยในการปรับสภาพอุณหภูมิโลกให้เหมาะสมต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก แต่ตั้งแต่เกิดปฏิวัติอุตสาหกรรมขึ้น ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ก็เพิ่มสูงขึ้นอย่างมากด้วย ในปี 1960 นั้นพบว่าสูงถึง 317 ppm และยังคงเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงปัจจุบันนี้โดยไม่มีแนวโน้มว่าจะลดลง...

1970 = 326 ppm

⁴ หนังสือ *A Christian Guide to Environmental Issues* เขียนโดย Martin & Margot Hodson (BRF, 2021) เนื้อหาพูดถึงทั้งวิทยาศาสตร์และหลักข้อเชื่อ; หนังสือ *Saving Us* เขียนโดย Katharine Hayhoe (One Signal, 2021) มุ่งเน้นนำเสนอประเด็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลกและควรจรรีบมืออย่างไร

1980 = 339 ppm

1990 = 354 ppm

2000 = 370 ppm

2010 = 390 ppm

ในปี 2022 ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สูงถึง 420 ppm นี่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเป็นความตายและจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข เพราะมันนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิของพื้นผิวโลก นำไปสู่ความไม่เสถียรของระบบต่าง ๆ ที่มีหน้าที่คำนวณโลกให้เหมาะต่อการดำรงชีพ ผลกระทบบางอย่างที่ตามมาได้แก่:

- พายุไซโคลน เฮอริเคน และพายุอื่น ๆ ที่ทวีความรุนแรงและสร้างความเสียหายมากกว่าเดิม: ในขณะที่อุณหภูมิพื้นผิวของมหาสมุทรสูงขึ้น ความร้อนจึงเป็นสาเหตุที่นำไปสู่ระดับความรุนแรงของลมพายุ ทำให้เกิดฝนตกหนัก ซึ่งเสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วม ประชากรโลกกว่าครึ่งอาศัยอยู่บริเวณชายฝั่งหรือใกล้ฝั่ง จึงได้รับผลกระทบโดยตรง
- เกิดภาวะภัยแล้งและน้ำท่วมมากขึ้นกว่าปกติ: ฤดูเกิดการเปลี่ยนแปลงและลักษณะฝนตกไม่เป็นปกติ หลายพื้นที่เกิดภาวะแห้งแล้งในช่วงหน้าฝน กระทบการเพาะปลูกของเกษตรกร ในขณะที่บางที่เกิดฝนตกหนักกะทันหัน นำไปสู่ภาวะอุทกภัย สร้างความเสียหายต่อผลผลิตทางการเกษตรอย่างเล็งไม่ได้ หลายพื้นที่เคยเป็นพื้นที่ทำการเกษตรที่อุดมสมบูรณ์ก็กลายเป็นทะเลทราย ในขณะที่หลายแห่งหน้าดินถูกทำลายโดยน้ำท่วมและน้ำหลาก
- ไฟป่า: แม้ว่าไฟป่าจะเป็นวิธีการปกติที่ธรรมชาติจะช่วยให้เกิดพืชพันธุ์ใหม่ ๆ ขึ้นในป่า แต่ปัจจุบันนี้เกิดภาวะแห้งแล้งต่อเนื่องและยาวนานขึ้น รวมถึงอุณหภูมิที่สูงขึ้น กับความสะอาดของคน นำไปสู่ไฟป่าที่มีความถี่และรุนแรงมากขึ้นทุกปี ไฟป่าสร้างความเสียหายในหลายประเทศ บางทีถึงกับทำลายทั้งเมือง พื้นที่เพาะปลูกและปศุสัตว์ได้รับความเสียหาย สร้างความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของคนจำนวนมาก รวมถึงสัตว์ป่าและพืชพันธุ์ทั้งหลายด้วย
- ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในทะเลและมหาสมุทร: เมื่อน้ำในมหาสมุทรดูดซับคาร์บอนไดออกไซด์มากขึ้น ก็ทำให้มีความเป็นกรดมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อแนวปะการัง ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยและวางไข่ของสัตว์น้ำหลายชนิด สภาวะกรดทำให้ปะการังตายหรือที่เรียกว่าฟอกขาวที่แยกหน้านั้น คือเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น นำเกิดการขยายตัว ทำให้ระดับน้ำทะเลค่อย ๆ สูงขึ้น เสี่ยงและสามารถสร้างความเสียหายแก่ชุมชนชายฝั่งและเกาะต่าง ๆ
- ความเสี่ยงด้านผลผลิตและอาหาร: ผลกระทบอีกด้านของวิกฤติสภาพอากาศโลกคือการเปลี่ยนแปลงด้านผลผลิตทางการเกษตร การประมง และอาหาร ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล

(ฝนตกมากหรือน้อยเกินไป) การชะล้างพังทลายของดิน การระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช (ตั๊กแตน หนู แมลง) มลภาวะทางเคมี (ในน้ำและดิน) และอุณหภูมิโลกที่สูงขึ้น (นำไปสู่ความแห้งแล้งและกลายเป็นทะเลทราย) เหล่านี้ล้วนเป็น “อาการ” ที่บ่งบอกถึงความเจ็บป่วยของโลกที่เราอาศัยอยู่ คนในยุคก่อนต่างรู้แน่ชัดว่าจะเริ่มฤดูเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวเมื่อไหร่ แต่ปัจจุบันนี้แทบจะคาดเดาไม่ได้อีกต่อไปแล้ว

- **ธารน้ำแข็งและยอดน้ำแข็งขั้วโลกละลาย:** เมื่ออุณหภูมิโลกสูงขึ้น น้ำซึ่งอยู่ในรูปของแข็งในธารน้ำแข็งและที่ขั้วโลกเกิดการละลาย คนจำนวนมากบนภูเขาสูงอย่างเทือกเขาหิมาลัยหรือเทือกเขาแอนดีสต่างพึ่งพาน้ำดื่มจากแม่น้ำซึ่งมาจากธารน้ำแข็ง เมื่อธารน้ำแข็งหายไปก็เกิดผลกระทบต่อคนเหล่านี้เพราะประสบกับภาวะขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค สุ่มเสี่ยงที่จะเกิดความขัดแย้งระหว่างประเทศเพราะแย่งชิงน้ำจากแม่น้ำหรือทะเลสาบที่ต้องใช้ร่วมกัน นอกจากนี้ พบว่าบริเวณขั้วโลกเหนือและใต้ที่อุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้นเร็วกว่าภูมิภาคอื่นบนโลก ทำให้น้ำแข็งปริมาณมหาศาลจากแอนตาร์กติกาและกรีนแลนด์ละลาย เป็นปัจจัยเสริมให้ระดับน้ำทะเลสูงขึ้น รวมทั้งทำให้อุณหภูมิของมหาสมุทรเสียสมดุลด้วย
- **จุดเปลี่ยน:** เมื่อระบบต่าง ๆ ต้องแบกรับสภาพเกินกว่าจะทนทานได้ ก็จะพังทลายลง สร้างหายนะประเมินค่าไม่ได้ขึ้น เหมือนกระดานโดมิโน เมื่อสิ่งหนึ่งพังลง ก็จะล้มทับสิ่งที่เกี่ยวข้อง จนในที่สุดล้มทั้งกระดาน มีหลายตัวอย่างที่เป็นข้อบ่งชี้ชัดเจนว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลกนั้นวิกฤติเกินกว่าจะควบคุมได้อีกต่อไปแล้ว เช่น ในบริเวณขั้วโลกเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น ก๊าซมีเทนจะระเหยออกจากดินชั้นสู่ชั้นบรรยากาศ เป็นก๊าซเรือนกระจกที่รุนแรงกว่าก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ เพราะไปเร่งกระบวนการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกได้มากกว่า ในขณะที่เดียวกัน ปกติแล้วน้ำแข็งเป็นสิ่งที่สะท้อนความร้อนจากดวงอาทิตย์กลับคืนสู่บรรยากาศ เมื่อน้ำแข็งละลายมากขึ้น ความร้อนแสงอาทิตย์ก็จะถูกดูดซับโดยมหาสมุทรเสริมให้อุณหภูมิสูงขึ้น ทั้งยังส่งผลต่อการไหลเวียนของกระแสน้ำในมหาสมุทร และส่งผลกระทบทำให้ฤดูกาลและช่วงเวลาที่ฝนตกของโลกเปลี่ยนแปลงไป

พระธรรมโฮเซยาบทที่ 4 พูดถึงความบาปและการไม่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อที่สามได้ย่ำว่า “เพราะฉะนั้น แผ่นดินจึงเศร้าโศก บรรดาคนที่อยู่ในแผ่นดินนั้นก็อ่อนใจ ทั้งสัตว์ในป่า และนกบนฟ้า แม้แต่ปลาในทะเลก็จะสูญไป”

คำถาม:

- พื้นที่หรือประเทศของคุณได้รับผลกระทบหรือไม่ อย่างไรจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลก?
- คนรอบตัวคุณคิดว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศทั่วโลกหรือไม่ หรือมองแค่ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศในระดับท้องถิ่น?

- ทำไมการใช้เชื้อเพลิงจากพลังฟอสซิล (ปิโตรเลียมและถ่านหิน) จึงเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลก?
- คุณและผู้คนรอบตัวรู้สึกหรือมีความเห็นอย่างไรบ้างต่อความมอดุติธรรมที่เกิดขึ้น ทั้ง ๆที่ประเทศร่ำรวยทั้งหลายคือต้นตอหลักในการสร้างมลพิษ แต่ประเทศยากจนต่างต้องรับผลกระทบจากวิกฤติสภาวะอากาศโลกนี้?
- **วิกฤติด้านความหลากหลายทางชีวภาพ:** แม้หากว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลกจะเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมเพียงอย่างเดียว มันก็ยากและซับซ้อนมากพออยู่แล้วที่เราจะรับมือและพยายามแก้ไข แต่ในความเป็นจริงแล้ว ยังมีปัญหาสิ่งแวดล้อมอื่น ๆอีกหลายอย่างที่เรากำลังจัดการ แต่ที่ปัจจุบันนี้ได้รับความสนใจและพูดถึงในวงกว้างก็เพราะเกิดภัยพิบัติร้ายแรงขึ้นมากมาย เป็นปัจจัยที่นำไปสู่ความเสี่ยงในหลายด้าน และเป็นปัจจัยเสริม ทำให้ปัญหาต่าง ๆที่มีอยู่แล้วเหล่านั้นทวีความรุนแรงมากขึ้นไปอีก อย่างไรก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญหลายคนเชื่อว่าการลดจำนวนและชนิดของสัตว์ป่าทั่วโลกนั้นกลับเป็นความสูญเสียมากกว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลกด้วยซ้ำ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ทำให้ตระหนักและเกิดความไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง ตั้งแต่ปี 1970 จนถึงปัจจุบันนี้ พบว่าประชากรสัตว์ป่าบนโลกได้ลดปริมาณลงถึง 70 เปอร์เซ็นต์ เป็นการลดลงที่เร็วมาก ชนิดที่หลายชนิดเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ ซึ่งรวมถึงสัตว์ป่าอย่างเสือ หมีขั้วโลก อูรังอุตัง และแรด สัตว์อีกหลายกำลังประสบกับชะตากรรมเดียวกันนี้

การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพอย่างใหญ่หลวงเกิดขึ้นในทุกทวีปทั่วโลก สาเหตุหลักอย่างหนึ่งคือระบบเกษตรเชิงเดี่ยวที่เข้มข้น มีการใช้ยาปราบแมลงและศัตรูพืช ทำให้ไม่มีอะไรงอกงามหรือรอดชีวิตได้นอกจากพืชที่ปลูกเพียงชนิดเดียว แนนอน มันสร้างรายได้มากมายและรวดเร็ว แต่กลับทำลายทั้งสุขภาพและระบบนิเวศ ทำให้ดินเสื่อมสภาพในระยะยาว แมลงต่าง ๆหายไป นกและสัตว์ต่าง ๆที่ปกติแล้วช่วยควบคุมประชากรแมลงตามธรรมชาติหรือแมลงที่ช่วยผสมเกสรก็ได้รับผลกระทบตามมาเป็นลูกโซ่ มักจะเกิดการชะล้างพังทลายของดิน และทำยที่สุดเกิดความแห้งแล้งขึ้นไม่เฉพาะผืนดินเท่านั้น แต่ในทะเลและมหาสมุทรก็เกิดปัญหาด้านการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพเนื่องจากการประมงมากเกินไป ปริมาณสัตว์ทะเลลดลงอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยเสริมสู่วิกฤติคือขยะพลาสติก โดยเฉพาะขนาดเล็กที่เรียกว่าไมโครพลาสติกกระจายทั่วมหาสมุทร แม้กระทั่งบริเวณที่อยู่ลึกมากก็ตาม การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลกทำให้น้ำทะเลมีความเป็นกรดมากขึ้น ทำให้แนวปะการังถูกฟอกขาวและตายลง ในขณะที่บนผืนแผ่นดินมีการทำลายป่าในวงกว้าง เปิดพื้นที่ให้โล่งเตียนเพื่ออุตสาหกรรมผลิตเนื้อสัตว์ ปลูกปาล์มน้ำมันและถั่วเหลือง และการทำเหมืองประเภทต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ทำลายแหล่งที่อยู่ของสิ่งมีชีวิตมากมาย จนทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพ

ลดลงเรื่อย ๆ และในที่สุดก็ย้อนกลับมาส่งผลกระทบต่อสภาพอากาศโลกเนื่องจากไม่มีต้นไม้เพียงพอที่จะดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์นั่นเอง

คำถาม:

- ในปฐมกาลบทที่ 1 พระเจ้าทรงทอดพระเนตรดูสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างด้วยความรักและทรงตรัสย่ำซ้ำไปมาว่า “งดงามและดียิ่งนัก” ปัจจุบันนี้คุณคิดว่ามีสิ่งมีชีวิตชนิดใดบ้างที่กำลังลดจำนวนลงหรือได้สูญพันธุ์ไปแล้วบ้าง?
- คุณรู้สึกอย่างไรบ้างต่อสิ่งที่เกิดขึ้นนี้?
- คุณคิดว่าพระเจ้าทรงรู้สึกอย่างไรกับสิ่งที่เกิดขึ้น?
- ส่วนตัวแล้ว คุณมองว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ หรือแยกออกต่างหากจากธรรมชาติ?

การลดลงของประชากรสัตว์ป่านั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องได้พูดถึงและรับการแก้ไข เพราะเหตุผลหลายประการ หนึ่งในคือระบบอาหารของเรามากต้องพึ่งพาแมลงซึ่งทำหน้าที่ผสมเกสรและสัตว์ที่ควบคุมประชากรศัตรูพืช เมื่อสัตว์ที่ทำหน้าที่ผสมเกสร ซึ่งได้แก่พวกแมลง หรือค้างคาวและนกต่าง ๆ ลดจำนวนลง ก็จะส่งผลกระทบต่อพืชที่คนเพาะปลูกไปด้วย ในระบบนิเวศนั้น สิ่งมีชีวิตทุกชนิดล้วนมีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด ถ้าชนิดหนึ่งหายไป ทั้งระบบก็กระทบด้วย เปรียบเทียบง่าย ๆ กับผ้าชิ้นหนึ่งที่ด้านเส้นหนึ่งเริ่มหลวมหลุด ถ้าดึงมันให้ลุ่ยลุ่ยไปเรื่อย ๆ ในที่สุดผ้าทั้งชิ้นนั้นก็ขาดรุ่งริ่งเช่นเดียวกัน ความหลากหลายทางชีวภาพ (ชนิดของสิ่งมีชีวิตที่มีความหลากหลาย) นั้นเปรียบเสมือนแหล่งสร้างอาหาร ยา อากาศที่สะอาด ให้อากาศเย็น เป็นวัตถุดิบสำหรับทำเครื่องนุ่งห่มและบ้าน เป็นตัวควบคุมศัตรูพืช ช่วยปรับสภาพอากาศให้ปกติ ช่วยเพิ่มความอุดมสมบูรณ์แก่ดิน ป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน ป้องกันน้ำท่วม และอื่น ๆ อีกมากมาย

บางทีคนบางคนก็บอกว่าการให้ความหวังใจใส่กับสัตว์ป่านั้นเป็นสิทธิพิเศษที่คนรวยเท่านั้นสามารถกระทำได้ เพราะคนจนนั้นแม้แต่จะประทังชีวิตด้วยอาหารมีมือต่อไปก็นับว่ายากลำบากมากแล้ว แต่ดร.สเทลลา ซีมียู ซึ่งเป็นนักพฤกษศาสตร์และเป็นคริสเตียนชาวเคนยา กลับมองเรื่องนี้ด้วยท่าทีและมุมมองที่แตกต่างออกไป

“คนยากจนที่อาศัยอยู่ในชนบทพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติในชีวิตประจำวันของตน ธรรมชาติรอบตัวเป็นทั้งแหล่งยารักษาโรค ซูเปอร์มาร์เก็ตสำหรับหาอาหาร แหล่งพลังงาน และแหล่งน้ำ ถ้าเช่นนั้น จะเกิดอะไรขึ้นถ้าสิ่งเหล่านี้สูญหายไปจากสภาพแวดล้อมที่พวกเขาอาศัยอยู่ตั้งนั้นแล้ว เราจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งยวดที่จะใส่ใจและทุ่มเทในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม”

สิ่งที่ดร.ซีมียูต้องการอธิบายนั้น ก็คือบรรดาคนยากไร้เหล่านั้นนั้นแหละที่ได้รับความยากลำบากเป็นกลุ่มแรกและอย่างหนักหนาสาหัสกว่าทุกกลุ่มเมื่อความหลากหลายทางชีวภาพถูกทำลายลง เพราะคนที่มีฐานะมีทางเลือกที่จะหาซื้อข้าวของจำเป็นหรือสามารถโยกย้ายถิ่นฐานได้หากเกิดภัยพิบัติขึ้น ในขณะที่คนยากจนได้รับผลกระทบโดยตรงเมื่อฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาลและพืชผลเสียหาย หรือเมื่อแหล่งน้ำปนเปื้อนและปลาตาย เมื่อต้นไม้ถูกโค่นทำลายและเกิดดินถล่มในชุมชนคนจน ความอึดอัดขัดสนอาจจะบีบบังคับให้ในที่สุดพวกเขาต้องตัดต้นไม้และล่าสัตว์ป่าเพื่อประทังชีวิตและเลี้ยงดูครอบครัว ทั้งที่รู้อย่างนั้นเป็นการทำลายแหล่งพลังงานและอาหารของอนาคต ยกเว้นว่ามีการปลูกพืชทดแทนที่ตัดไป และมีการจัดการเพื่อให้แน่ใจว่าประชากรสัตว์ป่าจะไม่ลดจำนวนลง

จาโคเบต โซลาโน นักศาสนศาสตร์และเป็นชนพื้นเมืองเผ่ากานาดูเลในประเทศปานามา กล่าวว่า “เมื่อเรานึกถึงบทบาทของคริสตจักรในพื้นที่ของชาวกานาดูเล ก็มักเห็นภาพว่าคริสตจักรมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับชุมชน เสมือนหนึ่งว่าคริสตจักรคือส่วนหนึ่งของชุมชน และเราจะร่วมกันคิดร่วมกันจัดการกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยกัน เราอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงช่วยคนรุ่นใหม่ชาวกานาดูเลให้ยังคงรักษาวิถีแห่งความหวังใฝ่ใจต่อแม่ธรณีดังเช่นที่บรรพบุรุษได้ปฏิบัติ เพราะเรากำเนิดเกิดมาจากดิน เราดำรงชีพบนผืนแผ่นดิน และเมื่อเราตายเราก็กลับไปสู่แม่ธรณี ขอให้ชนรุ่นหลังชาวกานาดูเลจงดูแลใฝ่ใจแผ่นดินต่อไป ใช้ชีวิตด้วยความรักที่มีต่ออย่าหวาดท้องทะเล และแม่ธรณี รู้สึกเสมอว่าตนเองเป็นลูกหลานที่รู้สำนึกบุญคุณถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่พวกเราผ่านทางธรรมชาติ”⁵

คำถาม:

- เราจำเป็นต้องเลือกที่จะใส่ใจช่วยเหลือเฉพาะคนยากจนหรือเฉพาะสัตว์ป่าอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้นหรือไม่?
- กฎแห่งธรรมชาติและวิถีคิดของชนพื้นเมืองดั้งเดิมนั้นมีความคล้ายคลึงกันอย่างไรบ้างเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ?
- คุณคิดว่าโลกสมัยใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิถีแบบตะวันตก ทำให้มนุษย์แยกตัวเองออกจากธรรมชาติ นำไปสู่การทำลายโลกและทรัพยากรธรรมชาติหรือไม่?

⁵ คริสเตียนบางส่วนอาจจะรู้สึกไม่เห็นพ้องกับคำ “แม่ธรณี” เท่าใดนัก แต่จาโคเบต โซลาโน รวมถึงชนเผ่ามากมายทั่วโลกกลับใช้คำนี้เพื่อบ่งบอกว่าวัฒนธรรมดั้งเดิมนั้นพูดการทรงสร้างของพระเจ้า แม้แต่ในแวดวงคริสเตียนเองก็มีการใช้คำที่สื่อถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง เช่น ฟรานซิสแห่งอัสซีซีใช้คำว่าพี่ชายสุรียัน น้องสาวจันทร์รา และแม่ธรณี พระคัมภีร์ก็ใช้ความสัมพันธ์เชิงภาษาเมื่อพูดถึงโลกใบนี้ด้วย เช่น การทรงสร้างคร่ำครวญ แผ่นดินทุกโคก ต้นไม้ไร่เรียงยิบกัน ซึ่งภาษาลักษณะนี้ไม่ได้หมายความว่าแผ่นดินหรือโลกเป็นบุคคลที่มีชีวิต แต่เป็นการแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงสร้างเราให้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับธรรมชาตินั่นเอง

- **ทรัพยากรต่าง ๆ ขยะ และประชากรโลก:** ท่ามกลางปัญหาสิ่งแวดล้อมมากมายที่ถาโถมเข้ามานั้น คำถามสำคัญที่เราต่างสมควรถามตัวเองก็คือ “เท่าไรถึงจะพอ?” เราต้องมีทรัพยากรสมบัติหรือ “สิ่งของ” มากแค่ไหนจึงจะทำให้มีความสุขและสุขภาพสมบูรณ์? นอกจากนี้ สิ่งที่เราควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน คือสิ่งของต่าง ๆ เหล่านี้ผลิตอย่างไรและแข็งแกร่งทนทานแค่ไหน พวกเราต่างล้วนเป็นผู้บริโภคด้วยกันทั้งสิ้น พระเจ้าทรงสร้างให้เรามีความต้องการอาหาร ต้องการเครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย สุขภาพที่ดี และมีงานที่เต็มเต็มเรา สิ่งเหล่านี้ล้วนต้องนำเอาทรัพยากรมาใช้ วิธีชีวิตสมัยใหม่แบบยุคปัจจุบันนี้ยิ่งทำให้เราใช้พลังงานมากกว่าเมื่อก่อน ไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้า พลังงานเชื้อเพลิง และการเดินทางที่กลายเป็นเรื่องจำเป็นเพราะคนต้องเดินทางไปยังที่ทำงานหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ

อย่างไรก็ตาม โลกใบนี้มีขีดจำกัด ในขณะที่ประชากรโลกกำลังเพิ่มขึ้นจนเกือบสิบพันล้านคนนั้น เราจำเป็นต้องไตร่ตรองอย่างถ่วงถ่วงรอบคอบและยึดหลักพระคัมภีร์ที่ว่าด้วยจำนวนประชากรมนุษย์และรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม พื้นที่และวัตถุดิบต่าง ๆ มิใช่เพียงพอสำหรับทุกคนหรือทุกคนรอบคร้วจะสร้างบ้านหลังใหญ่โตมโหฬาร บริโภคเนื้อสัตว์ปริมาณมาก สวมใส่เสื้อผ้าอาภรณ์จากแฟชั่นล่าสุดล้ำสมัย ขับรถยนต์โดยสารเครื่องบินไปพักผ่อนหย่อนใจ ใช้แอร์คอนดิชันหรือระบบให้ความร้อนแก่บ้านเรือน หรือซื้ออุปกรณ์ไฟฟ้าใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา (โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ เป็นต้น)

บางทีคนในประเทศร่ำรวยอาจจะไม่พอใจหรือเต็มใจที่จะยอมรับว่าแท้จริงแล้วคนในประเทศยากจนแทบจะไม่มีสิทธิที่จะมีหรือครอบครองสิ่งที่คนร่ำรวยมี ทั้ง ๆ ที่ความมั่งคั่งและทรัพย์สินของเหล่านั้นได้มาด้วยการเอาเปรียบเพื่อนำวัตถุดิบมา รวมถึงใช้แรงงานอย่างมีเป็นธรรมจากประเทศยากจน ถ้าเรายังไม่หยุดบริโภคตลอดเวลาเช่นนี้ ยังคงซื้อสิ่งของใหม่ ๆ สิ่งที่ใหญ่กว่า ดีกว่า ทันสมัยกว่า บรรดาคนยากไร้ที่สุดบนโลกของเรานั้นแหละที่จะต้องรับผลกระทบมากที่สุด

เป็นเรื่องอยู่ดีธรรมดาโดยแท้เช่นเดียวกันเมื่อประเทศร่ำรวยซึ่งประชากรเพิ่มขึ้นอย่างมหาศาลในยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม แต่ไปบอกประเทศยากจนให้ควบคุมจำนวนประชากร มีงานวิจัยที่บ่งชี้ว่าการช่วยเหลือประเทศที่ประสบกับภาวะยากจนที่ดীনั้นสามารถกระทำผ่านทางการศึกษาแก่สตรีและเด็กผู้หญิงทั้งหลาย เพราะกระทำเช่นนั้นจะช่วยให้ประเทศเหล่านั้นมีจำนวนประชากรที่เติบโตอย่างยั่งยืนกว่านั่นเอง⁶ พวกเราในฐานะที่เป็นคริสเตียนจากทุกแห่งหนบนโลกใบนี้ แม้จะมาจากบริบทที่แตกต่างกัน พระเจ้าทรงเรียกเราทุกคนให้เห็นคุณค่าของทุกชีวิตอย่างที่พระองค์ทรงเห็นนั้น ให้เราหลีกเลี่ยงจากการรักเงินทอง และแสวงหาความยุติธรรมแก่ทุกคน

⁶ <https://blogs.worldbank.org/health/female-education-and-childbearing-closer-look-data> and <https://borgenproject.org/poverty-and-overpopulation>.

เราจำเป็นต้องทำความเข้าใจการพัฒนามนุษยชาติอย่างถูกต้องเสียใหม่ การพัฒนาที่ไม่ผูกโยงกับรูปเคารพจอมปลอมอย่าง “การมีเยอะขึ้น ใหญ่กว่าเดิม และใหม่กว่าเดิม” เหล่านี้ แต่จะต้องกลับมาใช้พระคัมภีร์เป็นบรรทัดฐานเพื่อเราจะมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนบนโลกที่พระเจ้าทรงสร้างให้เราและทุกคนใบนี้ ในบทต่อไปเราจะมาพิจารณากันเกี่ยวกับสิ่งที่พระคัมภีร์สอน แต่ขณะนี้ เราอาจจะมีความเห็นตรงกันแล้วว่าอย่างน้อยที่สุดมีปัจจัยพื้นฐานบางอย่างที่มนุษย์ทุกคนบนโลกใบนี้มีสิทธิและสมควรได้รับมันอย่างเท่าเทียมกัน

คำถาม:

- ปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ได้แก่อะไรบ้าง?
- มีสิ่งใดอีกหรืออะไรที่ยังขาดหายไปหรือควรมีอยู่ในรายการดังต่อไปนี้: อาหาร น้ำสะอาด สาธารณสุข เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ความปลอดภัย การศึกษา งานหรืออาชีพ การพักผ่อน?
- สิ่งดังต่อไปนี้ละ มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์มากน้อยเพียงใด: เงินออม เชื้อเพลิง พลังงาน แสงสว่าง อินเทอร์เน็ต ความสะดวกสบาย การท่องเที่ยวเดินทาง โอกาสที่เท่าเทียมกัน เสียง(การโหวดเลือกตั้ง) อีสรภาพในนมัสการ?
- รายการดังกล่าวต่าง ๆ ข้างต้นเป็นสิ่งที่ “จำเป็น” หรือมีอันไหนที่เป็นเพียง “ความต้องการ” หรือว่าแท้จริงทุกคนควรมีสิทธิที่ได้รับทั้งหมดข้างต้น?

บางครั้งปัจจัยพื้นฐานเหล่านี้ก็เรียกว่า “รากฐานทางสังคม” ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกสังคมควรจะสามารถหยิบยื่นให้แก่ประชากรของตนโดยไม่เว้นแม้แต่คนเดียว อย่างไรก็ตาม มีสิ่งที่เป็นหลักฐานยืนยันว่าเมื่อได้รับสิ่งที่จำเป็นพื้นฐานเหล่านั้นแล้ว สิ่งที่ได้รับเกินกว่านั้นก็ไม่ได้ทำให้ชีวิตคนนั้น ๆ มีความสุขมากขึ้นหรือได้รับการเติมเต็มมากกว่าด้วยวัตถุสิ่งของเพิ่มเติมเหล่านั้นแต่อย่างใด งานสำรวจวิจัยหลายชิ้นปรากฏผลว่า เมื่อประเทศใดร่ำรวยมากขึ้น คนในประเทศนั้นก็มีความต้องการมากขึ้นตามไปด้วย ขณะเดียวกันก็ไม่ได้เห็นค่าของสิ่งที่ตนหามาได้นั้นเท่าไร และแม้จะมีสิ่งของมากมาย พบว่าคนก็ไม่ได้มีความสุขเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด ตรงกันข้าม กลับเกิดช่องว่างมากขึ้นเรื่อย ๆ ระหว่างกลุ่มคนรวยและคนจนในสังคม ซึ่งทำให้ทั้งสองฝ่ายยิ่งไม่มีความสุขกันมากขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่า ถ้าหากเพื่อนบ้านยังยากไร้และขัดสนอยู่ คนที่มั่งคั่งร่ำรวยก็ไม่อาจมีความสุขได้อย่างแท้จริงแม้จะมีทรัพย์สินสมบัติมากมายแค่ไหนก็ตาม

นอกจากนั้น เมื่อคนที่จับจ่ายซื้อหาสิ่งของมาสะสมและขณะเดียวกันก็ทิ้งของอีกหลายอย่างมากขึ้นนั้น วิธีดำเนินชีวิตแบบนี้ก็ยิ่งทำให้โลกใบนี้ที่เราอาศัยอยู่ขาดความสมดุลมากขึ้นตามไปด้วย ถ้าทุกคนบนโลกจำเป็นต้องได้รับ “รากฐานทางสังคม” แล้ว ก็จำเป็นด้วยเช่นกันที่เราจะไม่ทำลายสมดุลใน

ระดับที่เกินกว่าที่ธรรมชาติจะแบกรับได้หรือที่เรียกว่า “พีดานทางสิ่งแวดล้อม” พีดานดังกล่าวนี้หมายถึงขีดจำกัดที่โลกจะทนทานได้ หากเราทำลายพีดานนี้ สมดุลของโลกก็จะเสียหาย ไม่สามารถหยาบยื่นปัจจัยจำเป็นพื้นฐานให้แก่ทุกคนได้อีกต่อไป ความยากจนข้นแค้นก็จะมากขึ้นและส่งผลกระทบต่อคนรุ่นหลัง ตัวอย่างของขีดจำกัดของโลกหรือพีดานทางสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันนี้ ได้แก่ น้ำถูกใช้ไปอย่างฟุ่มเฟือย ดินเสื่อมสภาพ สัตว์ป่าและป่าไม้ถูกทำลาย มลพิษที่เกิดจากสารเคมี น้ำทะเลมีความเป็นกรดมากขึ้น (เพราะก๊าซเรือนกระจกละลายลงไปในน้ำทะเล) และการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลก

ปัญหาใหญ่และท้าทายมากมายในปัจจุบันนี้ที่พวกเราต่างกำลังเผชิญกันอยู่ล้วนมาจากกิจกรรมมนุษย์ที่มากเกินไปที่ขีดจำกัดที่โลกจะรับได้ หลายภูมิภาคบนโลกประสบกับภัยธรรมชาติรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นไฟป่า น้ำท่วม ภาวะแห้งแล้ง พายุเฮอริเคนหรือไซโคลน ทวีทั้งความถี่และความรุนแรงมากกว่าเมื่อก่อน และสาเหตุหลักที่เราต่างประสบกับความยากลำบากนั้นก็เพราะการเผาเชื้อเพลิงฟอสซิลมากมายมหาศาล น้ำขาดแคลนและเกิดความอดอยากมากขึ้นเพราะเราใช้น้ำอย่างฟุ่มเฟือยเกินไป ดินถูกทำลายด้วยสารเคมีต่าง ๆ และการกัดเซาะ แม่น้ำและมหาสมุทรก็ได้รับผลกระทบจากน้ำมือมนุษย์ด้วย

ถึงกระนั้นก็ตาม ยังมีความหวังท่ามกลางปัญหาโลกาภิวัตน์! มีหลายสิ่งที่เราสามารถทำได้เพื่อแก้ไขก่อนที่จะสายเกินไป ทำให้โลกใบนี้ดีขึ้นด้วยกัน เป็นโลกที่น่าอยู่สำหรับคนรุ่นหลัง อย่างไรก็ตามก่อนที่จะมาคิดว่าเราสามารถทำอะไรกันได้อีกบ้างนั้น ให้เรามาเปิดพระคัมภีร์ดูกันก่อน พิจารณาว่าพระคัมภีร์พูดถึงสถานการณ์ที่เราต่างกำลังเผชิญอยู่นี้อย่างไรบ้าง

ตอนที่ 2 เรื่องราวอันยิ่งใหญ่แห่งพระคัมภีร์

คำถาม:

- คุณคิดว่าพระคัมภีร์ได้พูดถึงแผนงานของพระเจ้าต่อโลกใบนี้ไว้อย่างไรบ้าง?
- ถ้าเช่นนั้น ข้อความในพระคัมภีร์เป็นความหวังให้แก่ผู้เชื่อเท่านั้นหรือไม่ หรือเป็นความหวังสำหรับการทรงสร้างทั้งหมดของพระองค์ด้วยเช่นกัน?
- เราได้การทรงเรียกเพียงเพื่อให้นำคนมารู้จักพระเจ้าและให้ได้รับความรอด หรือว่าพระเจ้าเรียกเราให้ร่วมกันสร้างโลกใบนี้ ช่วยกันทำให้โลกน่าอยู่มากขึ้นด้วยหรือไม่?
- สัตว์ป่าและธรรมชาตินั้นถูกสร้างเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์เท่านั้นหรือไม่ หรือแท้จริงแล้วสิ่งเหล่านั้นก็มีคุณค่าในสายพระเนตรของพระเจ้ามากด้วย และเราต่างสมควรรับผิดชอบดูแลการทรงสร้างเหล่านั้นด้วย?

ผมเกิดและเติบโตในครอบครัวคริสเตียนที่มีความเชื่อเข้มแข็ง พ่อและแม่ผมเป็นศิษยาภิบาลและเป็นมิชชันนารี พวกท่านหลงใหลในพระคัมภีร์ ผมเรียนรู้เรื่องที่สำคัญที่สุดในชีวิต ซึ่งเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเยซูคริสต์ทั้งที่บ้าน ที่คริสตจักร และในโรงเรียน การนำคนมารับเชื่อเพื่อเขาจะไปอยู่กับพระเยซูบนสวรรค์นั้นเป็นเป้าหมายสูงสุด สิ่งอื่น ๆ นอกเหนือจากนั้นถือว่าสำคัญรองลงไป และไม่จำเป็นเท่ากับการนำชาวประเสริฐไปสู่ผู้คนทั้งหลาย

ข้อพระคัมภีร์ที่ผมจำได้ขึ้นใจ และได้ยินในการเทศนาบ่อยที่สุดคือพระธรรมยอห์น 3:16

“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศแต่มีชีวิตนิรันดร์”

หลายครั้งที่ผมได้ยินคริสเตียนอธิบายยอห์น 3:16 ว่าเป็นความรักที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า จึงส่งพระเยซูลงมายังโลก ทนทุกข์และสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ทรงรับโทษบาปแทนมนุษย์ เพื่อใครก็ตามที่เชื่อวางใจในพระองค์จะได้รับความรอดและได้รับชีวิตนิรันดร์

ต่อมาเมื่อผมมีโอกาสได้เรียนภาษากรีกซึ่งเป็นภาษาหลักในพันธสัญญาใหม่ (พระคัมภีร์ใหม่) และพบว่าคำว่า “โลก” ในยอห์น 3:16 นั้นใช้คำว่า *คอสมอส (cosmos)* ซึ่งหมายถึงโลกในเชิงกายภาพที่เป็นการทรงสร้างทั้งหมดของพระเจ้า ก่อนหน้านั้นผมรับรู้ว่าเป็น *มนุษย์* เท่านั้นและไม่ับรวมการทรงสร้างอื่น ๆ ตอนนั้นผมเข้าใจว่า “โลก” ในพระธรรมข้อนี้หมายถึง “มนุษย์” และยังเข้าใจด้วยว่าโลกใบนี้เต็มไปด้วยความเสื่อมโทรม แดกหัก และชั่วร้าย ดังนั้นผมควรรักษาชีวิตตัวเองให้บริสุทธิ์เพื่อให้ในที่สุดผมจะได้ไปอยู่บนสวรรค์ชั่วนิรันดร์ แต่ในความเป็นจริงแล้ว ข้อพระคัมภีร์ที่โด่งดังข้อนี้ก็กล่าวถึงพระเจ้าทรงรัก *คอสมอส* ผมค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับความหมายของคำนี้ได้พูดคุยกับนักศาสนศาสตร์หลายท่าน และทุกคนเห็นด้วยว่า *คอสมอส* ในพระคัมภีร์ใหม่ภาษากรีกนั้นหมายถึงการทรงสร้างทั้งหมด แน่นนอน พระเจ้าทรงรักมนุษย์ แต่พระองค์ก็ทรงรักสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างทั้งหมดด้วยเช่นกัน เมื่อเราพิจารณาพระธรรมปฐมกาลบทที่ 1 เราจะเห็นว่าพระเจ้าทรงชื่นชมสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและเห็นว่า “ยอดเยี่ยม” เมื่อเราอ่านพระธรรมสดุดี เราก็จะเห็นว่าไม่ว่าต้นไม้ ป่าเขา แม่น้ำ มวลหมู่เมฆ ดวงดาว และดวงอาทิตย์ต่างนมัสการพระเจ้าและยกย่องพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ นอกจากนั้น พระเยซูเองก็ทรงตรัสสอนครั้งแล้วครั้งเล่าเกี่ยวกับการทรงสร้างของพระเจ้าเมื่อพระองค์พูดถึงแผ่นดินของพระเจ้า

ถ้าเช่นนั้น อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้เราเข้าใจชาวประเสริฐแค่มองว่ามีเพียงมนุษย์เท่านั้นที่สำคัญและต้องได้รับการช่วยให้รอด ในขณะที่สิ่งอื่น ๆ ถือว่า “ชั่วร้าย” และถูกตีความว่าจะต้องพินาศไปในที่สุด?

มีอยู่หลายเหตุผลประกอบกันขึ้น หนึ่งในนั้นคืออิทธิพลจากปรัชญากรีก คริสตจักรในยุโรปก่อตั้งและเติบโตในยุคที่ปรัชญากรีกเฟื่องฟูและทรงพลัง แนวคิดบางอย่างในปรัชญานี้สอดคล้องกับวิถีของคริสเตียน แต่ก็มีอีกหลายอย่างที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงจากมุมมองในพระคัมภีร์ด้วย หนึ่งในนั้นคือ “ความเป็นทวินิยม” หรือการแบ่งแยกชัดเจนเป็นสองฝ่าย สิ่งที่เป็นฝ่ายวิญญาณมักมองว่าดี ในขณะที่สิ่งที่เป็นวัตถุถูกมองว่าชั่วร้าย ปรัชญากรีกส่วนใหญ่มองว่า “จิตวิญญาณ” นั้นถูกกักขังไว้ในร่างกายและจะหลุดออกไปก็ต่อเมื่อเสียชีวิต ซึ่งพระคัมภีร์ไม่เคยสอนแบบนี้ ปรัชญากรีกมองว่าธรรมชาติและโลกนั้นเป็นสิ่งที่ขัดขวางไม่ให้จิตวิญญาณมองเห็นความจริง แนวคิดแบบนี้ส่งอิทธิพลอย่างมากต่อคริสต์ศาสนาทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วพระคัมภีร์ไม่ได้สอนเช่นนั้น พระคัมภีร์ระบุชัดเจนว่าพระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งอย่างยอดเยี่ยม และพระเยซูทรงอวยพรสิ่งทรงสร้างทั้งปวงด้วยการเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งเหล่านี้โดยการลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ และการที่ร่างกายของพระองค์ฟื้นคืนจากความตายนั้นเป็นบทพิสูจน์ให้เห็นถึงการทรงสร้างใหม่ของพระเจ้าทางกายภาพด้วย มุมมองของพระคัมภีร์เก่า (พันธสัญญาเดิม) และที่ต่อเนื่องมาสู่ยุคพระคัมภีร์ใหม่นั้นมองว่าชีวิตของมนุษย์นั้นประกอบกันขึ้นอย่างกลมเกลียวระหว่างร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ ไม่ได้หมายความว่าปรัชญากรีกที่มองว่าจิตวิญญาณโดนกักขังไว้ในร่างกายแต่อย่างใด

วัฒนธรรมและวิถีคริสเตียนฝั่งตะวันตกนั้นได้รับอิทธิพลอย่างมากจากวิถีคิดแบบกรีก และนั่นก็ไม่ใช่เพียงแหล่งเดียวที่ส่งอิทธิพลต่อวิถีคิดของคริสเตียนในยุโรป ในขณะที่คริสเตียนในภาคพื้นอื่น ๆ อย่างเอเชีย แอฟริกา และในตะวันออกกลางไม่ได้เชื่อในความเป็นทวินิยมกันเลยทีเดียวซ้ำ ในยุคต่อมา ช่วงศตวรรษที่ 17-18 นั้นคริสเตียนในยุโรปและอเมริกาเหนือยังได้รับอิทธิพลทางความคิดอย่างมหาศาลจากยุคเรืองปัญญา (the Age of Enlightenment) ซึ่งเป็นมุ่งเน้นคุณค่าของเหตุผลที่มนุษย์สร้างขึ้นมาและให้ค่ากับอิสรภาพส่วนบุคคล ตัวอย่างประโยคยอดฮิตของ René Descartes' ที่บอกว่า “ฉันเป็นในสิ่งที่ฉันคิด” (I think therefore I am) ซึ่งเป็นประโยคคลาสสิกแห่งการรู้แจ้งเห็นจริง เป็นการให้คุณค่ากับความคิดของคนแทนที่จะให้ความคิดของพระเจ้าเป็นใหญ่ จึงเกิดนักคิดคริสเตียนหลายคนที่ได้รับอิทธิพลจากวิถีคิดแบบนี้ ส่งผลให้เกิดแนวโน้มในการแยกคริสตจักรออกจากรัฐ แยกศาสนาออกจากเหตุผล และฝ่ายวิญญาณออกจากฝ่ายวิทยาศาสตร์และการเมือง พวกเขาเชื่อว่าพระคัมภีร์นั้นบอกเราเกี่ยวกับวิถีที่จะรู้จักพระเจ้าและการไปสวรรค์ แต่ขณะเดียวกันก็แนะนำว่าควรรับฟังวิทยาศาสตร์และเหตุผลต่าง ๆ เกี่ยวกับโลกด้วย

คริสเตียนบางส่วนตอบสนองต่อแนวคิดด้านการรู้แจ้งและใช้เหตุผลส่วนตัวด้วยการยอมรับมัน ประยุกต์เอาทั้งหลักการพระคัมภีร์มาใช้กับชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณและใช้หลักศีลธรรมส่วนตัวด้วย จนในที่สุดยึดความคิดเห็นของตัวเองเป็นหลักเมื่อคิดถึงประเด็นการเมืองและสังคม แต่ก็มีคริสเตียนที่ปฏิเสธแนวคิดแบบนี้ อย่างสิ้นเชิงด้วยเช่นกัน พวกเขายึดถือแต่เพียงแนวคิดตามแบบพระคัมภีร์ แต่ปัญหาที่พบก็คือคนที่ยึดพระ

คัมภีร์อย่างเดี๋ยวก็น่าจะไม่สนใจหรือให้ความสำคัญกับเรื่องอื่น ๆ โดยพยายามรักษาชีวิตให้บริสุทธิ์เพื่อรอคอยการเสด็จกลับมาอีกครั้งของพระเยซู

อย่างไรก็ตาม ยังมีกลุ่มคริสเตียนที่ยึดมั่นในหลักการของพระคัมภีร์ที่เริ่มต้นวิธีการแบบที่สาม ซึ่งยอมรับข้อมูลเชิงลึกด้านวิทยาศาสตร์และเหตุผล แต่ก็ไม่ได้ลดความสำคัญของพระคัมภีร์ในฐานะแนวทางสูงสุดและแหล่งแห่งแรงบันดาลใจ คริสเตียนเหล่านี้จะมักเข้มงวดพื้นฐาน รักในการอ่านพระคัมภีร์ จดจ่อความคิดจิตใจของตนกับพระเจ้า พวกเขาจึงตระหนักถึงความจริงที่คริสตจักรต่างหลงลืมตลอดระยะเวลาหลายศตวรรษที่ผ่านมา คริสเตียนนักประกาศข่าวประเสริฐเหล่านี้จึงทำงานรับใช้ในงานที่มีพระเยซูเป็นศูนย์กลาง ไม่ว่าจะเป็นการทำพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐยังต่างแดน การแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาต่าง ๆ โดยเชื่อว่าพระเยซูควรเป็นพระเจ้าสำหรับมนุษย์ทุกคนและสามารถปลดปล่อยผู้คนให้พ้นจากพันธนาการฝ่ายร่างกาย ดังนั้นพันธกิจจึงเกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนการเลิกทาส การต่อต้านการใช้แรงงานเด็ก การสร้างโรงเรียนให้กับเด็ก ๆ การปฏิรูปเรือนจำ ซึ่งทั้งหมดเหล่านี้ที่ทาล้วนกระทำในนามพระคริสต์ ยังไม่หมดแต่เพียงเท่านั้น เพราะพวกเขาเข้าใจว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าแห่งการทรงสร้าง ดังนั้น พันธกิจที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการก่อตั้งองค์กรที่ต่อต้านการทารุณกรรมสัตว์ ต่อต้านการจับสัตว์ไปทดลอง บางคนหันไปกินมังสวิรัตเพื่อสื่อสารออกไปยังวงกว้างถึงความหวังใยการทรงสร้างของพระเจ้า⁷

จวบจนปัจจุบันนี้เราก็ยังคงเห็นวิถีคิดที่แตกต่างกันท่ามกลางคริสเตียนในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก อย่างเช่น บางส่วนยอมให้พระคัมภีร์เป็นแนวทางด้านหลักศีลธรรมกับเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณ ขณะเดียวกันก็ยอมรับแนวคิดทางโลกเมื่อต้องพูดถึงประเด็นทางเศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อม และประเด็นสาธารณะต่าง ๆ พวกเขาอาจจะมีความเห็นโน้มเอียงไปกับผู้นำทางการเมือง และอาจจะผสมปนเป “คุณค่าแบบคริสเตียน” เข้ากับวัฒนธรรมร่วมสมัย พวกเขามีแนวโน้มจะยอมรับวิถีแบบปัจเจกนิยมและวัตถุนิยมซึ่งโลกยุคปัจจุบันยึดถือโดยไม่ได้ตั้งคำถามว่านั่นคือสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวไว้หรือไม่ พวกเขาอาจจะฟังนักเทศน์ที่เทศนาว่าพระเจ้าจะอวยพรผู้เชื่อให้มีความมั่งคั่งด้านทรัพย์สินเงินทองเมื่อผู้เชื่อคนนั้นมีความเชื่อมากพอ

ยังมีคริสเตียนประเภทที่มองว่าโลกเป็นสถานที่ชั่วร้ายซึ่งเราต้องพยายามช่วยกู้คนบาปเหล่านั้น คริสเตียนกลุ่มนี้จึงมักไม่สนใจประเด็นการเมืองและสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นแต่การประกาศข่าวประเสริฐและงานฝ่ายจิตวิญญาณเท่านั้น คนกลุ่มนี้มักจะตั้งหน้าตั้งตารอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ โดยคิดถึงภาพวันพิพากษาซึ่งผู้เชื่อทั้งหลายถูกรับขึ้นสู่สวรรค์ขณะยังมีชีวิตอยู่ โดยที่โลกถูกพิพากษาและถูกทำลายลงไปเพื่อพระเจ้าจะทรงเริ่มต้นการทรงสร้างใหม่ขึ้น

⁷ มีตัวอย่างมากมายของนักประกาศข่าวประเสริฐ รวมถึงวิลเลียม วิลเบอร์ฟอร์ซ ท่านชาฟเทสบูรี และสมาชิกขององค์กรแซพแฮม ผู้ประพันธ์บทเพลงนมัสการอย่างไอแซค วัตสันและบิดาแห่งการเคลื่อนไหวของมิชชันนารียุคใหม่อย่างวิลเลียม แครีย์ก็ทำพันธกิจอย่างผสมผสานด้วยเช่นกัน

เราจะเห็นว่าทั้งคริสเตียนแบบที่ยอมรับแนวคิดของโลกและคริสเตียนที่สุดโต่งด้านพระคัมภีร์ต่างมีมุมมองที่แคบเกี่ยวกับพระคัมภีร์ ไม่ได้มองเห็นภาพรวมของพระคัมภีร์เกี่ยวกับข่าวประเสริฐและสิ่งที่พระเยซูทรงประกาศ ดังนั้น ให้เรามาเริ่มพิจารณารายละเอียดของภาพรวมนี้ พร้อมกับตัวอย่างของคริสเตียนในยุคปัจจุบันที่ได้ค้นพบความหมายที่แท้จริงของข่าวประเสริฐ ซึ่งเปลี่ยนแปลงชีวิตของคนที่ยอมรับพระคริสต์เข้ามาในชีวิต ขณะเดียวกันก็สร้างการเปลี่ยนแปลงในแผ่นดินของพระเจ้าผ่านสังคมและการทรงสร้างทั้งหลายนั้นด้วย

คำถาม:

- วิธีแบบไหนดังกล่าวข้างต้นที่เป็นแนวคิดที่ใกล้เคียงกับคุณมากที่สุด?
- คุณได้แนวคิดและมุมมองแบบนี้มาได้อย่างไร: คุณเติบโตมาในสังคมที่คิดแบบนี้หรือไม่ หรือได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับแนวคิดแบบนี้ หรือได้ยินมาจากนักเทศน์หรือมิชชันนารีหรือเปล่า?
- วิธีคิดวิธีปฏิบัติแบบโลกและวัฒนธรรมร่วมสมัยได้เข้ามาส่งอิทธิพลต่อคริสตจักรของคุณหรือไม่อย่างไร?
- มีพระคัมภีร์ตอนใดบ้างใหม่ที่ทำทลายแนวคิดบางอย่างที่คุณกำลังยึดถืออยู่?

เรื่องราวยิ่งใหญ่แห่งพระคัมภีร์

เมื่อใดก็ตามที่เราอ่านพระคัมภีร์ จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องถามตัวเองว่า “ฉันเกิดความสงสัยอะไรบ้างขณะกำลังอ่านพระธรรมตอนนี้หรือข้อนี้?” ฉันกำลังมองหาคำปลอบประโลมและการยืนยันจากพระเจ้าหรือเปล่า? หรือฉันกำลังมองหาข้อความที่จะช่วยชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของฉัน? หรือว่าฉันกำลังพยายามทำความเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าต่อโลกทั้งใบนี้ที่พระองค์ทรงสร้าง? หลายปีก่อนหน้านี้ เวลาผมอ่านพระคัมภีร์ผมไม่ได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับ “โลก” หรือ “การทรงสร้าง” เลย ผมอ่านพระคัมภีร์เพียงเพื่อเป็นแนวทางฝ่ายจิตวิญญาณสำหรับตัวเองและคริสตจักร ต่อมา เมื่อผมอ่านพระคัมภีร์ด้วยสายตาแบบใหม่ก็ได้รับประสบการณ์ที่แสนวิเศษและทรงพลัง เพราะแต่ละหน้าที่ผมพลิกอ่าน ผมสัมผัสได้ว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงห่วงใยเฉพาะผมเท่านั้น แต่ทรงห่วงใยคนอื่น ๆ และพระองค์ก็ทรงห่วงใยสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างทั้งหมดด้วย ผมเกิดความตระหนักว่าข่าวประเสริฐแบบที่ผมเติบโตมาและความเข้าใจพระเยซูในสมัยก่อนหน้านั้นช่างเล็กและคับแคบ ดังนั้น ผมจึงเปลี่ยนความคิดและมุมมองเสียใหม่ จากที่ให้พระเยซูเป็นเพียง “พระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัว” เป็นจอมเจ้านายเหนือทุกสิ่งในจักรวาล การเปลี่ยนมุมมองแบบนี้เป็นการทำลายสิ่งที่ผมให้ความสำคัญต่าง ๆ ทำทลายคุณค่าที่ผมยึดถือ รวมถึงทำทลายวิธีดำเนินชีวิตด้วย แต่ยิ่งดำเนินชีวิตด้วยมุมมองใหม่นี้ ผมก็พบว่าเป็นการเดินทางที่น่าตื่นเต้นเพื่อจะได้รู้จักพระเจ้าด้วยมุมมองใหม่โดยสิ้นเชิง และผมอยากเชิญชวนคุณให้มาร่วมเดินทางไปด้วยกัน!

หนังสือเล่มนี้ไม่อาจเล่าเรื่องราวครอบคลุมพระคัมภีร์ทุกตอนได้ หรือแม้แต่แต่ละเล่มในพระคัมภีร์ได้เลย แต่ขณะเดียวกัน การดึงหรือนำข้อพระคัมภีร์เพียงบางข้อหรือบางตอนมาใช้ก็ไม่ได้ช่วยให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับข่าวประเสริฐของพระเจ้าและหลักศาสนศาสตร์ของเรา ดังนั้น ผมจึงจะใช้วิธีดึงเอาสาระสำคัญหลัก ๆ ที่สอดประสานกันตลอดพระคัมภีร์ทั้งเล่ม แล้วจะพูดถึงการห่วงใยการทรงสร้างของพระเจ้าผ่านทางสาระสำคัญเหล่านี้ นี่คือนี่สิ่งที่คริสเตียนในยุคแรกได้ทำ ซึ่งช่วยพวกเขาให้มองเห็นภาพเรื่องราวที่ยิ่งใหญ่แห่งพระคัมภีร์ สาระสำคัญหลัก ๆ ที่ผมได้เลือกมานี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสิ่งยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าได้ทรงกระทำในพระคัมภีร์ เป็นวิธีการที่พระองค์ทรงกระทำการอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงตลอดทุกช่วงประวัติศาสตร์ของโลก และเป็นองค์ประกอบของข่าวประเสริฐ ซึ่งประกอบด้วยห้าสาระสำคัญดังต่อไปนี้คือ:

- การทรงสร้าง: ในตอนเริ่มต้น และยังคงดำเนินต่อไป
- พันธสัญญา: ต่อโนอาห์ ต่อมาอับราฮัม โมเสส และชนชาติอิสราเอล
- พระเยซูคริสต์: หัวใจแห่งพระเจ้า แผนแห่งการช่วยกู้
- คริสตจักร: จากยุคเพนเทคอสต์จนถึงปัจจุบันนี้
- การเสด็จกลับมาและความเสร็จสมบูรณ์: เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาในฐานะผู้พิพากษาและผู้ไถ่

สมัยก่อน ถ้าคุณถามผมว่าข้อความข้างต้นเหล่านี้มีความหมายอย่างไร ผมก็คงตอบคุณประมาณนี้:

“พระเจ้าทรงสร้างโลกและสรรพสิ่งอย่างงดงาม แต่มนุษย์ทำให้ทุกอย่างยุ่งเหยิง ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงเริ่มใหม่อีกครั้ง โดยการเลือกชนชาติอิสราเอลในฐานะประชากรของพระองค์ คนเหล่านี้ก็ทำผิดพลาดอีก พระเจ้าจึงทรงประทานพระเยซูมาเป็นผู้ช่วยให้รอด ความตายและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ช่วยเราให้พ้นจากบาปและได้รับชีวิต คริสตจักรได้รับการทรงเรียกให้เป็นพยานและประกาศข่าวประเสริฐนี้ จนกว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาเพื่อรับเราไปสวรรค์”

คำถาม:

- หากคุณจะสรุปใจความสำคัญของข่าวประเสริฐในพระคัมภีร์สั้น ๆ คุณจะสรุปว่าอย่างไร ให้เขียนข้อความนี้ลงไปด้วย?
- ให้คุณถามตัวเองว่า “ฉันได้รับความเข้าใจแบบนี้มาจากไหน?”
- ความเข้าใจนี้มาจากคริสตจักรของคุณ หรือการเป็นสาวกของคุณ หรือจากหนังสือและสื่ออื่น ๆ ไหม?
- ใครหรืออะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อความคิดความเข้าใจในข่าวประเสริฐของคุณ?

แม้กระทั่งปัจจุบันนี้ผมยังคงเชื่อเต็มหัวใจในความหมายของข่าวประเสริฐแบบข้างต้นนี้ แต่ก็พบว่าเนื้อหาบางส่วนขาดหายไปด้วย ดังนั้น ถ้าคุณถามผม ณ ขณะนี้ ผมก็คงจะตอบและสรุปให้เห็นภาพใหญ่แบบนี้แทน:

“พระเจ้าทรงสร้างโลกซึ่งรวมถึงมนุษย์อย่างงดงามยอดเยี่ยม เพื่อพระองค์เองจะชื่นชมในการทรงสร้าง มนุษย์ตัดสินใจเลือกที่จะเห็นแก่ตัว แต่พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักก็ยังคงมอบโอกาสให้แก่โลกอีกครั้ง พระองค์ทรงให้โอกาส ทรงชำระให้สะอาดและสร้างขึ้นใหม่ สถาปนาพันธสัญญาแห่งความสัมพันธ์กับมนุษย์และทุกสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างบนโลกใบนี้ พระองค์ทรงเลือกบุคคลครอบครัว และชนชาติเพื่อเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตบนผืนแผ่นดินตามแบบที่พระองค์ทรงประสงค์นั้น แม้มนุษย์จะดื้อดึง แต่พระเจ้าก็ไม่ทรงยอมเลิกกราหรือหมดหวังกับมนุษย์ พระองค์ทรงส่งพระเยซูซึ่งเป็นพระบุตรองค์เดียวลงมายังโลก ช่วยกู้โลกและตายแทนเพื่อทุกคนและทุกการทรงสร้างจะได้คืนดีกับพระเจ้า เมื่อพระเยซูทรงฟื้นขึ้นมาจากความตาย พระองค์ก็สำแดงให้เห็นว่าการทรงสร้างทั้งหมดก็สามารถได้รับการสร้างขึ้นใหม่อย่างสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน คริสตจักรทั้งหลายได้รับการทรงเรียกให้เป็นพระกายของพระเยซูบนโลกใบนี้ เพื่อแบ่งปันข่าวดีทั้งคำพูดและการกระทำ เป็นข่าวดีที่นำไปสู่การทรงสร้างทั้งหมดของพระเจ้า เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาอีกครั้ง พระองค์จะทำให้ทุกอย่างสมบูรณ์โดยเป็นทั้งผู้พิพากษาและพระผู้ไถ่ จะทรงขจัดทุกสิ่งที่ไม่ถูกต้องหรือที่ขัดต่อพระเจ้า ในขณะที่เดียวกันก็จะทรงสร้างและฟื้นคืนทั้งคนและทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นมาใหม่อีกครั้ง”

คำถาม:

- คุณมีความคิดเห็นอย่างไรบ้างกับบทสรุปข่าวประเสริฐอันนี้?
- บทสรุปนี้มีสิ่งที่ไม่ได้เป็นองค์ประกอบของบทสรุปของคุณหรือไม่?
- คุณรู้สึกอย่างไรบ้างเกี่ยวกับมุมมองที่กว้างกว่านี้ มากกว่าแค่การนำความรอดไปสู่ดวงวิญญาณของมนุษย์เท่านั้น?

ให้เราพิจารณาเรื่องราวที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผ่านทางเนื้อหาสาระหลักทั้งห้านี้ มุ่งเน้นไปที่แผนการของพระเจ้าที่ไม่ใช่เฉพาะต่อมนุษย์เท่านั้น แต่สำหรับการทรงสร้างทั้งหมด

1. การทรงสร้าง

พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่าง และการทรงสร้างทั้งหมดก็สะท้อนให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ พลังอำนาจ และเป้าประสงค์ของพระองค์ อัครทูตเปาโลได้ย้ำเตือนกับเราในพระธรรมโรม 1:20 ว่าสภาพของพระเจ้าซึ่งตามนุษย์มองไม่เห็น คือฤทธานุภาพอันถาวรและเทวสภาพของพระองค์ ก็ได้ปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือเราสามารถทำความรู้จักพระเจ้าได้จากความสวยงาม ความ

หลากหลาย และความซับซ้อนของสิ่งที่ยูบโนโลกใบนี้ ซึ่งขณะที่เปาโล เขียนพระธรรมตอนนี้ โลกก็ตกอยู่ในความบาปและเสื่อมลงแล้ว กระนั้น การทรงสร้างทั้งหลายก็ยังคงงดงามมากพอที่จะบอกเราเกี่ยวกับพระเจ้า! คริสเตียนบางคนบอกว่าแท้จริงแล้วพระเจ้าทรงเขียนหนังสือสองเล่ม คือทรงเขียนสรรพสิ่งในธรรมชาติ และทรงเขียนพระคัมภีร์ และทั้งสองเล่มนี้ก็บอกเราเกี่ยวกับพระเจ้าองค์นี้ เราจำเป็นต้องเข้าใจทั้งธรรมชาติและพระคัมภีร์เพื่อจะเข้าใจพระองค์อย่างแท้จริง

ในปฐมกาลบทที่ 1 พระเจ้าได้ทรงตรัสซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า “ดี” และเมื่อการทรงสร้างทั้งหมดเสร็จสิ้นทรงตรัสว่า “ล้วนแต่งดงามยอดเยี่ยม” นี่หมายความว่าคำว่า “ยอดเยี่ยม” นั้นหมายความว่าความรวมทุกอย่างการทรงสร้าง ไม่ใช่เฉพาะมนุษย์แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น! พระเจ้าทรงรับรองสรรพสิ่ง ไม่ว่าจะเป็นดวงจันทร์ ดวงดาว ดิน น้ำ ต้นไม้ นก และสัตว์ทั้งหลาย ทรงทอดพระเนตรด้วยความชื่นชมในสิ่งเหล่านี้ ในพระธรรมสดุดี ในผู้เผยพระวจนะ และตัวพระเยซูเองก็มักจะใช้ภาพธรรมชาติในการแสดงให้เห็นถึงความจริงและวิธีการดำเนินชีวิต เราเห็นว่าพระเจ้าทรงตรัสกับเราเกี่ยวกับตัวพระองค์เองผ่านทาง การทรงสร้างของพระองค์ แต่เราก็ต้องระมัดระวังที่จะไม่ถูกทดลองโดยไปกราบไหว้บูชาสิ่งที่พระเจ้าสร้างแทนที่พระเจ้าผู้สร้าง คนบางกลุ่มมองเห็นสัญญาณบางอย่างในธรรมชาติและไปกราบไหว้ซึ่งถือเป็นการนับถือรูปเคารพอย่างหนึ่ง เพื่อจะเกิดเหตุการณ์แบบนี้ เราจะต้องช่วยกันดูแลให้สิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง “งดงามยอดเยี่ยม” ต่อไปอย่างยั่งยืน

ประการต่อไปที่เราต้องตระหนักให้ชัดเจน ก็คือโลกและทุกสิ่งไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาจากมนุษย์ แต่เพื่อพระเจ้า นักเทศน์หลายคนมักจะบอกว่าพระเจ้าทรงสร้างสิ่งต่าง ๆ ให้มนุษย์ได้รับนมัย แต่สดุดี 24:1 ได้ระบุชัดเจนว่า “โลกกับสรรพสิ่งในโลกเป็นของพระยาห์เวห์ ทั้งพิภพกับบรรดาผู้ที่อยู่ในพิภพนั้น” ในพระคัมภีร์ใหม่ยังบอกเพิ่มเติมอีกว่าทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยและเพื่อพระเยซูคริสต์ (โคโลสี 1:15-16) ถ้าหากมีใครสักคนให้เราี่ยมสิ่งที่สวยงามและทรงคุณค่า หน้าที่ของเราคือจะต้องทูลนมัสการสิ่งนั้น และเมื่อถึงเวลา ก็คืนให้แก่คนนั้นโดยไม่มีตำหนิหรือเสียหาย พระเจ้าต้องการให้เรามีความสุขบนโลกและทุกสิ่งบนโลกใบนี้ แต่สิ่งเหล่านี้เป็นของพระเจ้าเสมอ ไม่ได้เป็นของเรา และเราจะต้องตอบพระเจ้าในสิ่งที่กระทำต่อสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง เมื่อชนอิสราเอลได้รับแผ่นดินแห่งพระสัญญา พระเจ้าทรงบอกชัดเจนว่านี่ไม่ใช่แผ่นดินของพวกเขา แต่เป็นของพระเจ้า พวกเขาเป็นแต่เพียง “คนต่างชาติและคนแปลกถิ่น” ใน “แผ่นดินของเรา” (เลวีนิติ 25:23) ดังนั้น เราจะต้องปฏิบัติต่อธรรมชาติ สัตว์ป่า สัตว์เลี้ยง และผืนแผ่นดินด้วยความเคารพ รำลึกว่าสิ่งเหล่านี้เป็นของพระเจ้า

ความจริงสำคัญอีกประการที่พระคัมภีร์ได้พูดถึงเกี่ยวกับการทรงสร้างของพระเจ้านั้น มีความหมายรวมถึงมนุษย์ด้วย มนุษย์เราต่างก็เป็นหนึ่งในการทรงสร้างเช่นกัน พระธรรมปฐมกาล 1:26-28 ได้อธิบายว่าทั้งชายและหญิงถูกสร้างขึ้นตาม “พระฉายา” ของพระเจ้า ซึ่งอาจจะเป็นประโยคที่มีการพูดถึงหรือเทศนามากที่สุดประโยคหนึ่ง และคนก็อรรถาธิบายกันไปต่าง ๆ นานาตามความเข้าใจและรูปแบบการตีความของตน แต่น้อย

คนนักที่จะเข้าใจคำว่าพระฉายาของพระเจ้าตามรากฐานของพระคัมภีร์ พระฉายาของพระเจ้านั้นหมายถึง การสะท้อนพระลักษณะและพลังอำนาจของพระเจ้า พระเจ้าทรงนำเรามาอยู่ท่ามกลางการทรงสร้างเพื่อ สะท้อนความปรารถนาและเป้าประสงค์ของพระองค์ที่มีต่อ “ปลาในทะเล นกในอากาศ และทุกสรรพชีวิต” นี้ ไม่ใช่การอนุญาตให้เราทำร้ายหรือเอาเปรียบการทรงสร้างต่าง ๆ แต่ทรงเรียกให้เราดูแลและปกป้อง เพื่อสิ่ง ที่ทรงสร้างทั้งหลายจะยกย่องสรรเสริญพระนามของพระเจ้าด้วย นั่นคือความหมายของคำว่า “มีอำนาจ” และ “ครอบครอง” (ปฐมกาล 1:28) ไม่ใช่การครอบครองอย่างเห็นแก่ตัว แต่เป็นการสำแดงความสัตย์ซื่อและ อ่อนโยนของพระเจ้าต่อการทรงสร้างเหล่านั้น

เราจะเห็นภาพชัดเจนมากขึ้นเมื่อพิจารณาพระธรรมปฐมกาลบทที่ 2 ในข้อที่เจ็ดนั้นพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ คนแรกจากผงคลีดิน ชื่ออาดัมนั้นคล้ายกับคำในภาษาฮีบรู *Adamah* ซึ่งหมายถึงดินหรือแผ่นดิน ดังนั้น มนุษย์จึงเป็นส่วนหนึ่งของการทรงสร้าง ไม่ได้แยกต่างหากออกจากสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างแต่อย่างใด และการเป็นผู้นำหรือครอบครองนั้นมาจากระดับเดียวกับการทรงสร้าง ไม่ใช่อยู่เหนือกว่า เช่นเดียวกัน ในข้อที่ 15 นั้น พระเจ้าส่งอาดัมเข้าไปในสวน “เพื่อทำงานและดูแลสวนนั้น” ซึ่งอาจตีความได้ว่าให้รับใช้และดูแลสวน พระเจ้าทรงเรียกเราทั้งหญิงและชายให้สะท้อนพระลักษณะของพระเจ้าโดยการดูแลใส่ใจการทรงสร้าง นี่คือ พระบัญชาแรก ๆ ของพระเจ้าที่ปรากฏในพระคัมภีร์ เป็นหน้าที่แรกของมนุษย์

คำถาม:

- คุณคิดว่าวัตถุสิ่งของต่าง ๆ มีคุณค่าน้อยกว่าลักษณะทางจิตวิญญาณหรือไม่?
- ทำไมคุณจึงคิดเช่นนั้น และอะไรมีส่วนทำให้คุณคิดเช่นนั้น?
- คุณคิดว่าทุกอย่างบนโลกใบนี้ รวมถึงแม่น้ำ แร่ธาตุ ป่าไม้ สัตว์ป่าล้วนเป็นของพระเจ้า และถูกสร้างขึ้นโดยและเพื่อพระเยซูหรือไม่?
- คุณคิดว่ามนุษย์มีบทบาทหน้าที่อย่างไรบ้างต่อการทรงสร้างของพระเจ้า?
- คุณคิดว่าคำใดบ้างต่อไปนี้จะเกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของมนุษย์ต่อการทรงสร้าง และทำไมถึงคิดเช่นนั้น: คนสวน ภารโรง ผู้รักษา คนรับใช้ ผู้ดูแลจัดการ?

2. พันธสัญญา

หลังจากที่มนุษย์ได้ล้มลงในความบาปและเลือกที่จะเห็นแก่ตัว พระเจ้าไม่ได้ทรงทอดทิ้งเราหรือการทรงสร้างทั้งหลาย พระเจ้าทรงเมตตา จึงทรงริ่ฟื้นความสัมพันธ์ขึ้นใหม่และช่วยกู้เรา ครั้งแรกนั้นผ่านทางเรื่องราวของโนอาห์ ต่อมาก็ผ่านเรื่องราวของแผ่นดินและชนชาติอิสราเอล ความบาปของมนุษย์ทำลายความสัมพันธ์กับพระเจ้า กับมนุษย์ด้วยกันเอง และกับการทรงสร้างทั้งหมด พระเจ้ามีอาจดำเนินไปกับมนุษย์ในสวนแห่ง การทรงสร้างได้ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกันเองก็เสียหาย นำไปสู่ความชั่วร้ายมากมาย เช่นความ

โลก การเหยียดเชื้อชาติ การเหยียดเพศ ลัทธิชาตินิยม และอื่น ๆ อีกมากมาย ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับ การทรงสร้างก็ผิดรูปและพังทลายลงด้วย อาดัมผู้ซึ่งนำการสาปแช่งมาสู่แผ่นดิน ทำให้เกิดหายนะและไม้ หินนามขึ้น ต่อมา ในพระธรรมโฮเซยา 4:1-3 เองก็ได้อธิบายชัดเจนว่าผลจากความบาปที่มนุษย์ทำส่งผลต่อ สัตว์และนกและแผ่นดินก็คร่ำครวญเพราะความบาปนั้น

พันธสัญญาคือคำตอบของพระเจ้าต่อปัญหาที่มนุษย์เราก่อขึ้น ส่งผลกระทบต่อทั้งมนุษย์และโลกใบนี้ เรื่องราวแห่งเรื่อโนอาห์นั้น พระเจ้าทรงตอบสนองต่อความบาปด้วยการพิพากษา การไถ่ และพันธสัญญา พระองค์ไม่ได้ทอดทิ้งให้สิ่งงดงามที่พระองค์ทรงสร้างเหล่านั้น เมื่อเราพิจารณาอย่างละเอียด จะพบสิ่งที่ชวน ให้ประหลาดใจอย่างหนึ่ง! ในเรื่อโนอาห์ประกอบด้วยมนุษย์แค่สี่คู่เท่านั้น แต่มีสัตว์และนกเกือบทุกชนิดถึง เจ็ดคู่ และสัตว์ที่ไม่สะอาดหรือที่ห้ามกินอย่างน้อยหนึ่งคู่ พระเจ้าไม่ได้ประสงค์ให้สิ่งมีชีวิตเหล่านี้มีอยู่เพื่อ มนุษย์ แต่เพื่อ “ให้ความหลากหลายของชนิดสัตว์ยังคงดำรงอยู่ทั่วทั้งโลกต่อไป” (ปฐมกาล 7:3) หรือพูดอีก นัยหนึ่ง คือพระเจ้าไม่ได้ทรงให้ความสำคัญกับเฉพาะมนุษย์เท่านั้น แต่ทรงช่วยกู้สิ่งมีชีวิตทุกชนิดที่พระองค์ ทรงสร้างด้วย

หลังเหตุการณ์น้ำท่วมโลก พระเจ้าทรงทำพันธสัญญาด้วยสัญลักษณ์คือรุ้งกินน้ำ ในปฐมกาลบทที่ 9 ได้กล่าว ย้ำหลายครั้งว่านี่ไม่ใช่พันธสัญญาที่ทำกับโนอาห์และลูกหลานของเขาเท่านั้น แต่กับ “สิ่งมีชีวิตทั้งหมดบน โลกใบนี้” ด้วย ในข้อที่ 13 ยิ่งระบุชัดเจนว่า “พันธสัญญาระหว่างเรากับโลก” พระเจ้าทรงสถาปนา ความสัมพันธ์ผ่านพันธสัญญาแห่งการช่วยกู้กับทุกสิ่งบนโลก ต่อมา เรื่องราวในพระคัมภีร์เดิม เมื่อพระเจ้าย่ ทรงทำพันธสัญญากับอับราฮัมและกับโมเสสก็อยู่บนพื้นฐานของความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งที่พระเจ้อมีต่อผืน แผ่นดินและการทรงสร้างทั้งหลายด้วย เราจะเห็นความหวังโยของพระเจ้าได้จากกฎระเบียบต่าง ๆ ที่ทรง มอบให้โมเสสเกี่ยวกับการดูแลสัตว์ ทั้งที่เป็นสัตว์ป่าและสัตว์เลี้ยง และเทศกาลเฉลิมฉลองทางศาสนาของชน อิสราเอลที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับจังหวะแห่งฤดูกาลด้วย

ความบาปได้ทำลายและแยกเราออกจากความสัมพันธ์กับพระเจ้า มนุษย์ด้วยกันเอง และกับการทรงสร้าง ทั้งหลาย ขณะเดียวกัน ความรักของผ่านทางพันธสัญญาก็เป็นตัวเชื่อมทั้งสามสิ่งนี้ นำการคืนดีกลับคืนมาอีก ครั้ง เมื่อเราอ่านเรื่องราวของชนชาติอิสราเอล จะพบว่าพระเจ้า มนุษย์ และแผ่นดินนั้นมีความสัมพันธ์กัน อย่างลึกซึ้ง ในพระคัมภีร์เดิมนั้น แทบจะเรียกได้ว่ามนุษย์ไม่อาจจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้าได้หากไม่ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับแผ่นดินด้วย แม้กระทั่งในช่วงเวลาที่คนของพระเจ้าถูกกวาดต้อนไปยังบาบิโลน พระ เจ้าก็ทรงสั่งให้พวกเขาหยั่งราก โดยการปลูกพืชพันธุ์และกินอาหารที่ได้จากเรือกสวนของตน (เยเรมีย์ 29:4-7) แม้ว่าในพันธสัญญาใหม่ผ่านทางพระเยซูนั้น ดูเหมือนว่าจะเป็นการช่วยให้รอดในระดับบุคคลมากกว่า แต่ เราก็คงพบความจริงที่ว่าพระเยซูเองก็ทรงให้การทรงสร้างเป็นองค์ประกอบสำคัญในพันธกิจที่พระองค์ทรง

กระทำ ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเยซูจึงสมควรเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับแผ่นดินที่พระองค์นำเราให้มาอยู่อาศัยด้วยเช่นกัน

คำถาม:

- ตัวคุณเองมีความสัมพันธ์กับแผ่นดินที่คุณกำลังอาศัยอยู่อย่างไรบ้าง?
- คุณคิดว่าพระเจ้าทรงนำคุณให้มาอยู่ที่นี้และให้หน้าที่ความรับผิดชอบดูแลดินแดนที่คุณกำลังอยู่อาศัยหรือไม่?
- ทำไมพันธสัญญาแห่งการช่วยกู้ของพระเจ้าจึงครอบคลุมถึงสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างทั้งหมด ไม่ใช่แค่เฉพาะพันธสัญญาที่จะช่วยกู้เฉพาะมนุษย์เท่านั้น?
- การรับทราบเช่นนี้ทำให้คุณมองดูสัตว์ต่าง ๆ นก ปลา ป่าไม้ ทะเล และทุกสิ่งบนโลกใบนี้แตกต่างจากเดิมหรือไม่?

3. พระเยซูคริสต์

หัวใจของเรื่องราวยิ่งใหญ่แห่งพระคัมภีร์นั้นก็คือการที่พระเจ้าทรงส่งพระบุตรองค์เดียวลงมาเกิดบนโลก ใช้ชีวิตเยี่ยงมนุษย์ สอน ส้าแดงให้เห็นข่าวประเสริฐ ตายบนกางเขนและฟื้นคืนพระชนม์ นำความรอดและการไถ่มาสู่ทั้งมนุษย์และการทรงสร้างทั้งหลาย เราคุ้นชินกับการรับทราบว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา และบางทีก็ลืมหรือละเลยความจริงที่ว่าพระองค์ก็ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของการทรงสร้างทั้งหมดของพระองค์ด้วย

ในพระธรรมโคโลสี 1:15-20 อัครทูตเปาโลได้อธิบายว่าพระเยซูทรงเป็นมากกว่าแค่ผู้ไถ่มวลมนุษย์ พระเยซูทรงเป็นต้นกำเนิดของการทรงสร้างทั้งหมด (“ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์” ข้อที่ 16) ทรงเป็นผู้ค้ำจุนดูแลการทรงสร้าง (ทุกสิ่งถูกยึดเข้าด้วยกันโดยพระองค์ ข้อที่ 17) และทรงเป็นพระเจ้าผู้ไถ่ของการทรงสร้าง (เพราะว่าพระเจ้าพอพระทัยที่จะให้ความบริบูรณ์ทั้งหมดดำรงอยู่ในพระองค์ และโดยพระองค์ พระเจ้าทรงให้ทุกสิ่งคืนดีกับพระองค์เอง ไม่ว่าสิ่งนั้นจะอยู่บนแผ่นดินโลกหรืออยู่บนสวรรค์ โดยทรงทำให้เกิดสันติภาพโดยพระโลหิตแห่งกางเขนของพระองค์ ข้อที่ 19-20) นี่คือนิทรรศการที่แสนวิเศษ พระเยซูผู้ซึ่งเป็นเพียงช่างไม้ในเมืองเล็กแห่งหนึ่ง เกิดในครอบครัวยากจนและมารดาที่ไม่ได้แต่งงาน และพระเยซูคนเดียวก็เป็นผู้สร้างดวงดาวทั้งหลายในจักรวาล ทรงสร้างภูเขา ป่าไม้ แนวปะการัง ทรงประทานลมหายใจแก่ปลาวาฬ ช้าง รวมถึงมนุษย์ด้วย ยิ่งกว่านั้น ทรงเป็นผู้ที่ยึดทุกอย่างเข้าด้วยกัน พระเยซูยังทรงดำเนินพระราชกิจต่อไปจนถึงทุกวันนี้ พระองค์ทรงเป็นผู้ค้ำจุน ดังนั้น ในช่วงเวลาทำทนายเกี่ยวกับความยั่งยืนอยู่รอดของชีวิตบนโลกใบนี้ เราจึงควรหันไปหาพระองค์ ประการสุดท้ายที่เราเรียนรู้ก็คือการสิ้นพระชนม์และฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ เป็นการสำแดงว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ไถ่สำหรับ “ทุกสิ่ง” ทั้งบนโลกและสวรรค์ หรือ

อาจกล่าวได้ว่า งานแห่งการช่วยกู้และไถ่ของพระเยซูบนกางเขนนั้นทำให้ความสัมพันธ์ที่หักสับนั้นเพราะความบาปได้รับการเยียวยาให้ดีขึ้นอีกครั้ง การเสียสละของพระองค์ไม่เพียงแต่ช่วยให้มนุษย์ได้รับการไถ่เท่านั้น แต่ยังนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นภายในสังคม และการทรงสร้างของพระเจ้าก็ได้รับการสร้างขึ้นใหม่ด้วย นี่คือนิเวศน์ที่แสนวิเศษอย่างแท้จริง!

หากเราพิจารณาพระคัมภีร์ใหม่อย่างถ้วนถี่ ก็จะพบงานที่พระเยซูทรงกระทำในทุกมิติ เมื่อพระองค์ทรงประสูติ พระธรรมยอห์นบอกกับเราว่า “พระวาทาทรงเกิดเป็นเนื้อหนัง” (1:14) คำว่า “เนื้อหนัง” บ่งบอกความหมายบางอย่างแก่เรา ยอห์นไม่ได้เขียนว่าพระวาทาทรงเกิดเป็นมนุษย์ (*anthropos* ในภาษากรีก) แต่เลือกใช้คำว่าเนื้อหนัง (*sarx* ในภาษากรีก) ซึ่งไม่ได้หมายความว่าถึงมนุษย์เท่านั้น แต่หมายถึงสิ่งมีชีวิตทุกชนิด อันที่จริงคำนี้เป็นคำกรีกโบราณ มีความหมายรวมถึง “เนื้อสัตว์ (เลือดเนื้อ)” ด้วย ซึ่งอาจจะเป็นการบอกเป็นนัยถึงการสละพระชนม์ชีพของพระเยซู เป็นผู้ไถ่ความผิดบาปของโลก เป็นแกะบูชายัญของพระเจ้า พระเจ้าทรงห่วงใยผีพระหัตถ์ของพระองค์ ดังนั้น การลงมาบังเกิดของพระเยซูนั้นจึงไม่เพื่อมวลมนุษย์เท่านั้น แต่เพื่อการทรงสร้างทั้งหมดด้วย ทุกอย่างมีความหมายต่อพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงเข้ามาบนโลก อยู่ร่วมกับการทรงสร้างผ่านทางพระเยซูนั่นเอง

เราสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้อีกมากมาย เมื่อพระเยซูทรงใช้เวลาในถิ่นทุรกันดารนั้น พระคัมภีร์บันทึกว่า “ทรงอยู่กับสัตว์ป่า” (มาระโก 1:13) พระองค์ไม่ได้รับอันตรายใด ๆ จากสัตว์ป่า ซึ่งสะท้อนให้เห็นความสงบร่มเย็นแบบที่เคยเกิดขึ้นในสวนเอเดนซึ่งกล่าวไว้ในพระคัมภีร์เดิม พระเยซูทรงเป็นผู้ปลดปล่อยจากการแช่งสาป มนุษย์และสัตว์ป่าสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสันติอีกครั้ง ดังที่ผู้พยากรณ์ทั้งหลายทำนายถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นเมื่อพระเมสสิยาห์เสด็จมา (อิสยาห์ 11:6-9, 65:17-25; โฮเซยา 2:18-23) ในขณะที่พระเยซูทรงตรัสสอนเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้านั้น ทรงยกตัวอย่างเรื่องราวธรรมชาติและและการเพาะปลูกอยู่บ่อยครั้ง แสดงว่าการทรงสร้างนั้นสามารถสอนเราเกี่ยวกับแผนการและพระประสงค์ของพระเจ้าได้ พระองค์ทรงบอกให้เราดูนกในอากาศและดูดอกไม้ในทุ่งหญ้าเป็นตัวอย่าง (มัทธิว 6:26-34) หรือเหตุการณ์ที่พระเยซูทรงห้ามพายุร้ายในทะเลสาปกาลิลีก็แสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเป็นเจ้านายเหนือการทรงสร้าง เมื่อพระองค์ออกคำสั่งมันก็เชื่อฟัง ทั้งลมและคลื่นก็สงบลงทันใด

คริสเตียนยุคแรกต่างตระหนักว่าชีวิต ความตาย และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูนั้นมีความหมายมากกว่าแค่เป็นพระผู้ไถ่ชนอิสราเอล แต่ทรงเป็นจอมเจ้านายของการทรงสร้างทั้งหมดด้วย พระธรรมเอเฟซัสบอกว่า “พระเจ้าทรงปราบทุกสิ่งลงไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์ และประทานพระคริสต์แก่คริสตจักรให้เป็นเจ้านายเหนือทุก ๆ สิ่ง คริสตจักรเป็นพระกายของพระคริสต์ ซึ่งเป็นความบริบูรณ์ของพระองค์ ผู้ทรงเติมทุกอย่างในทุกแห่งให้เต็มบริบูรณ์” (1:22-23) พระธรรมฮีบรูก็ได้บอกว่าพระเจ้าทรงตรัสกับเราผ่านทางพระเยซู “ผู้ที่พระองค์ทรงตั้งให้เป็นทนายรับสิ่งทั้งปวง พระเจ้าทรงสร้างจักรวาลทางพระบุตร” (1:2) ดังนั้น ให้

เรามาทำทนายตัวเองด้วยคำถามว่า “พระเยซูที่เราเชื่อนั้นยิ่งใหญ่แค่ไหน” เราจำกัดพระองค์ให้เป็นเพียงแค่พระผู้ช่วยให้รอดสำหรับชีวิตเราเท่านั้นหรือไม่ หรือว่าแท้จริงพระองค์ทรงยิ่งใหญ่มากพอที่จะเป็นจอมเจ้านายเหนือการทรงสร้างทั้งหมดด้วย?

คำถาม:

- พระเยซูของคุณยิ่งใหญ่แค่ไหน?
- เมื่อคุณอธิษฐาน คุณเห็นภาพพระองค์ทรงเปี่ยมไปด้วยสิทธิอำนาจและพลังเหนือการทรงสร้างทั้งหมดหรือไม่?
- เมื่อคุณมองดูความงาม ความสลบซับซ้อนในการออกแบบ และพลังในธรรมชาติ สิ่งเหล่านี้ได้สะท้อนให้คุณเห็นพระลักษณะของพระเยซูหรือไม่?
- เมื่อคุณพูดถึงงานแห่งการไถ่ของพระเยซู คุณพูดถึงเฉพาะการไถ่ในระดับบุคคล หรือคุณหมายถึงพระผู้ไถ่สำหรับการทรงสร้างทั้งหมดด้วย?
- มีพระคัมภีร์ตอนไหนบ้างที่ชี้ให้เห็นว่าพระเจ้าทรงห่วงใยสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างโดยแสดงออกผ่านทางพันธกิจที่พระเยซูทรงกระทำ?

4. คริสตจักร

ในวันเพนเทคอสต์นั้น พระเจ้าทรงเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมายังบรรดาสาวก นำไปสู่การก่อกำเนิดชุมชนใหม่ขึ้น ปัจจุบัน เราต่างยังอยู่ในยุคของคริสตจักร ซึ่งเรามักจะสรุปหน้าที่ความรับผิดชอบของคริสตจักรออกเป็น [a] นมัสการพระเจ้า [b] ประกาศข่าวประเสริฐ และ [c] ให้บัพติศมาแก่ผู้ที่ยอมรับเชื่อเป็นสาวก ซึ่งล้วนเป็นความจริง แต่ทว่านี่ยังไม่ใช่ว่าความจริงที่ครอบคลุมทุกอย่างเกี่ยวกับคริสตจักร

ประการแรก การนมัสการพระเจ้านั้นไม่ได้หมายความว่าเพียงแต่การร้องเพลงและอธิษฐานเท่านั้น แต่เป็นการสำแดงทั้งชีวิตว่าเป็นการอยู่เพื่อพระเยซู ผู้เผยพระวจนะได้ทำทนายคนที่นมัสการแค่โดยการอดอาหาร ถวายสักการบูชา ร้องบทเพลงสดุดีและบทเพลงสรรเสริญ ว่ากระทำแค่นี้มันไม่เพียงพอ ในพระธรรมอาโมส พระเจ้าตรัสว่า “เราเกลียดชัง เราดูหมิ่นบรรดาวันเทศกาลของเจ้า และจะไม่ดมกลั่นในการประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าเลย แม้ว่าเจ้าถวายเครื่องเผาบูชาและธัญญาบูชาแก่เรา เราจะไม่ยอมรับสิ่งเหล่านั้น และสันติบูชาด้วยสัตว์อ้วนพีของเจ้านั้น เราจะไม่มองดู จงนำเสียงเพลงของเจ้าไปเสียจากเรา เพราะเราจะไม่ฟังเสียงพิณใหญ่ของเจ้า แต่จงให้ความยุติธรรมหลังไหลลงอย่างน้ำ และให้ความชอบธรรมเป็นอย่างลำธารที่ไหลอยู่เป็นนิตย์” (อาโมส 5:21-24) เช่นเดียวกัน มีคำหยาบชัดเจนว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์จากเรานั้น “ทำความยุติธรรมและให้รักความเมตตา และให้ดำเนินชีวิตไปกับพระเจ้าของเจ้าด้วยความถ่อมใจ” (6:8)

ดังนั้น คริสตจักรจึงไม่ได้มีหน้าที่นมัสการพระเจ้าแค่ด้วยการร้องเพลงและร่วมประชุมกันเท่านั้น แต่ต้องลุกขึ้นต่อสู้เพื่อความยุติธรรมและสำแดงความเมตตา เป็นพยานถึงแผ่นดินของพระเจ้าด้วยการสำแดงชีวิต ด้วยการหวังใยช่วยเหลือคนยากจนและผู้ที่ยากลำบาก และหวังใยการทรงสร้างทั้งหมดด้วย สดุดี 145:8-9 กล่าวว่า “พระยาห์เวห์ทรงมีพระคุณและทรงพระกรุณา กิริวช้าและทรงมีความรักมั่นคงอย่างอุดม พระยาห์เวห์ทรงดีต่อทุกคน และพระกรุณาของพระองค์อยู่เหนือพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์” เราจะเห็นว่าพระเจ้าไม่ได้เมตตาเฉพาะต่อมนุษย์เท่านั้น แต่เหนือพระราชกิจทั้งสิ้นด้วย ข้อต่อไปก็ยืนยันสิ่งนี้ “พระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์จะขอบพระคุณพระองค์ และผู้จงรักภักดีทั้งสิ้นของพระองค์จะถวายสาธุการแด่พระองค์” (ข้อที่ 10) ดังนั้น เมื่อเรานมัสการพระเจ้า เราถวายสรรเสริญร่วมกับการทรงสร้างทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นก ดินไม้ สัตว์ทั้งหลาย และขณะเดียวกัน เราก็สำแดงความรักความหวังใยต่อการทรงสร้างในพระนามของพระคริสต์ ซึ่งก็เป็นการนมัสการพระเจ้าด้วย เพราะกระทำเช่นนี้เป็นการประกาศว่าพระเจ้าทรงเป็นจอมเจ้านายเหนือทุกสิ่งนั่นเอง

ประการต่อมา การประกาศข่าวประเสริฐนั้นหมายถึงการบอกข่าวดีเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้าซึ่งพระเยซูได้ทรงตรัสไว้ในในมาระโก 1:15 ข่าวประเสริฐหมายความว่าความรวมถึงการอภัยโทษและการไถ่มนุษย์จากบาป แต่ก็ครอบคลุมความหวังและการช่วยกู้การทรงสร้างทั้งหมดด้วย เรามักจะตัดใจความสำคัญของข่าวประเสริฐบางส่วนออกไป แผนงานของพระเจ้าดังงามและครอบคลุมการทรงสร้างทุกสิ่ง พระองค์ทรงเยียวยาและทรงสร้างขึ้นมาใหม่ผ่านพระราชกิจที่พระเยซูทรงกระทำ ดังนั้น พระเจ้าไม่ได้ทรงเรียกเราให้ช่วยดวงวิญญาณมนุษย์ให้รอดเท่านั้น แต่ “จงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่ทุกคนและทุกสิ่ง” (มาระโก 16:15) เราประกาศและสำแดงการเยียวยาแก่ผู้คนที่หลงทาง ชุมชนที่พังทลาย และการสร้างที่ร้องไห้คร่ำครวญอยู่นั้น นี่คือน้ำที่ของคริสตจักร

ประการสุดท้าย เมื่อเราให้บัพติศมาแก่สาวกผู้เชื่อใหม่นั้น เราสอนอะไรแก่พวกเขาบ้าง แน่หนอน เราสอนพวกเขาให้อธิษฐาน ศึกษาพระคัมภีร์ สามัคคีธรรมร่วมกับผู้เชื่อ และเป็นพยานถึงความรอด เหล่านี้คือสิ่งที่ควรกระทำ และควรสอนเรื่องความเมตตา การสำแดงความยุติธรรม และการรักและหวังใยการทรงสร้างด้วย นี่คือน้ำประเสริฐที่ครบถ้วน และเมื่อเราสอนและทำในสิ่งที่เราสอนเหล่านี้ คนทั่วไปก็สัมผัสถึงความริบแห่งข่าวประเสริฐได้มากกว่า คริสตจักรใดก็ตามที่ทำพันธกิจเกี่ยวกับการหวังใยการทรงสร้างนั้นมักได้รับความสนใจในวงกว้างมากกว่าคริสตจักรที่ยึดถือพันธกิจแบบดั้งเดิม เพราะแท้จริงแล้วพระเยซูทรงหวังใยสัตว์ป่า ระบบเกษตร และสิ่งแวดล้อม การเป็นคริสเตียนนั้นไม่ใช่แค่เรื่องราวฝ่ายจิตวิญญาณเท่านั้น แต่เมื่อเมล็ดพันธุ์แห่งข่าวประเสริฐงอกงามก็เติบโตหยั่งรากลงไปในชีวิตของผู้เชื่อทั้งหลาย

ดังนั้น การนมัสการและพันธกิจของคริสตจักรจึงควรมุ่งงานด้านการหวังใยผีพระหัตถ์ของพระเจ้ารวมอยู่ด้วย พระคัมภีร์ใหม่พูดถึงสิ่งนี้อยู่หลายครั้ง ในโรม 8:19 เปาโลกล่าวว่า “เพราะสรรพสิ่งที่ทรงสร้างแล้ว คอยด้วย

ความปรารถนาอย่างยิ่งให้บุตรทั้งหลายของพระเจ้าปรากฏ” ถ้าเช่นนั้น ใครกันคือบุตรของพระเจ้า คำตอบก็คือคริสตจักรยังงั้น! หรืออาจกล่าวได้ว่า การทรงสร้างทั้งหลายรอดอยคริสตจักรอยู่ด้วยความปรารถนาอย่างยิ่ง เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงเรียกร้องให้มนุษย์สะท้อนพระฉายาของพระองค์ผ่านทาง การแสดงความหวังใต้อสรพสิ่งซึ่งปรากฏในพระธรรมปฐมกาลบทที่ 1 เป็นพระบัญชายิ่งใหญ่ข้อแรก เช่นเดียวกัน ชุมชนใหม่ของพระเจ้าซึ่งเปี่ยมไปด้วยพลังแห่งพระวิญญาณนี้ก็ได้รับการทรงเรียกให้พริ้วพร้อมที่จะกระทำการดีเพื่อสรรพสิ่งด้วย พระธรรมเอเฟซัสได้อธิบายว่าพระเยซูทรงเป็น “เป็นเจ้านายเหนือทุก ๆ สิ่ง คริสตจักรเป็นพระกายของพระคริสต์ ซึ่งเป็นความบริบูรณ์ของพระองค์ ผู้ทรงเติมทุกอย่างในทุกแห่งให้เต็มบริบูรณ์” (1:22-23) ดังนั้น พระเยซูจึงเป็นทั้งศีรษะของคริสตจักรและจอมเจ้านายเหนือทุกสรรพสิ่ง ทั้งสองอย่างนี้มีความเชื่อมโยงกัน หมายความว่าบทบาทสำคัญของคริสตจักรคือการเป็นพระกายของพระคริสต์ เป็นแขนเป็นขาของพระองค์ เพื่อสำแดงความเป็นจอมเจ้านายเหนือการทรงสร้างทั้งหมด

คำถาม:

- คริสตจักรของคุณทำพันธกิจด้านการนำจิตวิญญาณคนให้ได้รับความรอดเท่านั้นหรือไม่ หรือว่าแท้จริงแล้ว การประกาศว่า “พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า” นั้นหมายความรวมถึงการมุ่งให้ทั้งคนและทุกสรรพสิ่งได้เห็นความยิ่งใหญ่สมกับเป็นจอมเจ้านายของพระเยซูด้วย?
- คุณเคยสั่งสอนหรือเทศนาเกี่ยวกับการหวังใต้อสรพสิ่งพระเจ้าใหม่ หรือเคยจัดการอบรมสาวกเกี่ยวกับสิ่งนี้ หรือมีโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ดิน สัตว์ป่า ต้นไม้ และอื่น ๆ บ้างไหม?
- ถ้าคริสตจักรคือ “พระกายของพระคริสต์” แล้ว เราจะสำแดงความเป็นจอมเจ้านายของพระเยซูเหนือทุกสรรพสิ่งผ่านทาง การชี้ทรัพยากรธรรมชาติ พลังงาน และการสำแดงความหวังใต้อสรพสิ่งแผ่นดินได้ อย่างไรบ้าง?

5. การเสด็จกลับมาและความเสร็จสมบูรณ์

ผมเติบโตมาพร้อมกับความเชื่อที่รับรู้มาว่าเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาอีกครั้งนั้น โลกจะมอดไหม้และพังพินาศย่อยยับ ผมจึงรอดอยแผ่นดินสวรรค์ ซึ่งผมคิดว่าก็น่าจะเป็น “สวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่” ตามที่พระคัมภีร์บอกไว้ (วิวรณ์ 21:1) ผมอ่านหนังสือคริสเตียนหลายเล่มที่พูดถึงสงครามอันโหดร้าย (อาร์มาเกตดอน) ซึ่งผู้เชื่อจะได้รับการรับไปสู่สวรรค์ทั้งเป็น โดยทิ้งทุกอย่างไว้เบื้องหลัง กระนั้นก็ตาม ผมรู้สึกสงสัย ว่าพระเจ้าทรงสร้างโลกและทุกสรรพสิ่งอย่างงดงามยอดเยี่ยม ทรงชื่นชมและหวังใต้อสรพสิ่งการทรงสร้างของพระองค์ รวมถึงทรงสั่งให้มนุษย์ดูแลรักษาด้วย และทรงส่งพระเยซูลงมาเป็นส่วนหนึ่งท่ามกลางการทรงสร้าง เพื่อที่ในที่สุดพระองค์จะทำลายทุกสิ่งลงโดยสิ้นเชิงกระนั้นหรือ? ถ้าเช่นนั้น ทำไมในพระคัมภีร์เดิมจึงต้องพูดถึงการทรงสร้างถูกชำระล้างและได้รับการกอบกู้ ทะเลทรายกลับมามีชีวิตอีกครั้ง และสัตว์ป่าอาศัยอยู่อย่างสงบสุขร่วมกับมนุษย์? และในพระคัมภีร์ใหม่ ทำไมอัครทูตเปาโลเองจึงพูดถึงความหวังในพระธรรมโรมบทที่ 8

ว่า “สรรพสิ่งเหล่านั้นจะได้รอดจากอำนาจแห่งความเสื่อมสลาย และจะเข้าไปในเสรีภาพและศักดิ์ศรีแห่งลูกๆ ของพระเจ้า” (ข้อที่ 21)?

ผมจึงค่อย ๆ ตระหนักว่ามุมมองของผมต่อการสิ้นสุดของยุคนั้นผิดแผกไปจากเรื่องราวที่ยิ่งใหญ่แห่งพระคัมภีร์โดยสิ้นเชิง นับตั้งแต่จุดเริ่มต้นไปจนถึงจุดจบนั้น พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ซึ่งเปี่ยมไปด้วยการสร้างสรรค์ด้วยความรัก ทรงยึดมั่นในพันธสัญญา ผ่านทางพันธกิจของพระเยซู และในการทรงเรียกคริสตจักรให้รับใช้ทั้งมนุษย์และสรรพสิ่งทั้งหมด ดังนั้น ผมจึงศึกษาพระคัมภีร์อย่างเข้มข้น ขณะเดียวกันก็พูดคุยกับผู้เชี่ยวชาญด้านพระคัมภีร์หลายท่าน ผมประหลาดใจกับหลายอย่างที่ค้นพบ อย่างแรก คือความเชื่อเกี่ยวกับยุคสุดท้ายของผมนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อพระคัมภีร์เพียงไม่กี่ข้อเท่านั้น ประการที่สอง ผมพบว่าแนวคิดที่บอกว่าโลกจะต้องถูกเผาจนมอดไหม้และถูกทำลายโดยสิ้นเชิงนั้น ไม่ใช่แนวคิดที่คริสเตียนจำนวนมากเคยเชื่อหรือยึดถือเลยตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา แต่ความคิดความเข้าใจแบบนี้เพิ่งเกิดขึ้นในช่วงศตวรรษที่สิบเก้านี้เอง ประกอบกับคริสเตียนบางกลุ่มรับเอาอิทธิพลทางความคิดมาจากโลกยุคใหม่ ขณะเดียวกัน ระบบอุตสาหกรรมและการค้าก็ทำลายโลกใบนี้อย่างไม่เคยเป็นมาก่อนด้วย

ประการที่สาม คือเมื่อผมอ่านพระคัมภีร์มากขึ้นและอ่านซ้ำ ผมก็พบว่ามีความสำคัญสองอย่างที่มีมักจะสอดคล้องสัมพันธ์กันเสมอเมื่อพูดถึงการพิพากษา ในพระคัมภีร์เดิมนั้น พระเจ้าทรงใช้ภาพความเกรี้ยวกราดรุนแรงและพลังอำนาจเมื่อพูดถึงการพิพากษาชนชาติอิสราเอลและชนชาติต่าง ๆ แต่อีกสาระสำคัญที่เห็นควบคู่กันไปด้วยก็คือ “ถ้าประชากรของเราจะกลับใจจากความผิดบาป...” ก็จะกลับคืนดีดั้งเดิมหรือไม่ถูกทำลาย เราพบสาระสำคัญนี้ในพระคัมภีร์ใหม่ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวอย่างชัดเจนจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู เมื่อพระองค์ทรงคืนพระชนม์นั้น พระองค์ก็ทรงเป็น “ผลแรก” แห่งการทรงสร้างใหม่นั้นด้วย (1 โครินธ์ 15:22-28) เป็นเครื่องหมายยืนยันแก่ผู้เชื่อว่าร่างกายจะฟื้นคืนชีพในฐานะการทรงสร้างใหม่ด้วย แต่พระกายใหม่หลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูก็แตกต่างด้วย เพราะร่างกายพระองค์ยังเหมือนเดิม มีรอยตะปุ่มกับแผลเป็นจากหอกที่มแทง โรมัสสามารถตะตองตัวพระองค์ พระองค์ทรงรับประทานอาหารได้ แต่พระองค์ก็แตกต่างด้วย เพราะบางครั้งสาวกก็จำพระองค์ไม่ได้ อย่างในกรณีของมารีย์ในสวนแห่งเกตเสมนี และชายสองคนระหว่างเดินทางไปยังเอมมาอูสก็จำพระองค์ไม่ได้ พระองค์ทรงปรากฏพระกายและทรงหายตัวไปได้แม้ประตูห้องจะปิดอยู่ก็ตาม

สาระสำคัญดังกล่าวข้างต้นนี้เป็นเหตุเป็นผลอย่างยิ่งเมื่อพูดถึงการเสด็จกลับมาอีกครั้งของพระเยซูและการพิพากษาครั้งสุดท้าย จะมีการชำระการทรงสร้างและสรรพสิ่งให้สะอาดจนปราศจากบาปและความชั่วร้าย ซึ่งพระคัมภีร์ใช้ภาพการชำระล้างด้วยไฟ แต่ถ้าเราอ่านพระคัมภีร์อย่างละเอียดถี่ถ้วน เราจะพบว่าไฟแห่งการชำระให้บริสุทธิ์นั้นไม่ใช่ไฟที่นำไปสู่การทำลายล้างให้มอดไหม้อย่างสิ้นเชิงแต่อย่างใด ใน 2 เปโตร 3:3-7 บอกกับเราว่าฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกจะประสบกับการพิพากษาด้วยไฟ แต่ข้อเดียวกันนั้นก็เปรียบเทียบ

การพิพากษาด้วยน้ำซึ่งเคยเกิดขึ้นในสมัยของโนอาห์ด้วย คำว่า “ทำลาย” นั้นใช้อธิบายว่าครั้งหนึ่งน้ำเคยท่วมโลก (ข้อที่ 6) แต่การทำลายนี้ไม่ใช่ชนิดราบคาบหรือโดยสิ้นเชิง เพราะมันนำไปสู่พันธสัญญาที่พระเจ้าทรงทำกับมนุษย์สัญญาลักษณะคือรุ้งกินน้ำ พระธรรมบทนี้ยังอธิบายต่อไปอีกว่าการลาลายนั้นทำให้โลกและสิ่งสารพัด “โล่งเตียน” (ข้อที่ 10) ฉบับแปลที่เก่ากว่ามักใช้คำว่า “ถูกเผาจนหมดสิ้น” แต่ผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ปัจจุบันนี้มองว่าควรใช้คำว่า “โล่งเตียน” น่าจะถูกต้องกว่า ซึ่งคล้ายกับการทำการเกษตร เมื่อผ่านพินธุเก็บเกี่ยว ซากตอต่าง ๆ ก็จะถูกเผา กลายเป็นพื้นที่โล่งเตียน เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับฤดูเพาะปลูกถัดไป สิ่งที่ถูกทำลายไปคือความชั่วร้าย ทั้งมนุษย์และหลักการไม่ถูกต้อง รวมถึงอำนาจที่ไม่ชอบธรรมเหล่านั้น สิ่งที่คงเหลือหลังน้ำท่วม คือโลกที่สะอาด พร้อมสำหรับการเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง

สำหรับผม ชิ้นส่วนจิ๊กซอที่ทำให้ผมเข้าใจเรื่องนี้อย่างถ่องแท้ก็คือ คำที่พูดถึงการทรงสร้างใหม่และสวรรค์และโลกใหม่ ซึ่งพระคัมภีร์ใช้คำสองคำเมื่อพูดถึง “สิ่งใหม่” คือคำว่า นีโอส (neos) และไคนอส (kainos) คำว่านีโอสแปลว่าสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ โดยไม่เคยมีมาก่อนหน้านี้ ในขณะที่คำว่าไคนอสนั้นหมายถึงเปรียบเทียบถึงการได้รับการซ่อมแซมขึ้นใหม่ การไถ่ การให้กลับสู่สภาพดี แม้แต่กระทั่งหมายถึงการปรับเปลี่ยนให้มีสภาพใหม่ที่ดีและใช้ประโยชน์ได้ด้วย คุณคิดว่าพระคัมภีร์ใหม่ใช้คำไหนเมื่อพูดถึงการทรงสร้างใหม่ สวรรค์ใหม่หรือแผ่นดินโลกใหม่ แนนอน ใช้คำว่าไคนอส ไม่ใช่นีโอส! เจกเช่นเดียวกับที่เรากลายเป็นการทรงสร้างใหม่ แม้จะยังอยู่ในร่างกายเดิมก็ตาม นั่นเพราะว่าการทรงสร้างใหม่นั้นได้รับการเปลี่ยนแปลงภายในและมีชีวิตที่บริสุทธิ์นั่นเอง

กล่าวโดยสรุป คือในขณะที่พระคัมภีร์เดิมใช้ภาษาที่หนักล้นรุนแรงเมื่อพูดถึงการพิพากษาของพระเจ้า ก็ไม่ได้ละเลยที่จะให้ความหวังเกี่ยวกับแผนการและพระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อสรรพสิ่งที่พระองค์ทรง โลกและสิ่งสารพัดจะต้องผ่านช่วงเวลาที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงและมหาศาลเพื่อชำระล้างให้บริสุทธิ์สะอาด ขณะเดียวกัน การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูก็เป็นความหวังให้แก่การทรงสร้างด้วย เปาโลบันทึกไว้ในพระธรรมโรมว่า “สรรพสิ่งเหล่านั้นจะได้ออกจากอำนาจแห่งความเสื่อมสลาย และจะเข้าในเสรีภาพและศักดิ์ศรีแห่งลูกๆ ของพระเจ้า” (โรม 8:21) เปโตรก็ได้เทศนาในกรุงเยรูซาเล็มว่าพระเยซูจะทรงอยู่ในสวรรค์ “จนกว่าจะถึงวาระแห่งการฟื้นฟูสรรพสิ่ง” (กิจการ 3:21) พระเยซูเอง เมื่อทรงประทับพระที่นั่งอันมีสง่าราศี ทรงตรัสว่า “นี่แน่ะ เราสร้างทุกสิ่งขึ้นใหม่” (วิวรณ์ 21:5) ซึ่งในความหมายนี้ คือสิ่งที่มีอยู่แล้วทั้งหลาย (คือคำว่าไคนอส ไม่ใช่นีโอส)

คำถาม:

- คุณเห็นด้วยหรือไม่ก็ตอนดังกล่าวนี้ที่เพิ่งอ่าน?
- เนื้อหาที่คุณอ่านในตอนนี้เป็นเหมือนหรือแตกต่างจากสิ่งที่เคยรู้หรือเคยได้รับการสอนมาเกี่ยวกับชะตาของโลกในยุคสุดท้าย?

- ยังมีคำถามหรืออะไรบางอย่างที่คุณยังสงสัยหรือค้างคาใจเกี่ยวกับประเด็นนี้?
- การรับทราบข้อมูลใหม่ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับความหวังของการทรงสร้างทั้งหมดในวันแห่งการพิพากษาทำให้คุณรู้สึกตื่นเต้นหรือไม่?
- ทั้งคุณและคริสตจักรควรตอบสนองต่อข้อมูลดังกล่าวนี้อย่างไรบ้าง?

เริ่มต้นใหม่อีกครั้งด้วยเรื่องราวเดิมแห่งพระคัมภีร์

ณ ขณะนี้ เราจำเป็นต้องพูดถึงเรื่องเล่าใหม่ หรือถ้าจะกล่าวให้ถูก ต้องบอกให้เราย้อนกลับไปหาเรื่องราวเก่าแก่แห่งพระคัมภีร์อีกครั้ง เราจะเป็นต้องตั้งคำถามว่าการที่เราเป็นพระฉายาของพระเจ้านั้นหมายถึงเรามีสิทธิที่จะทำลายหรือล้างผลาญการทรงสร้างของพระเจ้าที่พระองค์ขึ้นชมว่างดงามเหล่านั้นตามอำเภอใจหรือไม่ เราจำเป็นต้องย้อนกลับมาพิจารณานิมิตในพระคัมภีร์ผ่านคำสองคำ ได้แก่ ชาโลม (shalom) และแผ่นดินของพระเจ้า ทั้งสองคำนี้อธิบายนิมิตเดียวของพระคัมภีร์ด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน

‘ชาโลม’ นั้นมีความหมายมากกว่าแค่ภาวะไร้ความขัดแย้งสับสน แต่ยังหมายความว่าได้รับการบูรณะซ่อมแซมให้ดีขึ้น ความสัมพันธ์ที่ประสานกลมเกลียวในทุกมิติ สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นหนึ่งเดียวของตรีเอกานุภาพ ซึ่งเป็นภาวะสงบสุขในแง่ของจิตวิญญาณ สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมด้วย แผ่นดินของพระเจ้าที่พระเยซูทรงประกาศและสำแดงนั้นครอบคลุมทุกมิติ รวมถึงอิสรภาพจากความบาปและความตาย ความเจ็บป่วยและการทนทุกข์ การแยกจากและการถูกกดขี่ การเสื่อมถอยและไม่เกิดผลด้วย ชาโลมและแผ่นดินของพระเจ้านั้นสื่อให้เห็นถึงนิมิตแห่งความสมบูรณ์พูนสุขสำหรับมนุษย์ท่ามกลางการทรงสร้างที่ออกมาอย่างงดงามเหล่านั้น

ผมชื่นชอบพระธรรมเยเรมีย์บทที่ 29 โดยข้อที่ 11 นั้นเป็นข้อหนึ่งที่คริสเตียนทั่วโลกใช้อ้างอิงมากที่สุดในโลกอินเตอร์เน็ท กล่าวว่า “พระยาห์เวห์ตรัสว่า เพราะเรารู้แผนงานที่เราไว้สำหรับพวกเจ้า เป็นแผนงานเพื่อสวัสดิภาพ ไม่ใช่เพื่อทำร้ายเจ้า เพื่อจะให้ออกมาและความหวังแก่เจ้า” เป็นข้อพระคัมภีร์ที่ให้ความหวังเต็มเปี่ยม แต่ก็อาจจะถูกตีความในแง่ของความมั่งคั่งทางด้านวัตถุสำหรับบางคนก็เป็นได้ ดังนั้น การเข้าใจความหมายของพระคัมภีร์ข้อนี้จึงจำเป็นต้องพิจารณาริบทร่วมด้วย พระธรรมเล่มนี้เขียนในขณะชนชาติของพระเจ้าถูกขับต้อนไปอยู่ต่างแดนที่บาบิโลน ซึ่งดูเหมือนว่าพระเจ้าทรงลืมนพระสัญญาและชนชาติอิสราเอลต่างอยู่อย่างไร้ความหวัง ตามบริบทซึ่งอธิบายความหมายของชาโลม/ แผ่นดินของพระเจ้าอย่างชัดเจนในข้อที่ 4-7 นั่นถือว่าเป็นการสรุปวิสัยทัศน์ของคริสเตียนต่อโลกที่ยุติธรรมและมีความยั่งยืน ซึ่งก็คือ

‘จงสร้างบ้านและเข้าอยู่ในบ้านนั้น จงปลูกสวนและรับประทานพืชผลที่ได้นั้น จงมีภรรยาและมีบุตรชายบุตรหญิง จงหาภรรยาให้บุตรชายของพวกเจ้า และยกบุตรหญิงของเจ้าให้แต่งงานเสีย เพื่อพวกเขาจะได้มี

บุตรชายและบุตรหญิงทวีมากขึ้นที่นั่นและไม่ลดลง แต่จงแสวงหาสวัสดิภาพของเมือง ซึ่งเราได้กวาดเจ้าให้ไปเป็นเชลยอยู่นั้น และจงอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์เพื่อเมืองนั้น เพราะว่าเจ้าจะพบสวัสดิภาพของเจ้าในสวัสดิภาพของเมืองนั้น'

นี่คือวิสัยทัศน์หรือนิimitของคริสเตียนในศตวรรษที่ 21 แม้จะมีความเป็นสังคมเมืองสูง แต่ก็ยังคงเชื่อมโยงอย่างลึกซึ้งกับแผ่นดินและระบบอาหารที่ผลิตในระดับท้องถิ่น เป็นวิสัยทัศน์ที่เกี่ยวกับการหยั่งรากลงในที่ที่พระเจ้านำเราไปแม้จะเป็นต่างแดนก็ตาม โดยเชื่อว่าค้อมค่าที่จะลงแรงกายแรงใจเพื่ออนาคตด้วยการสร้างครอบครัว แสวงหาและอธิษฐานเผื่อ "สันติภาพและความเจริญรุ่งเรือง" ให้แก่เมืองต่างแดนซึ่งได้ไปอาศัยอยู่นั้น สันติภาพและความรุ่งเรืองแท้จริงมีความหมายมากกว่าแค่การเติบโตด้านเศรษฐกิจ ความรุ่งเรืองตามความหมายของพระคัมภีร์คือซาโลมและนิimitแห่งการคืนดีกันในความสัมพันธ์กับพระเจ้า กับตัวเอง กับผู้อื่น และกับสรรพสิ่งทั้งหมด เช่นนี้แหละจึงจะเป็นความเจริญรุ่งเรืองที่แท้จริง

นิimitนี้มีความหมายรวมถึงการจัดการกับความอยุติธรรม การเหยียดเชื้อชาติ การก่อตั้งคริสตจักร และการประกาศข่าวประเสริฐ การใช้ชีวิตเรียบง่ายอย่างเรียบง่ายและการร่วมลดการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลก แต่ก็มีมีความหมายลึกซึ้งกว่านิimitแบบโลก เพราะทุกการกระทำตั้งอยู่บนรากฐานของพระคัมภีร์และให้พระเยซูคริสต์เป็นจอมเจ้านายเสมอ ถ้าเราบอกว่า "พระเยซูทรงเป็นจอมเจ้านาย" เราก็ควรให้พระองค์นำและมีส่วนทั้งในการงานอาชีพที่เราทำและในพันธกิจงานรับใช้ทุกอย่างด้วย การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพนั้นส่งผลกระทบต่อทุกอย่าง เพราะทุกสิ่งล้วนถูกสร้างขึ้น "โดยและเพื่อ" พระเยซูคริสต์ และ "ถูกยึดเข้าด้วยกัน" โดยพระองค์ และ "ทุกสิ่ง" ได้รับการไถ่โดยความตายและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ (โคโลสี 1:15-20) การกระทำพันธกิจเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลกนั้นเป็นสิ่งจำเป็น เพราะกลุ่มคนยากไร้และเล็กน้อยที่สุดคือพวกที่ได้รับความกระทบมากที่สุด (มัทธิว 25:40-45) และเพราะว่าเป็นเหตุการณ์ที่สรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างไม่อาจเจริญรุ่งเรืองและไม่อาจนมัสการพระเจ้าผู้สร้างได้นั่นเอง

คำถาม:

- เรามองเห็นพระราชกิจของพระเจ้าผ่านทางบริบทของเรื่องราวในตอนนี้อย่างไรบ้าง?
- สิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้นคือหมายสำคัญของการสิ้นยุคหรือไม่?
- ถ้าหากคนในชนบทในท้องถิ่นของคุณต่างพากันโยกย้ายถิ่นฐานออกไป คุณคิดว่าเป็นเพราะมารซาตานกำลังโจมตี หรือเป็นเพราะสาเหตุอื่น?
- คุณคิดว่าพันธกิจหลักของคริสตจักรคือการ "ช่วยผู้คนที่หลุดจากเรือที่กำลังจม" และให้มุ่งเน้นเรื่องแผ่นดินสวรรค์ โดยไม่ต้องมุ่งเน้นการดูแลโลกกับการทรงสร้างหรือไม่?
- ข่าวประเสริฐเกี่ยวกับการได้รับการอวยพรด้วยสุขภาพอนามัยและความมั่งคั่งนั้นมีอิทธิพลต่อคุณเหนือปัญหาที่โลกกำลังเผชิญอยู่หรือไม่?

- คุณคิดว่าถึงเวลาแล้วหรือยังที่จะย้อนกลับมาดูเนื้อหาสาระแห่งพระคัมภีร์และฟังปาพระวิญญูญาณบริสุทธิ์เพื่อจะเห็นพระประสงค์ของพระเจ้าได้อย่างชัดเจน?

ตอนที่ 3 สิ่งที่มีคุณค่าและความหมายต่อคริสตจักร

เรื่องราวยิ่งใหญ่แห่งพระคัมภีร์เกี่ยวกับแผนการและพระประสงค์ของพระเจ้าต่อการทรงสร้างทั้งหมดของพระองค์นั้น ไม่ควรเป็นเพียงแค่การเปลี่ยนแปลงมุมมองความคิดเท่านั้น แต่ควรจะมีผลมากกว่านั้นต่อชีวิตของเรา สิ่งนี้ควรจะเปลี่ยนแปลงการลำดับความสำคัญเรื่องต่าง ๆ ในระดับบุคคล ของคริสตจักร และขององค์กรคริสเตียนทั้งหลายด้วย มีคริสเตียนและคริสตจักรต่าง ๆ ที่ได้รับแรงกระตุ้นและแรงบันดาลใจ จึงตอบสนองด้วยการลงมือปฏิบัติพันธกิจอย่างเป็นทางการในท้องถิ่นของตนเองในหลายพื้นที่ทั่วโลก สำหรับตอนต่อไปนี้เป็นกรแบ่งปันบางเรื่องราวที่สร้างผลกระทบเชิงบวกขึ้น ซึ่งเป็นตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าแท้จริงแล้ว การดำเนินชีวิตตามเรื่องราวยิ่งใหญ่แห่งพระคัมภีร์นั้นคือการร่วมกันทำพันธกิจของพระเจ้าแบบองค์รวมที่ครอบคลุมพันธกิจด้านการห่วงใยผีพระหัตถ์ด้วย อย่างเช่น

- การทำพันธกิจ การนมัสการ และรูปแบบการใช้ชีวิตที่สอดคล้องกันผ่านสิ่งที่เรากระทำ
- ห่วงใยและคร่ำครวญร่วมกับพี่น้องที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมแล้วนำไปสู่ภาวะภัยแล้ง
- แสดงความรักแก่เพื่อนบ้านของเราในขณะที่เกิดวิกฤติโควิด
- คริสตจักรแสดงความไม่เห็นด้วยกับแนวคิด “พระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่ง” (prosperity gospel) และลัทธิวัตถุนิยม
- มีส่วนร่วมในการแก้ไขจัดการปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลก
- คริสตจักรสร้างสาวกและผู้เชื่อขึ้นด้วยวิธีการแบบองค์รวม
- คริสตจักรสนับสนุนให้มีการรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ
- คริสตจักรมีส่วนร่วมในการสนับสนุนหรือคัดค้านในระบบการเมือง
- ชีวิตส่วนตัวของผู้เชื่อมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด
- คริสตจักรท้าทายให้สมาชิกคิดถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่อยู่บนพื้นฐานของพระคัมภีร์
- คริสตจักรเชื่อมโยงงานด้านการห่วงใยผีพระหัตถ์กับการประกาศข่าวประเสริฐ นำไปสู่การเติบโตของคริสตจักร

คำถาม:

- ในขณะที่คุณอ่านเรื่องราวต่อจากนี้เหล่านี้ให้คุณย้อนกลับไปนึกถึงสิ่งที่คุณได้อ่านมาก่อนหน้านี้ในหนังสือเล่มนี้ แล้วลองถามตัวเองว่าภาพใหญ่ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับแผนการของพระเจ้าสำหรับการทรงสร้างทั้งหมดนั้นเกี่ยวข้องกับอย่างไรบ้างกับงานพันธกิจที่ศิษยาภิบาลและมิชชันนารีทำอย่างไรบ้าง?
- ถ้าหากคริสตจักรของคุณเองเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินพันธกิจบ้างคุณคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้นหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง?
- เรื่องราวเหล่านี้กำลังบอกอะไรกับคุณ คริสตจักรของคุณ หรือองค์กรที่คุณรับใช้อยู่บ้าง?
- เราจะหนุนใจคริสเตียนให้ดำเนินทั้งชีวิตเป็นสาวกที่แท้จริงของพระคริสต์ได้อย่างไรบ้าง?

การอยู่ร่วมกับภัยแล้งและความอดอยากในเอธิโอเปีย

โกदानาสีบทอดอาชีพเลี้ยงปศุสัตว์จากบรรพบุรุษของตน เขาอาศัยอยู่ในชนบทของประเทศเอธิโอเปีย เคยมีแพะ 100 ตัว แกะ 50 ตัว รวมถึงวัวและอูฐด้วย แต่ภัยแล้งติดต่อกันห้าปีทำให้สัตว์ทั้งหมดที่เขาเลี้ยงตายลงจนหมด ส่งผลให้เขาและครอบครัวต้องเข้ามาอยู่ในศูนย์ผู้อพยพ เขาบอกว่า “เราอยู่ที่นั่นกันจนสัตว์ตัวสุดท้ายตายลง จึงต้องมาอยู่กันที่นี่ พวกเรายากลำบากและรอวันตายเท่านั้นเอง ความช่วยเหลือจากพระเจ้าและการสนับสนุนจากรัฐบาลทำให้พวกเราังรอดชีวิตอยู่ได้”

“ถ้าหากใครต้องการอธิษฐานเผื่อผมแล้วล่ะก็” โกदानากล่าว “ได้โปรดอธิษฐานเผื่อผมแบบนี้ คือใครก็ตามที่มีสันติภาพ (ความสงบร่มเย็น) เมื่อนั้นแหละเขาจะมีกำลังในการก้าวข้ามอุปสรรคต่าง ๆ ได้ ดังนั้นความสงบสุขจึงต้องมาก่อน โปรดอธิษฐานให้เกิดความสงบสุขและความเป็นอยู่ที่ดี และโปรดอธิษฐานเผื่อครอบครัวของผม พระเจ้าทรงมีพลังอำนาจที่จะนำพวกเราออกจากสถานการณ์เลวร้ายได้ เรามีความหวังว่าจะสามารถเอาชนะอุปสรรคนี้ได้ ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ด้วย เราจะผ่านพ้นสิ่งนี้ได้”⁸

การแสดงความห่วงใยผู้ลี้ภัยในไซปรัส

คริสตจักรเซนต์เปาโลในเมืองนิโคเซียนับว่าเป็นชุมชนคริสเตียนหนึ่งบนเกาะไซปรัสที่ได้ช่วยเหลือผู้อพยพลี้ภัยจากตะวันออกกลางและแอฟริกา ซึ่งเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ผู้อพยพไม่ต้องกังวลเรื่องอาหาร เพราะได้รับการเลี้ยงดูตลอดระยะเวลาที่ยังพักอยู่บนเกาะ

⁸ <https://www.tearfund.org/stories/2023/06/ethiopia-hunger-crisis-when-the-last-animal-is-gone>

เมื่อเกิดการระบาดใหญ่ของเชื้อโควิดและไซปรัสเองก็ต้องทำการลือคดาวัน คริสตจักรเซนต์เปาโลยังเพิ่มความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบ ด้วยการเอื้อเพื่ออาหารเพิ่มอีกสัปดาห์ละสองครั้ง บางครั้งคนมาขอรับอาหารมากถึง 150 คนก็มี

สมาชิกคริสตจักรในคณะนิกายแองกลิคันจำนวนมากคือคนวัยเกษียณ แต่นั่นก็ไม่ได้เป็นข้อจำกัดในการรับใช้แต่อย่างใด พวกเขายังคงสร้างความเปลี่ยนแปลงแตกต่างขึ้น ด้วยการออกไปส่งมอบอาหารและสิ่งจำเป็นต่าง ๆ อย่างเช่นกระดาษชำระ และให้คำปรึกษาไปรษณีย์ผ่านทางโทรศัพท์ ความกระตือรือร้นของพวกเขาทำให้แม้แต่คนที่ไม่ได้เชื่อพระเจ้าหรือคนที่ไม่เชื่อในศาสนาที่เข้ามามีส่วนร่วม บริจาคเงินเพื่อพันธกิจของคริสตจักรด้วย

การช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากโควิดในอินเดีย

ในรัฐปันจาบ คริสตจักรต่าง ๆ ในอัมริตซาร์ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของอินเดียได้ริเริ่มโครงการช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากโควิด โดยเฉพาะช่วงที่มีการลือคดาวัน คริสตจักรเหล่านี้ได้หยิบยื่นความช่วยเหลือแก่ผู้ยากไร้และคนชายขอบทั้งหลาย ทีมปฏิบัติพันธกิจทำการจัดเตรียมมื้ออาหารราว 500 ชุด แจกจ่ายให้แก่กรรมกรพลัดถิ่น คนเดินทางที่ติดอยู่ในเมือง ตำรวจและเจ้าหน้าที่รัฐที่ต้องทำงานเกี่ยวข้องกับโรคระบาด ข้าวสุก แกงถั่ว และอาหารถูกแจกจ่ายออกไปทั้งในเมืองในชนบทรอบนอกแก่คนที่ขาดแคลน กลุ่มสตรีรวมตัวกันผลิตหน้ากากผ้าเพื่อสร้างรายได้ให้แก่สมาชิกกลุ่ม ขณะเดียวกันก็ได้ส่งต่อวัสดุที่ใช้เพื่อป้องกันโรคด้วย⁹

การเรียนรู้เกี่ยวกับแผนการที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในออสเตรเลีย

โจ ไนท์ เป็น CEO ขององค์กรให้ความช่วยเหลือของคณะแองกลิคันในประเทศออสเตรเลีย และเป็นผู้ร่วมก่อตั้งกลุ่มเคลื่อนไหวคริสเตียนชื่อ สร้างโลกขึ้นมาใหม่ (Renew Our World) เธอเล่าถึงประสบการณ์ที่พระเจ้าทรงนำเธอให้ทำพันธกิจด้านการห่วงใยผู้เปราะบางของพระเจ้า “พระเจ้าทรงชี้ให้ฉันเห็นว่าจะต้องทำพันธกิจที่มากกว่าการแสวงหาความยุติธรรมแก่มนุษย์ เพราะแผนการที่ใหญ่กว่านั้นของพระองค์ คือสวัสดิภาพสำหรับทุกสรรพสิ่ง มาถึงจุดที่ฉันได้เข้าใจแล้ว ว่าการสร้างผลกระทบเชิงบวกแก่สิ่งแวดล้อมนั้น แท้จริงแล้ว

⁹ <https://anglicanalliance.org/examples-of-how-churches-across-the-anglican-communion-are-taking-action-to-support-impovertised-vulnerable-and-marginalised-people-in-their-communities/#unique-identifier2>

ก็มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของคนยากจน และเป็นการส่งมอบความยุติธรรมไปยังชนรุ่นหลัง และเป็นการดำเนินชีวิตที่ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า เพราะทุกสิ่งล้วนมีความเชื่อมโยงกัน”

โจเคยทำงานเป็นนักกฎหมาย ว่าความช่วยผู้อพยพ เป็นทนายความให้แก่องค์กรเทียร์ฟันด์ออสเตรเลีย (Tearfund Australia) พระเจ้าทรงเปิดเผยให้เธอได้เห็นถึงความสำคัญของการทုံเทศชีวิต ตอบสนองต่อแผนงานของพระเจ้าทั้งในระดับส่วนบุคคลและระดับคริสตจักรที่ต้องทำงานร่วมกัน แม้เธอจะต้องประสบกับภาวะตึงเครียดหลายอย่าง แต่ก็เข้าใจความหมายของการเป็นผู้ติดตามพระเยซูและการเป็นภรรยาของผู้บุกเบิกคริสตจักร การเป็นมารดาให้แก่ลูก การทำงานกับองค์กรคู่มิตรเพื่อต่อสู้กับความยากจนในโลกซึ่งรับเอาวัฒนธรรมบริโภคนิยมนี้ โจยังคงกล่าวอีกว่า “เราจำเป็นต้องรับฟังทั้งเสียงร้องไห้ของคนที่ยากจนและเสียงคร่ำครวญของโลกใบนี้ที่กำลังทนทุกข์ด้วย เราจำเป็นต้องเป็นกระบอกเสียงในการกระตุ้นคริสตจักรทั้งหลายว่าพระเจ้าทรงเรียกพวกเราให้ทำพันธกิจแสดงความห่วงใยโลกใบนี้”

น้ำท่วมและพายุในบังคลาเทศ

หมู่บ้านของศิษยาภิบาลมาร์ตินซึ่งตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งทะเลในบังคลาเทศได้รับผลกระทบอย่างหนักจากพายุที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่ศิษยาภิบาลท่านนี้ก็ช่วยเหลือชุมชนของตนเองเพื่อก้าวข้ามสู่ออนาคตที่ดีกว่าด้วย

“พายุแต่ละลูกสามารถสร้างผลกระทบและความสูญเสียขึ้นแก่ชุมชนอย่างมาก” ศิษยาภิบาลมาร์ตินกล่าว “ทุกครั้งที่ภัยพิบัติถาโถมเข้าใส่ ชาวบ้านสูญเสียทรัพย์สินและต้องอพยพไปยังเพิงพักอาศัยชั่วคราว คนยากไร้ คนแก่ และเด็ก ๆ คือกลุ่มที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด นอกจากนั้นพืชพันธุ์ที่ชาวบ้านปลูกก็ได้รับความเสียหาย ทำให้ไม่มีอาหารเพียงพอสำหรับครอบครัว”

ศิษยาภิบาลมาร์ตินพบว่ามีการจัดอบรมเกี่ยวกับการเตรียมรับมือและจัดการกับผลกระทบของภัยพิบัติ ซึ่งเป็นโครงการขององค์กร Tearfund และ World Concern Bangladesh เขาจึงเริ่มต้นโครงการฝึกอบรมนี้โดยการเริ่มกลุ่มภายในชุมชนขึ้น เพื่อให้ฝึกฝนเทคนิคที่นำไปใช้ได้จริงเพื่อเตรียมรับมือหรือจัดการเมื่อเกิดภัยพิบัติขึ้น

ในช่วงที่เกิดเหตุการณ์น้ำท่วมที่ผ่านมา ศิษยาภิบาลมาร์ตินและกลุ่มที่ก่อตั้งขึ้นได้ร่วมกันใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ในการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ยากไร้ที่สุด ส่งมอบอาหารและปัจจัยจำเป็นพื้นฐานต่าง ๆ ไปยังแปดชุมชนซึ่งมีประชากรประมาณ 10,000 คน พวกเขายังทำการซ่อมแซมปรับปรุงอาคารคริสตจักรแห่งหนึ่งให้แข็งแรงมากพอที่จะเป็นที่พักอาศัยชั่วคราวให้แก่ผู้ประสบภัยพายุด้วย “ผมรู้สึกขอบพระคุณพระเจ้ามาก”

ศิษยาภิบาลมาร์ตินกล่าว “ได้โปรดอธิษฐานเผื่อพวกเราเพื่อพวกเราจะสามารถผ่านพ้นอุปสรรคทั้งหลายได้ด้วย”¹⁰

สภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงในฟิลิปปินส์

แพทริเซีย ปากูลายานเป็นคนบนเกาะลูซอนในประเทศฟิลิปปินส์กล่าวว่า “ประเทศของเรามีชายหาดที่สวยงามที่สุดในโลก อย่างไรก็ตาม ก็เป็นประเทศที่เสี่ยงต่อภัยพิบัติมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลกด้วย พายุไซโคลนพัดเข้ามาทุกปี สร้างความเสียหายมหาศาล ทำลายไร่นา บ้านเรือน แม้กระทั่งชีวิตด้วย การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลกทำให้น้ำทะเลอุ่นขึ้น ส่งผลให้เกิดพายุที่ถี่และทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ เกษตรกรและชาวประมงส่วนใหญ่ในประเทศนี้มีฐานะยากจน และพวกเขาจำเป็นต้องพึ่งพาสภาพอากาศและสภาพแวดล้อมสูง แม้สามีของฉันเองก็เป็นเกษตรกร และฉันได้ประจักษ์กับตัวเองว่าพายุไต้ฝุ่นนั้นทำลายผลผลิตของเธอไปจนหมดสิ้น สร้างความเสียหายเป็นอย่างมากแก่เธอและพวกเราทุกคน”

“แต่ขณะเดียวกัน ท่ามกลางสถานการณ์มืดมนเหล่านี้ พวกเราได้สัมผัสว่าความเชื่อวางใจในพระเจ้าก็เพิ่มพูนขึ้นด้วย หลังจากพายุไต้ฝุ่นใหญ่ถล่มในปี 2020 บ้านเรือนจำนวนมากถูกคลื่นสูงนับสิบลเมตรซัดทำลายลง ครอบครัวยกบ้านไปอยู่ที่อยู่อาศัย เรือประมงและอุปกรณ์จับปลาเสียหายอย่างหนัก ชาวประมงสูญเสียรายได้ แต่ท่ามกลางหายนะที่ประสบนั้น พวกเราสัมผัสถึงความเชื่อที่เข้มแข็งขึ้น หลายคนบอกกับฉันว่าพวกเขายังคงเชื่อมั่นในพระเจ้าและเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเหลือพวกเขา

“ฉันได้พบกับหญิงคนหนึ่ง เธออยู่กับลูกน้อยภายในเพิงชั่วคราวที่สร้างจากผ้าใบซึ่งแทบจะไม่มีความเป็นส่วนตัวเลย เธอได้รับข่าวสารจากคริสตจักร เพื่อหุงหาเป็นอาหารให้ได้สักสองสามสัปดาห์ในระหว่างที่รอให้สามีเดินทางกลับมาจากการไปทำงานที่ต่างจังหวัด ฉันรับรู้ถึงความทุกข์และไร้ทางออกผ่านทางแววตาของเธอ แต่เธอก็บอกกับฉันว่าเธอยังเชื่อมั่นในพระเจ้า ว่าพระองค์จะทรงช่วยเหลือเธอและครอบครัว พวกเขาจะผ่านพ้นอุปสรรคไปได้

“ฉันเป็นแม่ลูกสอง คนโตอายุเก้าขวบ ส่วนอีกคนห้าขวบ และพวกเขาแทบจะไม่รู้หรือเข้าใจความหมายของคำว่าคาร์บอนไดออกไซด์หรือภาวะโลกร้อนเลยด้วยซ้ำ แต่สำหรับพวกเขาแล้ว สิ่งที่กำลังประสบด้วยตัวเองคือผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลก เพราะฤดูกาลและสภาพอากาศที่คาดเดาไม่ได้ เช่นฝนตกชุกในช่วงหน้าร้อน ส่งผลทำให้ต้นมะม่วงไม่ออกดอกออกผล หรือฤดูฝนกินเวลายาวนานกว่าปกติ

¹⁰ <https://www.tearfund.org/stories/2021/12/feeding-the-thousands-the-pastor-who-became-a-lifeline-to-his-storm-battered-community>

ในขณะที่ช่วงหน้าร้อนแดดก็ร้อนแรงกว่าเมื่อก่อน ลูกคนโตของฉันมีอาการหอบหืดเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ก็ป่วยบ่อยขึ้นด้วยเมื่ออากาศเปลี่ยนแปลง เขารู้สึกกังวลทุกครั้งที่อากาศร้อนขึ้น และบอกฉันว่าทำไมอากาศถึงเปลี่ยนแปลงบ่อยจัง”¹¹

การศึกษาพระคัมภีร์ในหัวข้อการห่วงใยผีพระหัตถ์พระเจ้าในบูกินาฟาโซ

ศิษยาภิบาลทราโอเรอาศัยอยู่ที่บูกินาฟาโซซึ่งอยู่ทางด้านตะวันตกของทวีปแอฟริกา เขามีภรรยาและลูกอีกสามคนและดูแลคริสตจักรมาแล้ว 11 ปี เขาสังเกตเห็นผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศในชุมชนของตัวเอง เพราะแม่น้ำเริ่มแห้งขอด พืชและสัตว์ไม่สามารถเติบโตได้ดีอีกต่อไป ผืนดินที่เคยอุดมสมบูรณ์ก็ไม่เหมาะต่อการเพาะปลูก ส่งผลโดยตรงต่อภาวะยากจน ศิษยาภิบาลทราโอเรนำชั้นเรียนศึกษาพระคัมภีร์ภายในคริสตจักร เพื่อให้สมาชิกเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าต่อการทรงสร้างทั้งหลายและต่อมนุษย์

“ในฐานะผู้สร้าง เมื่อพระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งนั้น พระองค์ทรงวางทุกสิ่งลงไปในที่ที่มันควรอยู่ก่อนที่จะให้มนุษย์อยู่ในสวนนั้น” ศิษยาภิบาลทราโอเรอธิบาย “พระองค์สั่งให้มนุษย์เก็บเกี่ยวจากสวนนั้น ถ้าเช่นนั้นแล้ว คำว่าดูแลเก็บเกี่ยวหมายความว่าอย่างไร ก็หมายถึงให้ทำนุบำรุงรักษาไง แต่มนุษย์หลงลืมคำสั่งนี้ และทำในสิ่งที่ตรงกันข้ามกับพระประสงค์ของพระเจ้า เราจะต้องเป็นผู้ที่ปกป้องสิ่งแวดล้อมต่างหาก แม้โลกจะสูญสลายไปในวันรุ่งขึ้น ผมก็ยังคงจะปลูกต้นไม้ในวันนี้อยู่ดี”

ศิษยาภิบาลทราโอเรไม่เพียงแต่สอนเท่านั้น แต่ยังทำพันธกิจด้านการให้ความช่วยเหลือแก่คนในชุมชนที่เสี่ยงได้รับผลกระทบภัยแล้งมากที่สุด โดยนำคนเหล่านี้ไปฝึกอบรมการเกษตรที่ใช้เทคนิคที่ช่วยเพิ่มผลผลิตในสภาพแวดล้อมที่แห้งแล้งได้

“ถ้าเราเพียงแต่มาคริสตจักรและออกไปโดยไม่ได้อะไรจะสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกขึ้นในชุมชน คริสตจักรก็แทบจะไม่มี ความหมายอะไรเลย” ศิษยาภิบาลยังกล่าวต่อว่า “ผมมีความหวังอย่างเต็มเปี่ยม และความกล้าหาญจากภายใน”¹²

¹¹ https://www.tearfund.org/stories/2023/05/standing-with-those-bearing-the-brunt-of-the-climate-crisis?utm_source=Tearfund+Action&utm_campaign=01c7f08413-EMAIL_CAMPAIGN_2023_05_03_08_31&utm_medium=email&utm_term=0_-01c7f08413-%5B%5D&mc_cid=01c7f08413&mc_eid=36ea09c42f

¹² <https://www.tearfund.org/stories/2021/10/the-church-in-burkina-faso-thats-putting-gods-word-into-action>

ไม้สนสีดาร์แห่งเลบานอน

ในช่วงปลายปีที่ผ่านมาเป็นช่วงเวลายากลำบากสำหรับกลุ่มคริสเตียน A Rocha Lebanon ซึ่งทำงานอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เพราะคริสตจักรทุ่มเทความช่วยเหลือหลัก ๆ ไปยังผู้อพยพชาวซีเรีย ซึ่งได้เริ่มลงหลักปักฐานในหุบเขาเบคา ส่งผลทำให้ภูเขาโล้นโล่งเตียน ต้นไม้ซึ่งเคยปกคลุมลดจำนวนลง เกิดการชะล้างพังทลายของดินมากขึ้นเรื่อย ๆ

A Rocha ทำงานกับโรงเรียนในท้องถิ่นหลายโรงเรียนและกับกลุ่มลูกเสือเนตรนารี ดำเนินโครงการปลูกต้นไม้สนสีดาร์ ซึ่งเป็นไม้พื้นถิ่นของหุบเขานี้และของเลบานอน เป็นต้นไม้สำคัญชนิดหนึ่งในพระคัมภีร์ ซึ่งสามารถเติบโตและอยู่ได้ถึง 2,000 ปีเลยทีเดียว

การปลูกไม้สนสีดาร์เป็นส่วนหนึ่งของโครงการสิ่งแวดล้อมที่ชื่อว่า the Qab Elias Environmental Project ซึ่งกระตุ้นให้คนท้องถิ่นหันมาช่วยปลูกพืชพันธุ์ดั้งเดิมที่กำลังลดจำนวนลงเหล่านั้นให้มากขึ้น นอกจากนี้จะสวยงามแล้ว ยังร่มรื่นและเป็นร่มเงาให้แก่เด็กและผู้ใหญ่ขณะออกไปปิกนิกกันอีกด้วย นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนในชุมชน และทำให้ได้ชื่นชมการทรงสร้างของพระเจ้าไปในขณะเดียวกันด้วย หุบเขาเบคายังทำหน้าที่เป็นจุดพักของนกอพยพทั้งหลาย ดังนั้น ในขณะที่เป็นสถานที่โอเอซิสผู้อพยพชาวซีเรีย ก็สามารถเป็นป่าไม้สมบูรณ์สำหรับต้อนรับนกอพยพด้วยเช่นกัน¹³

การเปลี่ยนแปลงกฎหมายในเปรู

ชุมชนมากมายในประเทศเปรูต่างกำลังประสบกับภัยแล้งและน้ำท่วม ดังนั้นองค์กร Paz y Esperanza (สันติภาพและความหวัง) จึงตัดสินใจเข้าร่วมกับ Vida Abundante (ชีวิตที่เพิ่มพูน) ซึ่งนำโดยปีลาร์ วิเซนเตโล กับกลุ่มคริสเตียนต่าง ๆ เพื่อก่อตั้ง Renew Our World Peru ขึ้นมา พวกเขามุ่งเน้นการสร้างความตระหนักด้านศาสนศาสตร์คริสเตียนว่าด้วยการรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมในประเทศเปรู

พวกเขายังเข้าร่วมกับอีก 50 องค์กร organisations กลายเป็น Movimiento Ciudadano Frente al Cambio Climático (MOCICC) หรือประชากรผู้เคลื่อนไหวในการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลก ผลักดันต่อรองกับรัฐบาลให้ออกมาแสดงความรับผิดชอบและจัดการกับปัญหานี้ Vida Abundante ทำงานร่วมกัน

¹³ <https://lebanon.arocha.org/en/projects/qab-elias-environmental-project/>

อย่างใกล้ชิดกับ MOCICC โดยนำเทคนิคทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมาปฏิบัติและส่งเสริม และได้รับรางวัลระดับชาติด้านสิ่งแวดล้อมจากงานที่ทำเหล่านั้น

นอกจากนั้น Vida Abundante ยังใช้สื่อสัมภาษณ์เพื่อสื่อสารให้เกิดความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศทั้งในวงกว้างและในระดับการเมือง มีการจัดเสวนากันระหว่างนักการเมืองและประชาชนทั่วไปด้วย นี่คือตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าคริสตจักรสามารถมีส่วนในการเสริมสร้างประเทศและพลเมืองของตนได้ ความเคลื่อนไหวนี้ทำให้รัฐบาลผ่านกฎหมายว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลก ซึ่งเป็นประเทศแรกในละตินอเมริกาที่บังคับใช้กฎหมายนี้¹⁴

จากคองโกสู่ลอนดอน – การเดินทางของไลฟ์สไตล์

ศาสตราจารย์โดรา เจเจย์เกิดในเมืองบราซซาวิลส์ในประเทศคองโก เธอมีเชื้อสายผสมระหว่างกานากับไนจีเรีย เธอละทิ้งความเชื่อในช่วงที่ยังเป็นวัยรุ่น แต่ต่อมาก็กลับใจใหม่ เป็นคริสเตียนที่เข้มแข็ง เธอเคยเป็นนักแสดงและทำงานกับเยาวชน และต่อมารับการแต่งตั้งและร่วมรับใช้ในคริสตจักรเองกลีตันในลอนดอน

“ก่อนที่ฉันจะกระตือรือร้นในงานรับใช้ ฉันมองคริสตจักรเป็นเพียงกิจกรรมในวันอาทิตย์เท่านั้น ดังนั้น ฉันจึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินชีวิตคริสเตียนในวันอื่น ๆ ที่เหลือ ฉันไม่ได้รู้สึกว่ามีสิ่งที่ดีขึ้นในแต่ละวัน ซึ่งหลายอย่างก็ไม่ได้รู้สึกว่ามีค่าอะไรนั้น แท้จริงแล้วเป็นสิ่งที่พระเจ้าให้ความสำคัญ เพราะทุกการตัดสินใจของฉันล้วนส่งผลต่อผู้คนหรือสิ่งรอบข้าง เมื่อตระหนักเช่นนี้ ฉันจึงหันมาปรับเปลี่ยนไลฟ์สไตล์ของตัวเอง โดยการหันมาใช้พลังงานทดแทน ซื่อสัตย์ต่อมือสอง และค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนอาหารที่รับประทาน ลดการทานเนื้อสัตว์ให้เหลือแค่เนื้อปลา สู้ออกกำลังกายที่เคร่งครัด การตัดสินใจในเรื่องอาหารที่กินหรือเสื้อผ้าที่สวมใส่นั้นช่วยให้การดำเนินชีวิตคริสเตียนมีความถูกต้องเหมาะสมมากขึ้นนั่นเอง”¹⁵

ชีวิตที่สัตย์ซื่อในสหราชอาณาจักร

โจโลโลใจในเรื่องสิ่งแวดล้อม ไม่ใช่แค่ทำถุงผ้าไปด้วยเวลาไปซื้อของ หรือนำถ้วยกาแฟไปเองเมื่อเข้าร้านกาแฟ แต่เธอและสามีของเธอยังใช้ชีวิตในทุกด้านโดยคำนึงถึงความยั่งยืนด้วย ไม่ว่าจะเป็นบ้าน งาน การพักผ่อน

¹⁴ เรื่องราวนี้มาจาก Rolando Perez ซึ่งเป็นผู้ร่วมก่อตั้งองค์กร Renew Our World. <https://learn.tearfund.org/en/resources/case-studies/advocacy-in-peru-changing-climate-policy>

¹⁵ จากวิดีโอของ Tearfund's Restoration Story video <https://www.youtube.com/watch?v=AthRqGldmc8>

หย่อนใจ และการเดินทางท่องเที่ยว แม้กระทั่งการจัดงานแต่งงานของพวกเขาก็มีการวางแผนเพื่อให้เป็นงานที่ไม่สร้างขยะ ท่ามกลางวัฒนธรรมหลักที่คนส่วนใหญ่เฉลิมฉลองอิสรภาพส่วนบุคคลและความเป็นไปได้ อันไม่มีที่สิ้นสุดนั้น คนที่ใช้ชีวิตด้วยการจำกัดตัวเองจึงเป็นสิ่งที่ท้าทายและดูแปลกแยก ทว่าก็เป็นสิ่งที่ส่งต่ออย่างลึกซึ้งต่อคนที่ทำเช่นนั้นด้วย

โจกล่าวว่ “ฉันสามารถแบ่งปันวิธีการต่าง ๆ ที่จะใช้ชีวิตแบบไม่สร้างขยะเลยแม้แต่น้อย แต่สิ่งที่ฉันอยากบอกมากกว่า คือรูปแบบชีวิตนี้เน้นว่าเป็นการเดินทางด้านจิตวิญญาณที่มีคุณค่ามากที่สุดในชีวิตของฉัน เพราะมันสอนฉันเกี่ยวกับรูปแบบชีวิตที่ฉันจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายเลย”

“เราอาจจะคิดว่ามันไม่ได้ช่วยสร้างการเปลี่ยนแปลงที่แตกต่างจากเดิม แต่ความจริงแล้วมันสร้างการเปลี่ยนแปลงอย่างมหาศาลขึ้นกับตัวฉันเองและกับกับพระประสงค์นิรันดร์ของพระเจ้าผ่านทาง การตัดสินใจของฉัน นอกจากนี้ ฉันยังใช้ชีวิตในรูปแบบที่สัตย์ซื่อต่อพระคริสต์ ฉันเชื่อว่ามันช่วยสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีคนจำนวนมากขึ้นร่วมกันทำเช่นนี้”

“ฉันเชื่ออย่างเต็มหัวใจในเรื่องราวพระคัมภีร์ที่มุ่งแสวงหาความยุติธรรมและการมาถึงของแผ่นดินพระเจ้า ฉันมุ่งมั่นอย่างกล้าหาญที่จะดำเนินชีวิตตามพระคัมภีร์บอก ว่าพระเจ้าจะทรงกระทำให้สำเร็จได้ตามพระประสงค์ของพระองค์ จนแผ่นดินของพระเจ้าปรากฏ และฉันก็ได้อยู่ร่วมในแผ่นดินนั้น”¹⁶

กล่องแห่งไอเดียในฝรั่งเศส

กล่องแห่งไอเดียเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยกลุ่มสตรีของคริสตจักรพระกิตติคุณบลิออสซึ่งอยู่ทางตอนกลางของฝรั่งเศส

คริสตจักรนี้เริ่มมองเห็นว่าเกิดปัญหาขึ้นในชุมชน โดยเฉพาะกับกลุ่มคนที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวทั้งหลาย ขณะเดียวกันก็มีกลุ่มผู้อพยพที่ย้ายเข้ามาอยู่ใหม่มากขึ้นด้วย ซึ่งคนเหล่านี้มีฐานะยากจน กิจกรรมกล่องแห่งไอเดียจึงตอบสนองต่อความต้องการของผู้คนในชุมชนในหลายมิติ

ทางด้านเศรษฐกิจนั้น กลุ่มสตรีกลุ่มนี้ทำงานฝีมือแล้วนำไปขาย เพื่อนำผลกำไรที่ได้รับไปเป็นทุนกู้ยืมสำหรับครอบครัวที่ต้องการทุนทรัพย์ และนำเงินไปช่วยคนพลัดถิ่นให้ได้วิชา กลุ่มสตรีนี้ยังสนับสนุนโรงเรียนแห่งหนึ่งในกัมพูชาด้วย

¹⁶ <https://www.tearfund.org.au/stories/all-in-faith-courage-and-living-zero-waste>

ในมิติด้านระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมนั้น กลุ่มสตรีใช้กิจกรรมกลุ่มแห่งไอเดียในการนำเอาวัสดุรีไซเคิล เช่น ฝ้ายอินทรีย์ ก่อร่าง และหีบห่อผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานศิลปะที่สวยงาม โดยกว่า 70 เปอร์เซนต์ทำ จากวัสดุเหลือใช้ ซึ่งเป็นวิธีการที่ดีในการแสดงถึงการห่วงใยผีพระหัตถ์และการทรงสร้างของพระเจ้า

สำหรับมิติด้านสังคมแล้ว การได้ทำงานฝีมือด้วยกันทำให้เกิดความผูกพันที่ลึกซึ้งมากขึ้น นอกจากนี้จะ หนุนจิตใจสมาชิกกลุ่มแล้ว ยังเป็นการช่วยเหลือสร้างมิตรภาพที่ยั่งยืนขึ้นอีกด้วย

ด้านจิตวิญญาณนั้น ฝรั่งเศสจะเป็นประเทศที่ไม่ได้สนใจเรื่องนี้กันมากอีกต่อไปแล้ว จึงไม่ค่อยมีสถานที่ที่ ผู้คนรู้สึกปลอดภัยมากพอที่จะถามคำถามเกี่ยวกับความหมายที่แท้จริงของการมีชีวิตอยู่ สมาชิกภายในกลุ่ม สตรีนี้มีทางเดินด้านจิตวิญญาณแตกต่างกัน บางคนเป็นผู้เชื่อแล้ว ในขณะที่บางคนยังไม่ได้ต้อนรับพระเยซู เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด แต่การได้ใช้เวลาร่วมกันนั้นได้กลายเป็นพื้นที่ที่จะสนทนากันเกี่ยวกับคำถามสำคัญ ยิ่งยวดของชีวิตด้วย

คริสตจักร Boise Vineyard ในไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา

ศิษยาภิบาลตรี โรบินสันรู้สึกว่ามีแรงกระตุ้นจากข้างในในเรื่องการห่วงใยผีพระหัตถ์ แต่ก็มักจะเสียดายไม่ เทศนาสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องนี้มาโดยตลอด จนกระทั่งลูกสาววัยรุ่นของเขาผู้ซึ่งไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม ของคริสตจักรอีกต่อไป แต่มุ่งเน้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากกว่า วันหนึ่งเธอได้ทำทนายฟ้องซึ่งเป็นศิษยาภิ บาลเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ตรัสรู้ว่านี่อาจจะนำไปสู่การแบ่งแยกขึ้นในคริสตจักรถ้าหากเขาเทศนาเกี่ยวกับการ ห่วงใยการทรงสร้าง เพราะผู้รับใช้จำนวนมากในประเทศสหรัฐนั้นไม่เห็นด้วยหรือไม่ไว้วางใจนักอนุรักษ์ ธรรมชาติทั้งหลาย ซึ่งอาจจะทำให้สมาชิกบางส่วนละทิ้งคริสตจักรที่เขาสร้างขึ้นมาด้วยหยาดเหงื่อแรงกาย แรงใจนี้ก็เป็นได้ แต่เขาก็ไม่สามารถสลัดความคิดที่จะบอกเล่าแก่สมาชิกคริสตจักรว่าพระคัมภีร์พูดถึงเรื่องนี ้อย่างไร และเสียงของลูกสาวของเขาเองก็ดังก้องอยู่ในหัวด้วย

ศิษยาภิบาลเล่าคำพยานให้ฟัง ว่าวันนั้นเขาประหม่าขนาดไหนและผลของความกล้าที่จะลุกขึ้นมาพูดเรื่องนี้ “เมื่อเทศนาจบ ผมเห็นบางคนยืนขึ้นและเริ่มปรบมือ ต่อมาก็หลายคนก็ยืนขึ้นปรบมือตามด้วย จนกระทั่ง ทุกคนยืนปรบมืออย่างพร้อมเพรียงกัน ณ ขณะนั้นเอง ผมก็ตระหนักว่านี่คือสิ่งที่ทุกคนในคริสตจักรต้องการ ได้ยืนมานานแล้ว บางคนถึงกับกลัมน้ำตาไว้ไม่อยู่ บางอย่างกำลังกระทบจิตใจของสมาชิก ซึ่งไม่ค่อยเกิด เหตุการณ์แบบนี้ในคริสตจักรเท่าไร ผมรู้สึกโล่งใจ และน้ำตาก็เอ่อล้นขอบตาด้วย”

“คำเทศนานั้นส่งผลกระทบต่อเนื่อง พวกเราแบ่งกันออกเป็นกลุ่มย่อย ทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกันไป ทุกคนล้วนตื่นเต้น ไม่ใช่เพราะเราเป็นคริสเตียนที่ต่อสู้เพื่อสิ่งแวดล้อมเท่านั้น แต่ยังสามารถทำพันธกิจด้านนี้ด้วย”

“คนในชุมชนได้ยื่นและรับทราบเกี่ยวกับพันธกิจใหม่ของพวกเรา มาเข้าร่วม และคริสตจักรเติบโตขึ้น แม้จะผ่านมาแล้วสี่สิบปี แต่คนก็ยังพูดถึงในด้านนี้อยู่ ซึ่งผมก็ยังสงสัยอยู่ เพราะปัจจุบันนี้ก็มีคนอีกมากมายที่ถือคบเพลิงแห่งงานอนุรักษ์นี้ แม้ว่าจะมีไม่มากเท่าที่ควรจะมีก็ตาม”¹⁷

คริสตจักร Coqueiral Baptist ลูกขึ้นมาช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างทันที่

ทุกปีเคยเกิดการอุดตันของขยะพลาสติกปริมาณมหาศาลขึ้นในแม่น้ำเตฮิปิโอ ซึ่งไหลผ่านพื้นที่ตะวันออกเฉียงเหนือของบราซิล ทำให้ระดับน้ำสูงขึ้น จนกระทั่งเกิดน้ำท่วมขึ้น คริสตจักรนี้ได้ฝึกฝนและสร้างทีมกู้ภัยขึ้น ทีมนี้นำเรือออกไปหาและช่วยคนที่ตกอยู่ในอันตราย ในเดือนพฤษภาคม ปี 2022 ทีมกู้ภัยของคริสตจักรได้ช่วยเหลือ 420 คนให้ออกจากบ้านที่กำลังโดนน้ำท่วมขึ้น ศิษยาภิบาลโฮเซ มาร์กอสและทีมของเขาได้ให้ที่พักพิงแก่ผู้ประสบภัย 80 คน โดยให้คนเหล่านี้อยู่อาศัยชั้นบนของอาคารคริสตจักร ซึ่งขณะนั้นชั้นล่างของอาคารก็โดนน้ำท่วมด้วย ในวันถัดมา ทีมนี้ได้ให้ความช่วยเหลือ 2,000 ครอบครัวที่สูญเสียทุกอย่างจากภัยน้ำท่วม โดยมอบอาหาร เสื้อผ้า อุปกรณ์จำเป็นพื้นฐานต่าง ๆ แก่ครอบครัวเหล่านี้ “ถ้าหากคริสตจักรไม่ปฏิบัติหน้าที่นี้ คงพบการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินมากกว่านี้แน่นอน” ศิษยาภิบาลโฮเซ กล่าว

การอุดตันน้ำเสียของแม่น้ำสายนี้เป็นอาการบ่งบอกถึงความยากจนและการออกแบบเมืองที่ไม่รอบคอบ ซึ่งหมายถึงคนจำนวนมากจำเป็นต้องสร้างที่อยู่อาศัยริมแม่น้ำเพราะไม่มีพื้นที่อื่นอีก โดยสถานที่เหล่านี้ไม่ได้มีระบบการจัดเก็บขยะที่ดี คนจึงทิ้งขยะเกลื่อนกลาด และทิ้งลงไปแม่น้ำ ในที่สุดก็ไปกีดขวางทางน้ำไหล ส่งผลให้เกิดน้ำเอ่อล้นท่วมฝั่งเมื่อฝนตกลงมา

คริสตจักร Coqueiral Baptist เข้าร่วมกับคริสตจักรในท้องถิ่นอีกหลายแห่ง เริ่มต้นภารกิจ “แม่น้ำสะอาด เมืองน่าอยู่” ขึ้นร่วมกับหน่วยงานภาครัฐของเมืองนี้ โดยทำการระดมความคิดของคนในชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหา และก็ประสบความสำเร็จพอสมควร เพราะทางฝ่ายผู้มีอำนาจได้เริ่มขุดลอกแม่น้ำให้สะอาด สร้างสวนสาธารณะเพื่อซับน้ำในช่วงเกิดการเอ่อสูงขึ้น โครงการ “แม่น้ำสะอาด เมืองน่าอยู่” นี้ยังร่วมทำงานอย่างใกล้ชิดกับชาวบ้าน สร้างความเข้าใจแก่พวกเขาว่าจำเป็นต้องปกป้องสิ่งแวดล้อม และพวกเขามีหน้าที่ใน

¹⁷ จาก <https://meditativestory.com/tri-robinson/> เรื่องราวของตรีได้รับการสร้างเป็นภาพยนตร์ชื่อ Cowboy and Preacher

ฐานะพลเมืองที่จะรักษาแม่น้ำให้สะอาดด้วย คริสตจักรและสมาชิกในชุมชนต่างช่วยกันทำให้แม่น้ำสะอาดขึ้นด้วยตัวพวกเขาเอง ขณะมุลฝอยในแม่น้ำลดปริมาณลงอย่างเห็นได้ชัด ศิษยาภิบาลโฮเซยังคงมุ่งหวังว่าสักวันหนึ่ง แม่น้ำจะสะอาดมากพอที่เขาจะสามารถตกปลาจากแม่น้ำนี้มารับประทานได้ เจกเช่นเดียวกับที่ชนรุ่นก่อนหน้าเขาเคยทำกันนั้น¹⁸

บทสรุป

ที่นี้ก็ถึงตาของคุณบ้างแล้วละ! หนังสือเล็ก ๆ เล่มนี้ได้บอกเล่าเกี่ยวกับปัญหาใหญ่ซึ่งทั่วทั้งโลกกำลังเผชิญอยู่ และมุมมองของชาวประเสริฐต่อปัญหาเหล่านี้ ในฐานะคริสเตียน เราไม่ได้รับการทรงเรียกให้รอคอยให้พระเจ้ามากอบกู้เราจากโลกที่กำลังจะพิเนาศย่อยยับไปนี้ แต่ทรงเรียกให้เราแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าบนโลกใบนี้และในแผ่นดินสวรรค์ด้วย ลองจินตนาการว่าจะเกิดอะไรขึ้นบ้างถ้าหากคริสตจักรนับล้านแห่งทั่วโลกเริ่มอธิษฐานและลงมือทำพันธกิจเพื่อสำแดงแผ่นดินของพระเจ้าในท้องถิ่นหรือประเทศของตนเอง เช่นนั้นแล้ว ทำไมคุณเองไม่เริ่มต้นจากหมู่บ้านหรือเมืองที่คุณอาศัยอยู่นั้นล่ะ แล้วดูว่ามีอะไรเปลี่ยนแปลงไปบ้าง?!

ผู้ผลิตเอกสารฉบับนี้

ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้คือ ศาสตราจารย์ ดร.เดฟ บู้คเลส (Dr Dave Bookless) ผู้อำนวยการสถาบันศาสนศาสตร์โรชาอินเตอร์เนชันแนล (Theology for A Rocha International) ท่านเป็นผู้กระตุ้นให้เกิดความเคลื่อนไหวงานด้านการห้วงใยผีพระหัตถ์ (Lausanne Movement) และเป็นสมาชิกในฝ่ายบริหารขององค์กรสร้างโลกขึ้นใหม่ (Renew Our World)

ยังมีอีกหลายท่านที่มีส่วนสนับสนุนให้เกิดหนังสือเล่มนี้ขึ้นด้วย ต้องขอขอบคุณมากไปยังบุคคลเหล่านี้ ได้แก่ Tsion Alemseged (Ethiopia), Maria Andrade (Ecuador), Raquel Arouqa (Brazil), Ramesh Babu (India), Matthias Boehning (Germany), Jessica Bwali (Zambia), Rachel Carnegie (UK), Paul Cook (UK), Paul Flavel (Australia), Martin Kapenda (Zambia), Joel Kelling (UK & Jordan), Jo Knight (Australia), Ewi Lamma (Cameroon), Christine MacMillan (Canada), Rachel Mander (UK), Lynne Marian (USA), Rachel Mash (South Africa), Ben Niblett (UK), Chalwe Nyirenda (Zambia), Joylin Niruba (India), Dibankap Benvictor Ojongmanyinkongho (Cameroon), Ben Osawe (Nigeria), Promise Salawu (Nigeria), Rolando Pérez Vela (Peru), Elizabeth Perry (UK), Kuki Rokhum (India),

¹⁸ จาก <https://www.tearfund.org/stories/2023/07/flood-brigades-and-rehabilitating-a-river>

Jocabed Solano (Panama), และ Emma Wyndham Chalmers (Australia), และผู้ที่ถ่ายทอดเรื่องราวทุกคนด้วย

Renew Our World เป็นกลุ่มคริสเตียนซึ่งเคลื่อนไหวด้านความเท่าเทียมและความยั่งยืนของโลก

เรามีตัวแทนใน 21 ประเทศในทุกทวีป สมาชิกของกลุ่มประกอบด้วย A Rocha Ghana, A Rocha International, Abundant Africa, ACET Nigeria, the Anglican Alliance, DAI Cameroon, EFICOR, Eco Brixs, Integra, Malawi Creation Care Network, Micah Netherlands, Micah Zambia, Paz y Esperanza Colombia, Paz y Esperanza Perú, Tearfund, Tearfund Australia, Tearfund Canada, Tearfund Ireland, Tearfund Netherlands, Tearfund New Zealand, the World Evangelical Alliance, Zambia Youth Environment Network และอีกมากมาย

คุณหรือองค์กรของคุณเองสามารถเข้าร่วมกับ Renew Our World รับข้อมูลข่าวสารผ่านอีเมลล์ หรือสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ www.renewourworld.net รวมถึงช่องทางโซเชียลมีเดียของเราได้ด้วย